

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập:
Lm Phan
Văn Lợi,
Lm Nguyễn
Văn Lý,
Nv Nguyễn
Xuân Nghĩa

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Hơn cả Thực dân Pháp !!!

"73 năm tự hào..." Đó là khẩu hiệu tuyên truyền của Việt cộng trong thời điểm này, khi người dân đang nhớ lại cái gọi là ngày kỷ niệm Tuyên ngôn độc lập do ông Hồ Chí Minh đọc và cái gọi là Ngày Quốc khánh nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam. Nhớ lại bằng cách kêu nhau xuống đường biểu tình phản đối, cả trong lẫn ngoài nước !!

Nay nhiều người đã biết đó chỉ là một trò lừa gạt lịch sử, kết quả của một vụ cướp quyền từ tay một chính phủ hợp pháp. Vì ngay từ hôm 11-3-1945, hai ngày sau khi quân Nhật lật đổ chế độ thực dân, hoàng đế Bảo Đại đã ra Tuyên ngôn độc lập từ Kinh thành Huế, khẳng định VN không còn chịu sự đô hộ của Pháp nữa, đồng thời giao cho học giả Trần Trọng Kim lập ra chính phủ đầu tiên của một nước Việt tiên về tự do dân chủ. Tiếc thay chính phủ này đã sớm bị đảng của ông Hồ cướp quyền. Và một Tuyên ngôn độc lập mới đã được ông ta đọc tại Quảng trường Ba Đình Hà Nội vào buổi chiều ngày 2-9-1945, 5 tháng sau Tuyên ngôn của Bảo Đại, hơn 2 tuần lễ sau khi Nhật đầu hàng, 13 ngày sau khi Việt Minh (VM) cướp được quyền lực ở Hà Nội và 2 ngày sau khi Bảo Đại chính thức thoái vị. Tuyên ngôn mới này hứa hẹn độc lập, tự do, hạnh phúc cho Đồng bào, nhưng trên thực tế đã mở màn và mở cửa cho bao tai họa đổ xuống trên Quê hương và Dân tộc.

Trước hết hãy xem lại những gì Hồ Chí Minh đã đọc trong ngày ấy. Mở đầu văn bản, Hồ trích dẫn hai câu quan trọng trong Tuyên ngôn Độc lập Hoa Kỳ lẫn Tuyên ngôn Nhân quyền và Dân quyền của Cách mạng Pháp: "*Tất cả mọi người đều sinh ra có quyền bình đẳng. Tạo Hóa cho họ những quyền không ai có thể xâm phạm được; trong những quyền ấy, có quyền được sống, quyền tự do và quyền mưu cầu hạnh phúc*" – "*Người ta sinh ra tự do và bình đẳng về quyền lợi, và phải luôn luôn được tự do và bình đẳng về quyền lợi*". Hai câu ấy dĩ nhiên làm nức lòng mọi con dân nước Việt từng trải qua mấy mươi thế kỷ phong kiến và gần một thế kỷ đô hộ.

Tiếp đó, HCM tố cáo tội ác vi phạm nhân quyền và dân quyền của chế độ Thực dân Pháp: "*Về chính trị, chúng tuyệt đối không cho nhân dân ta một chút tự do dân chủ nào. Chúng thi hành những luật pháp dã man. Chúng lập ba chế độ khác nhau ở Trung, Nam, Bắc để ngăn cản việc thống nhất đất nước của ta, để ngăn cản dân tộc ta đoàn kết. Chúng lập ra nhà tù nhiều hơn trường học. Chúng thẳng tay chém giết những người yêu nước thương nòi của ta. Chúng tắm các cuộc khởi nghĩa của ta trong những bể máu. Chúng ràng buộc dư luận thi hành chính sách ngu dân. Chúng dùng thuốc phiện, rượu cồn, để làm cho nòi giống ta suy nhược. Về kinh tế, chúng bóc lột dân ta đến xương tủy, khiến cho dân ta nghèo nàn, thiếu thốn, nước ta xơ xác tiêu điều. Chúng cướp không ruộng đất, hầm mỏ, nguyên liệu. Chúng giữ độc quyền in giấy bạc, xuất cảng và nhập cảng. Chúng đặt ra hàng trăm thứ thuế vô lý, làm cho dân ta, nhất là dân cày và dân buôn, trở nên bần cùng. Chúng không cho các nhà tư sản ta ngóc đầu lên. Chúng bóc lột công nhân ta một cách vô cùng tàn nhẫn*".

Một khi khẳng định nguyên tắc và nhận định thực tế như trên, những tưởng HCM sẽ khai triển các nhân quyền và dân quyền mà Tạo Hóa ban tặng cho mỗi con người khi sinh ra và chế độ mới sẽ nỗ lực xây dựng, thì ông ta lại chuyển hướng tư tưởng. Sau khi kể công của VM, Hồ chỉ nói về quyền hưởng tự do và độc lập của cả-nước-Việt. (Như hiện thời, đồng đảng đồ đệ của ông vẫn quyết hiểu Nhân quyền là quyền độc lập, tự chủ của Đất nước). Điều này hoàn toàn trái với tinh thần của hai Tuyên ngôn nói trên. Chẳng những thế, thay vì coi những quyền ấy là do Tạo Hóa ban cho mỗi con người và mỗi dân tộc, Hồ lại lý luận rằng vì VN là một dân tộc đã gan góc chống ách nô lệ của Pháp hơn 80 năm qua, đã gan lì đứng về phe Đồng Minh chống Phát-xít mấy năm rồi, nên nay VN phải được tự do, độc lập! Vì thế nhiều luật gia đã có lý khi gọi Tuyên ngôn của HCM là một Tuyên ngôn phi nhân quyền. Điều này dĩ nhiên nằm trong thâm ý của HCM và của lô-gích độc tài Cộng sản!

Và nó đã được thấy ngay lập tức trong thời gian kế tiếp và mãi đến hôm nay.

Ngày 11-9-1945, hơn một tuần lễ sau khi chính phủ VNDCCCH ra mắt, hội nghị Trung ương đảng Cộng sản Đông Dương tại Hà Nội đưa ra nguyên tắc căn bản là đảng CSĐD nắm độc quyền điều khiển mặt trận VM, và một mình thực hiện cách mạng, nghĩa là độc quyền cai trị đất nước. (Nay thì điều này đã được hiến định). Do chủ trương ấy, VMCS thực hiện hai kế hoạch: Thứ nhất, tiêu diệt mọi thành phần đối lập theo chủ nghĩa dân tộc. (Vụ Ôn Như Hầu là một ví dụ). Thứ hai, thương thuyết với các thế lực nước ngoài (Tàu và Pháp) nhằm duy trì quyền lực. Cho đến nay chưa có thống kê đầy đủ tổng cộng số người bị VM sát hại vì lý do chính trị và tôn giáo từ cấp cao nhất ở trung ương và các thành phố lớn, đến cấp thấp ở các làng xã trên toàn quốc, trong giai đoạn từ khi VM nắm quyền năm 1945. Con số phỏng chừng không dưới một trăm ngàn trên toàn quốc. Những nạn nhân này đa số là nhân tài đất nước, có thể nguy hiểm cho CS, nên đã bị sát hại. Nay thì mọi hoạt động dân chủ đa đảng đều bị diệt từ trong trứng nước. Hàng trăm tù nhân lương tâm đang rên siết trong lao ngục, hàng ngàn hàng vạn công dân yêu nước, chiến sĩ nhân quyền đang bị sách nhiễu, theo dõi, hăm dọa. Thậm chí những cuộc biểu tình ôn hòa nhằm đòi công lý, sự thật, nhân quyền, dân chủ của công nhân, nông dân, ngư dân, giáo dân đều bị đáng tiên thiên coi là bất hợp pháp, đáng phải dẹp bỏ, trừng phạt, và đổ máu nếu cần.

VM cũng nắm hết ngay mọi phương tiện truyền thông, đài phát thanh, các nhà máy in, các cơ sở sản xuất giấy và buôn bán giấy. Báo Sự Thật, cơ quan ngôn luận của nhà nước VM, xuất bản số đầu ngày 5-12-1945. VM thành lập ban chỉ đạo báo chí và văn sĩ, huấn luyện cán bộ tuyên truyền cho chế độ để hướng dẫn quần chúng. Báo chí tư nhân dù dưới thời Pháp vẫn được xuất bản phát hành, nay thì cấm tiệt. Điều này sau đó đã hợp pháp hóa trong Luật báo chí và sẽ còn ghê gớm hơn nữa sau ngày 01-01-2019, lúc Luật An ninh mạng hoàn toàn tiêu diệt những trang web, blog và thậm chí những tiếng nói, bình luận tự do, độc lập trên không gian ảo. Về hành chánh, VM ban hành sắc lệnh ngày 5-9-1945 dẹp bỏ toàn bộ hệ thống quan lại cũ ở thành thị cũng như hào lý ở nông thôn, và lập ra những Ủy ban nhân dân trên toàn quốc theo các cấp xã, huyện, tỉnh, bộ (kỳ). Ủy ban này gồm những cán bộ VM và những người thân CS. Nay thì thành viên của các UBND này từ cao đến thấp đều tự coi mình là những ông trời con, lãnh chúa cát cứ, ngày đêm chủ yếu làm ba việc: cướp bóc, đàn áp và đối gạt,

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ▶ *Hơn cả Thực dân Pháp !!!*
Trg 03 ▶ *Kháng thư phản đối những phiên tòa phi pháp và những... -Tổ chức và cá nhân người Việt.*
Trg 04 ▶ *Cuộc sống của người Tin lành H'Mông ở bản Đoàn Kết. -Quang Nguyên.*
Trg 06 ▶ *"Vành đai, con đường" của TQ rất giống siêu dự án đã đầy.. -David Fickling.*
Trg 07 ▶ *Người dám thôi miên con sư tử Trung Hoa Quốc Xã. -Trần Mạnh Hảo.*
Trg 09 ▶ *Cảnh báo tình hình bán đất + nước. -FB Hung Lee.*
Trg 10 ▶ *Không thể gọi CS là Mafia đỏ -Tư Thức.*
Trg 11 ▶ *Cựu đại sứ Mỹ: Luật An ninh mạng là "bước lùi lớn". -Đài BBC.*
Trg 12 ▶ *Ngu dân trí để giết dân sinh. -Phạm Trần.*
Trg 16 ▶ *Bộ trưởng Tô Lâm đòi "phòng chống biểu tình" là đi ngược... -Quỳnh Vi.*
Trg 18 ▶ *Sẵn sàng cho những cuộc xuống đường. -FB Đỗ Ngà.*
Trg 22 ▶ *Hà Nội: Ký hay không? -Nguyễn Đan Quế.*
Trg 23 ▶ *Mỗi người Việt "gánh" 35 tr. đồng nợ công: Hàng loạt dự án.. -Báo Thanh Niên.*
Trg 24 ▶ *Anh Phúc xài bánh hơn anh Trump. -Tư Nghèo.*
Trg 25 ▶ *Hai năm đàn áp khốc liệt phong trào dân sự tại Việt Nam. -Kính Hòa.*
Trg 26 ▶ *Nhà hoạt động Lê ĐìnhLượng bị kết án 20 năm tù giam. -CTV Dân Làm Báo.*
Trg 27 ▶ *Đàn áp kinh hoàng trong đêm nhạc Nguyễn Tín. -CTV Dân Làm Báo.*
Trg 28 ▶ *Nhà nước cởi Hiến pháp chiến với dân. -Nguyễn Tường Thụy.*
Trg 29 ▶ *"Các án tù càng nặng thì dân xem đó là sự giễu cợt của chế độ -Hòa Ái (RFA).*
Trg 31 ▶ *Lời hứa ma mị của Nguyễn Thiện Nhân và nỗi đau Thủ... -Nguyễn Văn Dũng.*

giữa một cuộc sống xa hoa phê phỡn và những cơ ngơi vĩ đại hoành tráng, cũng như đang chuẩn bị dâng sang các quốc gia tư bản giàu có để tiếp tục hưởng thụ của cải cướp được từ dân và nước, một khi Tàu cộng tràn vào hay một khi môi trường không còn sống nổi. Đang khi chờ đợi, chúng được bảo vệ bởi lực lượng công an và an ninh đủ loại mà ngày càng mất đi nhân tính, hành xử với dân man rợ hơn loài quỷ dữ, và trước công luận thì bởi một lực lượng dư luận viên mù quáng và ngu xuẩn, chỉ biết viết thuê cho chủ, bất chấp lẽ phải và sự thật.

Để củng cố chủ trương độc tài đảng trị, đảng CS và VM áp dụng chính sách "giáo dục phục vụ chính trị". Đó là nền giáo dục nhằm mục đích trên lý thuyết là phục vụ nhân dân, nhưng trên thực tế là phục vụ chế độ do đảng CS lãnh đạo. Trong nền giáo dục này -mà các tôn giáo bị thẳng tay loại ra ngoài- chương trình học tập cho học sinh theo đúng lập trường đảng, nhất là các môn nhân văn (quốc văn, sử địa, công dân hay chính trị). Chỉ những ai có thẩm quyền trong đảng mới được soạn giáo khoa và giáo khoa được xem là pháp lệnh, chẳng giáo viên nào được dạy ra ngoài. Giáo viên, học sinh đều phải "hồng" hơn "chuyên", tức phải có tinh thần đảng hơn là khả năng thực. Với một nền giáo dục như thế, CS đào tạo ra những con người biết vâng lời hơn là biết suy nghĩ, những thần dân lụy phục đảng hơn là những công dân tự do cho đất nước. Luật Giáo dục hiện hành là cương lĩnh cho chính sách tiêu diệt ý chí con người và bản lĩnh dân tộc này.

Chưa hết, với chủ trương phải nắm cho được toàn bộ vật chất của đất nước và toàn bộ tinh thần của xã hội, đảng CSĐD và VM thập niên 50 đã tiến hành cuộc Cải cách Ruộng đất và xử án vụ Nhân văn Giai phẩm. Cải cách Ruộng đất để thu tóm toàn bộ tài nguyên đất nước vào tay đảng, tiêu diệt những ai có ảnh hưởng trong quần chúng nhưng đảng không nắm được, triệt hạ nền văn hóa tương thân tương ái, tình xóm nghĩa làng. Việc quốc hữu hóa đó chỉ thí cho dân quyền sử dụng (nay đã được hợp pháp hóa qua Luật đất đai), và để ra một giai cấp khốn khổ, nô lệ mang tên Dân oan, lên đến mấy chục triệu người, dờ sống dờ chết và tương lai vô vọng. Còn vụ NVGP là để buộc óc não của đất nước, tức trí thức, văn nhân, nghệ sĩ phải hoàn toàn lụy phục đảng. Củng cố cho "thành quả" này là đủ thứ hội như hội nhà văn, hội nhà báo, hội nghệ sĩ thành lập sau đó và hoạt động tới giờ... Sắc lệnh Tôn giáo 1955, Nghị quyết Tôn giáo 1997, Pháp lệnh Tín ngưỡng Tôn giáo 2004, Luật Tín ngưỡng Tôn giáo 2016 đều là những chằng trên con đường công cụ hóa các lực lượng tinh thần kiêm nhà giáo lương tâm là các Giáo hội.

Thành thử phải nói, những gì mà HCM đã tổ cáo Thực dân Pháp cách đây 73 năm thì ông ta và đồng đảng đã thực hiện y chang, còn gấp ngàn lần. Tự do và hạnh phúc mà Tuyên ngôn 02-09 đã hứa hẹn với Đồng bào là như thế. Còn về độc lập Tổ quốc thì ngay từ 1945, HCM và đảng VC đã bái Stalin, Mao làm thầy, làm anh. Pháp đi để đất nước khoác lên cổ cái ách khủng khiếp từ Mát cơ va và Bắc Kinh gởi tới. Đảng VC hết lụy phục Liên xô rồi lụy phục Tàu cộng. Nhất là khi Liên xô sụp đổ thì đám chóp bu Ba Đình lại càng để cho Tàu cộng chiếm dần từng mảng lớn lãnh thổ và lãnh hải đất nước, đi vào nước Việt xây dựng những khu tự trị từ Bắc chí Nam, khống chế cả chính trị, kinh tế, văn hóa, thương mại (toan tính gần đây là thành lập 3 đặc khu kinh tế cho bọn Đại Hán), khiến cho nguy cơ mất nước ngày càng hiện rõ.

Thực dân Pháp ngày xưa đàn áp dân ta vì không phải là đồng bào, đồng chủng. Nhưng họ vẫn còn có tình đồng loại, vẫn có niềm tin tôn giáo nào đó, ý thức danh dự trong lương tâm và nỗi e ngại công luận quốc tế, nên không đến nỗi tàn độc. (Cụ Trần Độ từng xác nhận điều này). Nhưng đối với người CS duy vật vô thần và quốc tế vô sản, thì lương tâm, danh dự, ý thức quốc gia, tình tự dân tộc, máu chảy ruột mềm là hoàn toàn vô nghĩa. 73 năm tội ác đã chẳng đủ rồi sao?

BAN BIÊN TẬP

Cà-rốt đặc khu (Babui. DCVonline)

TỔ CHỨC VÀ CÁ NHÂN YÊU NHÂN QUYỀN KHÁNG THƯ

phản đối những phiên tòa phi pháp và những hành xử bất nhân của nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam

.....34 Tổ chức và 140 cá nhân 21-08-2018.....

Kể từ đợt biểu tình chống Luật Đặc khu kinh tế và Luật An ninh mạng vào ngày 10-06-2018, hai giọt nước tràn ly phần nộ của nhân dân trước việc đảng Cộng sản điều hành đất nước cách ngu dốt, quản lý xã hội cách tàn bạo, canh giữ lãnh thổ cách sơ hở, thì sự đàn áp của nhà cầm quyền đã leo thang dữ dội. Cụ thể qua những sự kiện sau đây:

I- Sự kiện phi pháp và bất nhân

1- Một loạt phiên tòa xử các công dân biểu tình ôn hòa với cáo buộc “gây rối trật tự công cộng” đã mở ra tại Thủ Thừa, Long An (09-07), Sài Gòn (20-07), Biên Hòa, Đồng Nai (30-07), đưa tới phán quyết: tù phạt hành chính hay trục xuất khỏi nước, đến án tù treo hay tù ở từ 8 tháng tới 1 năm rưỡi. Hai công dân ở Bình Dương phát truyền đơn kêu gọi biểu tình cũng đã bị bắt ngày 09-06 và bị khởi tố. Đặc biệt công dân Hứa Hoàng Anh, tỉnh Kiên Giang, chỉ vì tham gia nhiều cuộc biểu tình mà đã bị công an mời làm việc và bị tử thương cách âm mưu ngay sau đó hôm 02-08-2018.

Đang khi ấy thì bộ trưởng Công an Tô Lâm, trước Ủy ban Thường vụ Quốc hội ngày 13-08, đã cho biết sẽ dẹp tan các cuộc biểu tình trong tương lai, vì cho đó là bất hợp pháp.

2- Sáng ngày 15-08-2018, tại tòa án nhân dân tỉnh Nghệ An, phiên xử phúc thẩm nhà hoạt động Nguyễn Viết Dũng (bị cáo buộc tuyên truyền chống nhà nước) đã kết thúc với việc giảm án 12 tháng, còn 6 năm tù giam và 5 năm quản chế. Tuy thế, phiên tòa diễn ra chưa đầy một tiếng rưỡi, người dân tham dự chỉ có thân phụ của bị án. Luật sư Nguyễn Khả Thành, người bào chữa duy nhất cho Nguyễn Viết Dũng và đang ở xa, chỉ được thông báo trước đó 12 tiếng nên đã không thể có mặt ở tòa án. Bị án yêu cầu

hoãn phiên xử vì không có luật sư nhưng tòa vẫn ngang nhiên tiến hành.

3- Tối 15-8-2018, buổi trình diễn nhạc vàng của nhạc sĩ Nguyễn Tín tại phòng trà Canasova, quận 3, Sài Gòn, đã bị đàn áp một cách vô cơ và khốc liệt. Hàng trăm công an sắc phục và thường phục (nhiều kẻ bịt mặt), một số bao vây bên ngoài, một số xông vào bên trong, đã buộc rút ngắn buổi trình diễn, đòi kiểm soát giấy tờ và điện thoại của khán giả. Rồi lấy cớ không xin phép biểu diễn, vi phạm bản quyền, công an đã tấn công hai nhân vật tổ chức chủ chốt là các anh Nguyễn Tín, Nguyễn Đại và một khán giả đặc biệt là cô Phạm Đoan Trang. Họ đã bị thăm vắn, đánh đập toàn thân nhiều lần, bị tước đoạt máy tính, điện thoại, tiền bạc, thẻ tín dụng, giấy tờ tùy thân, còn bị chở đi xa và tống xuống đường giữa đêm khuya khoắt và nơi xa lạ. Cô Đoan Trang sau đó phải vào bệnh viện.

Hành vi bạo lực vô cơ này của công an thành Hồ tiếp nối những đòn tra tấn dã man các công dân bị nghi biểu tình rồi bị bắt về trại giam đã chiến ở Sân Tao Đàn ngày 17-06-2018.

4- Ngày 16-08-2018, tòa án nhân dân tỉnh Nghệ An đã mở một phiên tòa chống vánh, xét xử ông Lê Đình Lượng, với cáo buộc “hoạt động lật đổ chính quyền nhân dân” rồi tuyên án với mức gần kịch trần: 20 năm tù giam. Lý do của tòa là ông Lê Đình Lượng (1) đã dùng trang Facebook của mình để cùng với nhiều người phê bình chế độ, bêu xấu nhà nước, chống đối sự lãnh đạo của đảng Cộng sản, (2) có liên hệ với Việt Tân, một chính đảng dân chủ ôn hòa tại hải ngoại nhưng luôn bị nhà cầm quyền cho là một tổ chức khủng bố. Phiên tòa có sự tham dự của hai “nhân chứng kết tội” đang ở tù là anh Nguyễn Văn Hóa và anh

Nguyễn Viết Dũng. Hai nhân chứng này đã hoàn toàn phản cung trước tòa, nói rằng họ đã bị nhục hình và bức cung để gán tội cho ông Lượng. Hai người này đã lập tức bị đem đi để khỏi trả lời chất vấn của các luật sư biện hộ.

Ông Lê Đình Lượng là một cựu chiến binh, từng chống đối nạn lạm quyền của cán bộ địa phương, nạn lạm thu học phí tại nhiều nhà trường, từng đồng hành cùng các nạn nhân khiếu kiện đòi bồi thường thỏa đáng trong thảm họa môi trường biển do Formosa gây ra ở 4 tỉnh miền Trung.

5- Sáng ngày 18-08, qua điện thoại từ trại giam Gia Trung, tỉnh Gia Lai, tù nhân lương tâm Trần Thị Nga (án 9 năm vì “tuyên truyền chống nhà nước”) cho chồng là Phan Văn Phong (ở Hà Nội) biết thời gian qua, bà liên tục bị đánh và dọa giết. Sau khi bị chuyển đi xa nhà hơn 1000km, nay bà bị giam chung với một nữ phạm nhân hình sự đầu gấu từng hành hạ nhiều nữ tù nhân lương tâm.

Tháng 07 mới đây, tù nhân lương tâm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (án 10 năm cũng vì “tuyên truyền chống nhà nước”) đã kiên cường tuyệt thực trong thời gian hơn 16 ngày nhằm phản đối những hành vi khủng bố đối với bà của trại giam số 05, Yên Định, Thanh Hóa, nơi bà bị chuyển đi xa nhà hơn 1100 km). Bà đã liên tục bị tra tấn và ngược đãi bởi các tù nhân hình sự theo lệnh giám thị trại.

Ngày 19-08, gia đình tù nhân lương tâm Trần Huỳnh Duy Thức (án 16 năm vì “hoạt động lật đổ chính quyền nhân dân”) đến Trại giam số 6 Nghệ An, nơi ông bị chuyển xa nhà hơn 1300km, để thăm viếng như thường lệ, thì biết ông đã tuyệt thực kể từ hôm 14-08, nhằm phản đối an ninh đang dùng nhiều biện pháp cưỡng bức ông nhận tội để được đặc xá.

II- Nhận định và tuyên bố:

Từ những sự kiện phi pháp và bất nhân nói trên, các tổ chức và cá nhân ký tên dưới đây đồng thanh tuyên bố:

1- Biểu tình bất bạo động là quyền con người và quyền công

đất cộng với 5 gia đình bị cưỡng chế tại tiểu khu 1524 cách bản ĐK chừng 2 km chuyển tới là 20 gia đình không có đất nên cuộc sống bấp bênh. Các gia đình này phải đi làm thuê, làm mướn rất nhiều công việc mới có thể duy trì và đảm bảo cuộc sống, trong đó có cả tôi nữa.

Cho tới nay, việc sinh hoạt tôn giáo tại ĐK diễn ra thường xuyên và công khai. Chính quyền cũng nới lỏng hơn với các hoạt động tôn giáo nhưng cũng vẫn tìm cách kiểm soát và dọa dẫm nhằm chi phối cộng đồng, đặc biệt là gây khó dễ trong các dịp Lễ lớn hoặc những khi có chức sắc từ nơi khác tới thăm.

Mục sư Giàng A U kể tiếp:

Như đã nói ở trên về mặt tinh thần, người dân Đoàn Kết vẫn đang đứng trước nguy cơ bị chính quyền kiểm soát và đàn áp các sinh hoạt tôn giáo bất cứ lúc nào. Trong khi đó, kiến thức nói chung và những am hiểu về luật pháp hay quyền tự do tôn giáo của người dân còn thấp.

Về mặt cơ sở vật chất, Đoàn Kết được ví như một hoang đảo “nội khó xuất, ngoại khó nhập”. Hệ thống giao thông kết nối Đoàn Kết với các vùng phụ cận hết sức tồi tệ khiến việc giao thương, đi lại của người dân ở Đoàn Kết gặp muôn vàn khó khăn. Con đường độc đạo dẫn vào bản Đoàn Kết bụi bặm vào mùa khô và lầy lội vào mùa mưa. Có nhiều bệnh nhân hoặc thai sản tử vong trên đường đi cấp cứu. Bên cạnh đó, hệ thống thông tin liên lạc cũng hết sức lạc hậu, không có đường truyền internet tới bản, sóng điện thoại yếu, trình độ am hiểu về công nghệ thông tin còn hạn chế, người chưa có điều kiện để tiếp cận với các phương tiện thông tin hiện đại. Người dân khó có cơ hội tiếp xúc với các dịch vụ y tế chất lượng cao, môi trường sống bị ô nhiễm do biến đổi khí hậu và các hoạt động khai thác tài nguyên thiên nhiên quá đáng. Công việc trồng và chế biến cà phê cũng bấp bênh do phụ thuộc vào thời tiết và công nghệ chế biến còn hết sức thô sơ.

Hiện tại, Đoàn Kết mới chỉ có 127 gia đình có hộ khẩu thường trú, còn lại 149 hộ gia đình khác chưa có hộ khẩu thường trú. Trong đó,

theo thống kê có 20 cặp vợ chồng chưa có đăng ký kết hôn vì không có hộ khẩu và các giấy tờ tùy thân. Có tới 149 hộ gia đình tương đương gần 700 người chưa có nhà, chưa có đất ở, chưa có đất canh tác.

Điều đáng lo nhất ở đây là vì không có hộ khẩu, không có giấy tờ tùy thân nên việc đi học của con em các gia đình tại bản Đoàn Kết cũng gặp rất nhiều khó khăn và cản trở. Có 7 em không được đến trường do không có giấy khai sinh do cha mẹ không có đăng ký kết hôn và sổ hộ khẩu tại địa phương. Ngoài ra còn có tới 40 em được đến trường nhưng cũng vì không có hộ khẩu, không có giấy tờ liên quan nên không được hưởng ưu đãi của hộ nghèo, gia đình có hoàn cảnh khó khăn. Không được hỗ trợ nên các em phải tự đóng học phí dù chính các em là những người bản cùng nhất trong xã hội. Vì thế nhiều em đã phải bỏ học giữa chừng do không có tiền đóng học phí, mua dụng cụ học tập và hơn cả là để phụ giúp cha mẹ làm thuê làm mướn kiếm sống qua ngày. Ở Đoàn Kết số lượng các em học hết trung học phổ thông chỉ đếm trên đầu ngón tay mà thôi. Trong đó, số các em đang học Trung học Phổ thông này lại bị nhà trường, do sức ép từ chính quyền không cho tham dự kỳ thi tốt nghiệp vì không có hộ khẩu, không có giấy tờ tùy thân.

Không có đất làm nhà, không có đất sản xuất, việc làm thuê làm mướn thất thường, thu nhập bấp bênh cộng với trình độ dân trí còn thấp, và những kim kẹp của chính quyền địa phương đã vô hình trở thành chiếc vòng luẩn quẩn khóa chặt lấy người dân ở bản Đoàn Kết trong khó khăn thiếu thốn. Nếu tự sức riêng của mình, người dân ở bản Đoàn Kết dù cố gắng đến mấy cũng khó để có thể thoát ra được những hoàn cảnh khó khăn như đã nói ở trên.

Thân phụ mục sư Giàng A U nguyên là đảng viên CS, một giáo viên. Sau khi theo đạo Tin Lành ông bị trục xuất khỏi đảng, đuổi khỏi trường ông dạy; con ông, Giàng A U, lúc đó mới 2 tuổi cũng bị đuổi học. ■■■■■■■■■■■■

HỘI NGHỊ TỰ DO TÔN GIÁO HAY NIỀM TIN VÙNG ĐÔNG NAM Á LẦN IV

Hội nghị Tự do Tôn giáo hay Niềm tin lần thứ 4 tổ chức tại Bangkok, Thái Lan từ ngày 17 đến 19 Tháng 8.

Khoảng 150 giới chức thuộc Liên hiệp Quốc, Liên hiệp Âu Châu, hội Luật gia quốc tế, các tổ chức xã hội dân sự đã đến dự để nghe nhiều đoàn đại biểu các tôn giáo thuộc các quốc gia vùng Đông Nam Á trình bày về tình trạng tôn giáo họ bị kỳ thị, bách hại bởi chính quyền.

Đại diện các cộng đồng tôn giáo của nhiều địa phương tại Việt Nam có mặt. Không thấy các đoàn của Lào và Campuchia. Tổng số người của các đoàn Việt Nam khoảng 40. Nhiều đoàn hoặc nhiều người khác trong số họ bị chặn lại từ Việt Nam với những lý do khác nhau. Các đoàn của các quốc gia khác không bị chính quyền làm khó dễ khi rời khỏi nước họ.

Trong 2 ngày rưỡi, hội nghị làm việc vô cùng tích cực, với hàng chục bài tham luận, hội thảo và tiếp xúc ngay cả trong giờ nghỉ, ăn trưa, và buổi tối. Các đại biểu các cộng đồng tôn giáo VN bị chính quyền đối xử bất công tích cực tiếp xúc với những giới chức LHQ, Liên hiệp Âu Châu, các nhà hoạt động cho nhân quyền, trong đó có cả đại diện của tòa đại sứ Mỹ tại Việt Nam. Họ trao cho những giới chức này những bản báo cáo, chứng cứ vi phạm nhân quyền, tự do tôn giáo, họ cũng nêu ra đích danh người, hay các tổ chức, điển hình như Hội Cờ Đỏ, của chính quyền đã có hành vi vi phạm. Các đại biểu yêu cầu các giới chức này thúc đẩy chính phủ VN giải quyết các vấn nạn của tôn giáo mình tại địa phương hay toàn quốc.

Nhân dịp này, một đại diện Hội Phụ nữ Nhân Quyền VN tại Hoa Kỳ đã đọc bản báo cáo về tình trạng của bà Trần Thị Nga, một blogger, nhà hoạt động nhân quyền, đã bị chính quyền VN kết án nặng nề để lại 2 con nhỏ, đang bị đối xử tồi tệ trong nhà giam. Bà đại diện Hội Nhân quyền cho Phụ nữ yêu cầu Tiến sĩ Ahmed Shaheed báo cáo viên đặc biệt của LHQ, ông Jan Figal Đặc sứ của Liên hiệp Âu Châu, bà đại diện đại sứ Mỹ tại Hà Nội và các vị khác nữa vận động chính phủ Việt Nam phải trả tự do ngay cho bà Trần Thị Nga hay ít nhất phải chấm dứt các hành động đối xử tàn nhẫn với bà Trần Thị Nga, đang diễn ra trong nhà tù, trong lúc bản báo cáo được đưa đến tay các giới chức vừa kể. Các đại biểu nhận được tình cảm nồng hậu và sự thông cảm sâu sắc của người tiếp họ và những lời hứa tích cực hành động với chính quyền Việt Nam.

Theo Quang Nguyên (VNTB)

"Vành đai, con đường" của TQ rất giống siêu dự án đã đẩy Liên Xô đến bờ vực sụp đổDavid Fickling 18-08-2018.....

Điều gì có thể khiến các đế chế sụp đổ?

Theo nhà sử học người Anh Paul Kennedy, nguyên nhân cuối cùng vẫn là những quyết định đầu tư sai lầm. Theo đó, các cường quốc thường là những quốc gia biết cách khai thác tốt nhất tiềm năng kinh tế để xây dựng sức mạnh quân sự của họ. Tuy nhiên, khi các quốc gia này phát triển vượt ngưỡng, thì việc chi tiêu mạnh tay để duy trì lợi thế chiến lược sẽ khiến một số khu vực kinh tế đang hoạt động hiệu quả rơi vào tình trạng thiếu vốn hoạt động, và kết quả là nền kinh tế ấy không thể tránh khỏi suy thoái.

Đó là viễn cảnh đáng lo ngại đối với Trung Quốc (TQ). Nhằm giành đua với các 'ông lớn' trên thế giới như Mỹ, Nga, trong thời gian gần đây Bắc Kinh ngày càng tăng cường phát triển và hiện diện quân sự, cùng với đó là việc đẩy mạnh đầu tư trong khu vực chiến lược lân cận để gia tăng ảnh hưởng, điển hình là sáng kiến Vành đai và Con đường (BRI).

Cũng giống như Liên Xô (LX) trong thập niên 1970 của thế kỉ trước, giai đoạn bùng nổ lực lượng lao động trong một thời gian dài của TQ sắp kết thúc. Chính phủ Bắc Kinh hiện nay đang hy vọng những khoản đầu tư mạnh tay sẽ giúp nước này giữ được đà tăng trưởng cũ và ổn định các mâu thuẫn ở biên giới.

Việc BRI thành hay bại, cùng với đó là các khoản chi khổng lồ trong nước sẽ là những nhân tố quyết định liệu TQ có thể đạt được sự thịnh vượng như nước này hằng mong muốn, hay đối mặt với thất bại ê chề trước những thế lực từng đẩy LX tới bờ vực sụp đổ trước đây.

Những dự án không sinh lời

Quan ngại thường thấy về BRI - một dự án xây dựng cơ sở hạ tầng tại các quốc gia Đông Nam Á, Nam Á và Trung Á với tổng số vốn đầu tư lên đến 1.500 tỉ USD - đó là việc các nước tham gia dự án có nguy cơ trở thành 'con nợ' sau khi được TQ hào phóng cho vay ưu đãi.

Sri Lanka đã học được bài học xương máu này khi phải cho TQ thuê 1 cảng chiến lược quan trọng trong vòng 99 năm để cấn trừ nợ, do nước này không đủ khả năng trả khoản nợ khổng lồ cho Bắc Kinh.

Tuy nhiên, những khoản nợ lớn ấy không chỉ là gánh nặng đối với những 'con nợ' mà còn là vấn đề đau đầu của chủ nợ Bắc Kinh. Chính phủ TQ đang phải đối mặt với nguy cơ những khoản đầu tư sai lầm có thể ảnh hưởng tới tốc độ tăng trưởng kinh tế hiện nay.

Một số dự án trị giá hàng tỉ USD của TQ như cảng Hambantota (1,6 tỉ USD, Sri Lanka), cảng Kyaukpyu (9,6 tỉ USD, Myanmar) hay đường ống dẫn dầu khí Côn Minh từ Kyaukpyu (2,5 tỉ USD) đều không có dấu hiệu sinh lời.

Những dự án này hiển nhiên đều có ý nghĩa chiến lược đối với TQ. Đó là cầu nối giữa Bắc Kinh với các thị trường tiêu thụ sản phẩm của họ ở phương Tây, và với các nguồn cung cấp dầu khí của quốc gia này ở Trung Đông.

Thay vì phải đi qua nút thắt tại eo biển Singapore và Malacca, thì những tuyến đường sắt và đường ống dẫn dầu qua Ấn Độ Dương chắc chắn sẽ là lựa chọn an toàn hơn cho TQ.

Tuy nhiên, nếu xét về kinh tế, thì ý tưởng trên của TQ lại hơi thiếu thực tế. Đường ống dẫn khí đốt tới Kyaukpyu hiếm khi hoạt động tới 1/3 công suất kể từ sau khi được đưa vào hoạt động năm 2013, còn đường ống dẫn dầu thì chỉ mới hoạt động lần đầu tiên trong năm 2017. Với công suất như vậy thì không thể mong đợi hòa vốn 2,5 tỉ USD mà TQ đã bỏ ra được.

Tương tự, một nhà máy lọc dầu có công suất 260.000 thùng/ngày được xây dựng ở cuối đường ống dẫn dầu Côn Minh - với quy mô bằng nhà máy lọc dầu lớn nhất của Anh - cũng sẽ chịu số phận é ẩm tương tự, nếu lượng dầu chảy qua đường ống Kyaukpyu khg tăng lên.

Những người lập ra kế hoạch

này đã hiểu sai lịch sử và bản chất kinh tế học của các hoạt động giao thương Đông-Tây. Theo truyền thống, các hoạt động này phụ thuộc nhiều hơn vào con đường hàng hải đi qua khu vực Đông Nam Á, Ấn Độ và Bán đảo Ả Rập, so với Con đường Tơ lụa qua thảo nguyên Âu-Á trên đất liền.

Ngày nay những điểm yếu của việc vận chuyển hàng hóa qua đường thủy đã được khắc phục bằng loại tàu thủy vận tải lớn, có khả năng chở gần 1 tỉ USD hàng hóa trong mỗi chuyến hàng. Trong khi đó, việc chuyển hàng bằng đường sắt hay đường bộ không những tốn kém, mà còn kém hơn nhiều về hiệu suất so với vận tải đường thủy.

Theo Công ty Đường sắt TQ, trong quý đầu năm nay, tuyến đường sắt từ ga Yiwu (TQ) tới châu Âu chỉ vận chuyển được 330 triệu USD hàng hóa. Trong khi đó, 4 cảng lớn nhất của Tr. Quốc có thể xử lý và chuyển số hàng này đi trong mỗi 3 giờ đồng hồ.

Bài học từ quá khứ

Trong thập niên 50 của thế kỉ 20, nền kinh tế của Liên Xô cũng từng phát triển nhanh chóng và đạt được nhiều thành công như TQ ngày nay, khiến cho các đối thủ phương Tây vô cùng lo ngại sẽ bị LX qua mặt.

Có rất nhiều lí do đã khiến sự phát triển kinh tế của Liên Xô bắt đầu chững lại vào thập niên 70, trong đó bao gồm tính chất cứng nhắc của nền kinh tế kế hoạch, lực lượng lao động phân bổ không đều, hầu hết tập trung vào ngành công nghiệp, và khoản chi tiêu khổng lồ dành cho quân sự trong thời kỳ Chiến tranh Lạnh.

Tuy nhiên, nếu nói đến việc Liên Xô suy giảm năng suất kinh tế, thì bên cạnh những yếu tố trên, phải kể đến yếu tố then chốt là dự án phát triển Siberia - một dự án có tính chất tương tự như Vành đai và Con đường của TQ ngày nay.

Từ những năm 1960, Siberia đã "ngón" khoản 1/3 số trang thiết bị xây dựng hạng nặng của Liên Xô, dù khu vực này chỉ có một phần nhỏ dân số nước Nga sinh sống.

Moskva đã liên tục "bơm" ngân sách vào Siberia để xây dựng và

phát triển các mỏ khai thác dầu khí và than đá, nhà máy nhôm, cùng 'bản đúp' của tuyến đường sắt xuyên Siberia dài vài trăm km tới miền Bắc nước này.

Tuy nhiên, sự phát triển của các nguồn tài nguyên thiên nhiên lại trở thành "một lời nguyền" đối với Liên Xô, nhà kinh tế học Robert C. Allen nhận định. Chính phủ Liên Xô đã giảm đầu tư vào các dự án hấp dẫn hơn ở phía Tây Ural, và cuối cùng khiến toàn bộ nền kinh tế nước này giảm năng suất.

"Việc đầu tư [vào Siberia] đã ngốn một khoản ngân sách đầu tư lớn, nhưng chỉ giúp tăng trưởng GDP rất ít", ông Robert C. Allen viết trong nghiên cứu năm 2001.

Hạt giống suy thoái

Hoàn cảnh và vị thế của TQ ngày nay có nhiều điểm khá tương đồng với LX trước đây. Tuy nhiên, dự án BRI chỉ là bề nổi của tảng băng trôi, TQ còn đang phải đối mặt với nhiều vấn đề đau đầu khác.

Cũng như Moskva trước đây có nỗi lo về vùng viễn Đông, Bắc Kinh ngày nay cũng có những lo ngại riêng ở khu vực phía Tây.

Theo dữ liệu của chính phủ, năm 2016, khu vực phía Tây của TQ từng chiếm đến 19,5% tổng số vốn đầu tư của cả nước, trong khi các thành phố năng động Cấp I và tỉnh Quảng Đông chỉ chiếm 15,4%. Các khu vực kém phát triển hơn ở miền Trung, miền Bắc và miền Tây TQ được chính phủ phân bổ đầu tư một khoản vốn cố định kể từ năm 2007.

Chính sách luân chuyển dòng vốn nói trên đã khiến tốc độ tăng trưởng kinh tế TQ bắt đầu chững lại trong thời gian gần đây. Chi phí lao động đã tăng nhanh hơn mức tăng trưởng năng suất kể từ năm 2008. Điều này có nghĩa là kinh tế TQ ngày càng phát triển chậm hơn và bớt cạnh tranh hơn.

Trong bối cảnh nền kinh tế bắt đầu chững lại và số lao động ngày càng giảm, thì các kế hoạch đầu tư có thể quyết định sự thành hay bại của cả quốc gia đó. Như vậy, với việc đầu tư vào các dự án không sinh lời, TQ đang tự gieo rắc hạt giống suy thoái trên chính đất nước mình.

Dịch giả: Hồng Anh

Người dám thôi miên con sư tử Trung Hoa Quốc Xã

Trần Mạnh Hảo 09-08-2018

Từ khi Tập Cận Bình được "quốc hội" Trung Hoa quốc xã đề ông làm vua suốt đời, Tập chủ quan, cho mình và nước Trung cộng độc tài, độc đảng, độc tôn, độc ác, độc quyền phát xít, y như Hitler, đã đến lúc tung móng vuốt đe dọa thế giới, quyết vượt qua Mỹ làm bá chủ hoàn cầu vào năm 2035.

Hoàng đế Napoléon Bonaparte (769-1821) khi cưỡi ngựa, đã trogum vào tượng con nhân sư Ai Cập (mình sư tử đầu người) nói: **"Trung Hoa là con sư tử ngủ, đừng đánh thức nó dậy, nó sẽ ăn thịt cả thế giới"**

Ai là người đánh thức con sư tử Trung Hoa thức dậy để hôm nay nó toan ăn thịt cả thế giới :

Tôn Trung Sơn và cách mạng Tân Hợi 1911 chẳng? Không!

Tường Giới Thạch, kẻ cho vẽ bản đồ Lưỡi bò nuốt sống Biển Đông năm 1947 đã đưa Trung Hoa vào danh sách ngũ cường trong thế chiến II chẳng? (Anh, Mỹ, Nga, Pháp và Tàu Tưởng) Không!

Năm 1949, sau mấy năm tranh hùng Mao Tưởng, Mao đã dùng đội quân bản cổ nông sát máu đánh bại Tưởng, đem chủ nghĩa duy ác Cộng sản vào Trung Hoa lục địa, biến Trung Hoa thành địa ngục trần gian. Mao bằng các cuộc cách mạng tàn ác vô song đã giết và làm chết đói ngót trăm triệu dân Trung Hoa, đưa nước Tàu vào thời trung cổ lạc hậu, đói rách không thể tưởng.

Trung Hoa đã biến thành chế độ quốc xã, giống như xã hội của Hitler, hết một con sư tử đói khát bệnh hoạn nằm ngủ như chết!

Năm 1979, con sư tử nằm ngủ dưới sự cai trị của tên bá đạo Đặng Tiểu Bình đã dần dần thức dậy do Mỹ đánh thức. Xin đọc một đoạn trong bài nói của nhà bình luận số một Trung Cộng trẻ tuổi vừa in trên Internet, như sau :

Xin trích lời tiến sĩ Cao Thiệu Văn nói tại Bắc Kinh đầu tháng 8 vừa qua : Bài "Người Trung Hoa dưới 30 tuổi chuẩn bị những ngày khôn khó" :

"Đặng Tiểu Bình gây chiến tranh

biên giới 1979 chính là lập công dâng lên Mỹ, khiến Mỹ vui vẻ giang rộng vòng tay và chấp nhận Trung Quốc. Sau khi Đặng Tiểu Bình thăm Mỹ và hội đàm với Tổng thống Jimmy Carter, đã nói với Carter: chúng tôi quyết định đánh Việt Nam; sau đó Mỹ đưa cho một bản danh mục liệt kê những thứ trang bị quân sự Mỹ cung cấp cho Trung Quốc để gây chiến. Đặng cấp của số viện trợ quân sự Mỹ giành cho TQ khi đó vượt quá đẳng cấp Mỹ dành cho các đồng minh của họ; Mỹ nhanh chóng nâng cấp Trung Quốc thành quan hệ hữu hảo phi đồng minh, cho Trung Quốc được hưởng đãi ngộ cao hơn cả các nước đồng minh trên nhiều phương diện.

Vì sao Mỹ lại làm như thế? Có hai nguyên nhân: Một là, Mỹ bị xoi quả đắng ở Việt Nam nên căm thù; hai là, Mỹ và Liên Xô nước lửa không dung nhau về ý thức hệ, Việt Nam là anh em của Liên Xô; Trung Quốc phát động cuộc chiến biên giới năm 1979 cho thấy sự cắt đứt của Trung Quốc với Liên Xô và chuyển hướng sang Mỹ. Điều này đã đặt cơ sở nền móng cho cải cách mở cửa của Trung Quốc; vì vậy cải cách mở cửa của Đặng Tiểu Bình không phải được quyết định sau khi suy nghĩ giản đơn, mà là xem xét toàn diện cục diện toàn cầu và có sự mạo hiểm nhất định."

Năm 2010, trung tướng không quân của Trung Cộng là Lưu Á Châu đã nói công khai rằng, nhờ Đặng Tiểu Bình lập công dâng Mỹ bằng việc ngày 17-2-1979 cho 60 vạn quân Trung Cộng đánh vào sáu tỉnh biên giới phía Bắc Việt Nam mà tư bản Mỹ, Châu Âu, Nhật Bản, Đài Loan ồ ạt đầu tư vào Trung Quốc, biến con sư tử Trung Hoa ngủ quên thức dậy như bây giờ..

Như vậy, một lần nữa, nước Trung Hoa quốc xã của Mao Trạch Đông, Đặng Tiểu Bình lại dùng máu VN để hiện đại hóa đất nước.

Năm 1954, Chu Ân Lai ép Phạm Văn Đồng ký hiệp định Genève chia đôi đất nước. Chúng, bọn quốc xã Trung Cộng lại dùng máu VN để

thực thi ý đồ bắt Việt cộng làm tay sai suốt đời cho chúng, không cho nước ta thống nhất khi đã đánh tan quân Pháp tại Điện Biên Phủ..

Sau đó, bọn quốc xã đỏ Trung Hoa đã xui Bắc Việt Nam đánh Mỹ, theo ý Mao Trạch Đông : “Chúng ta đánh Mỹ tới người Việt Nam cuối cùng”. Lê Duẩn nói : “Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên xô, Trung Quốc”. Dùng máu Việt Nam đuổi Mỹ đi để bọn đồ tể Bắc Kinh dễ bề chiếm trọn Việt Nam và Đông Nam Á, như lời Mao nói với Lê Duẩn: “Tôi sẽ đưa 800 triệu dân Trung Hoa tràn xuống Đông Nam Á”.

Trước ngày 30-4-1975, bọn giặc quốc xã đỏ Bắc Kinh toan chặn đường Việt Cộng đang bao vây Sài Gòn, đã cho người thông qua sứ quán Pháp ở Sài Gòn nói với Dương Văn Minh: Hãy kêu gọi Bắc Kinh giúp đỡ, chúng sẽ cho hàng triệu quân đổ bộ lên Sài Gòn, đuổi Việt Cộng. Dương Văn Minh đã từ chối.

Trong khi Việt Cộng đang huyênh hoang sau chiến thắng 30-4-1975, thì Trung Cộng mượn tay Khơ Me đồ tể tàn công dọc sườn nam của Việt Nam, gọi là chiến tranh biên giới Tây Nam.

Trước ngày muốn đánh Việt Nam, Đặng Tiểu Bình qua Mỹ, xin gặp tổng thống J. Carter xin phép Mỹ cho chúng “dạy cho Việt Nam bài học”. Carter OK, hứa trả công bằng cách viện trợ và đầu tư vào Trung Cộng hiện đại hóa quốc xã đỏ như báo chí Trung Hoa quốc xã đã tiết lộ qua Lưu Á Châu và Cao Thiệp Văn vừa nhắc đến.

Như vậy nhờ máu Việt Nam, Đặng Tiểu Bình đã làm cho Mỹ đánh thức con sư tử thức dậy sau ngót 40 năm hiện đại hóa, khiến chế độ quốc xã đỏ trở thành nước giàu có thứ hai thế giới, chỉ sau Mỹ.

Tập Cận Bình quá chủ quan, tự phong mình làm vua Trung Hoa quốc xã suốt đời, quyết biến thành Tần Thủy Hoàng để hất Mỹ đi hòng cai trị thế giới.

Chúng coi Mỹ - người thầy dạy chúng làm kinh tế tư bản chỉ như con mèo trước con sư tử Trung Hoa hung hãn. Con sư tử đỏ lừa vào con mèo Mỹ, mèo bèn leo tuốt lên cây như câu chuyện cổ Việt Nam. Tập

Cận sư tử uất quá, vì mèo Mỹ không dạy cho chúng võ trèo cây, bèn gằm gừ dưới đất: “Tao mà bắt được mày, tao ăn cả cứt”...

Con mèo Mỹ có tên là Donald Trump, bèn cả cười, quyết định phải diệt con sư tử đỏ này bằng bài đầu tiên có tên là cuộc chiến thương mại Mỹ Trung.

Mới đầu hiệp đầu tháng 7 qua tháng 8 năm 2018, Tập sư tử đã trúng đòn thôi miên thâm hậu rất kỳ tài của con mèo Mỹ, khiến sư tử Tập choáng váng, chứng khoán rớt thê thảm xuống hàng thứ ba cho Nhật vượt lên xếp thứ hai sau Mỹ.

Đòn thôi miên kinh tế do thuật sĩ hàng đầu thế giới Donald Trump sẽ còn giáng tiếp vào mặt sư tử Tập cho đến khi nó gục chết mới thôi. Hoan hô con mèo Mỹ - người thầy của sư tử Đặng và Tập đã dạy cho học trò đều cang này một bài học quá đã.

Thuật sĩ thôi miên Donald Trump còn nhiều trò thôi miên khác để đánh gục con sư tử Trung Hoa đang thềm thịt loài người, ví như :

- Trò chơi dầu hỏa, chỉ cần Mỹ đang có căn cứ quân sự tại Singapore phong tỏa eo biển Malacca, cấm tàu chuyển dầu của Trung Cộng đi qua là Trung Cộng sẽ sụp đổ sau nửa tháng!

- Bơm tiền cho các khu tự trị như Tân Cương, Nội Mông, Mãn Thanh, Tây Tạng nổi dậy.

- Cấm vận toàn diện đường biển là Tập sư tử đảm bảo chết chắc...

May mắn cho dân tộc Việt Nam và thế giới, vì có ngài Donald Trump đã có cách trị tên đế quốc quốc xã Trung Hoa, cứu thế giới và cứu dân tộc tôi khỏi mất nước về tay bọn Đại Hán bạo tàn. Chúng - con sư tử đỏ mang tên Cộng sản chỉ biết sức mạnh của lưỡi gươm, của giết chóc, đàn áp, bắt bớ mà không biết đến sức mạnh của tình thương yêu như Chúa Jésus xưa xuống thế, dùng tình thương yêu làm vũ khí tiêu diệt đế quốc La Mã dã man cuồng bạo sau 300 năm chúng giết người Thiên Chúa giáo.,.

Sài Gòn ngày 9-8-2018
Trần Mạnh Hảo

CHÍNH QUYỀN CỬ CHI NGĂN CẢN CHÙA LIÊN TRÌ TỎ CHỨC LỄ VU LAN

RFA 2018-08-30

Vào sáng ngày 30 tháng 8, chính quyền của huyện Củ Chi, TP Hồ Chí Minh đã điều khoảng 50 người đến ngăn chặn không cho các sư thầy thuộc Tăng đoàn Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất tổ chức lễ Vu Lan ở chùa Liên Trì 2 do thầy Thích Đồng Long làm trụ trì.

Bà Trần Thị Rươi, thân mẫu của thầy Đồng Long cho chúng tôi biết như sau:

“Chúng tôi mời 5 thầy lên cúng Vu Lan báo hiếu và cúng ông ngoại thầy Đồng Long, công an chặn đường tổ chức, lấy điện thoại của Đồng Long, cản không cho cúng nên mấy thầy ra về.

Tôi nói là lễ Vu lan tôi được quyền mời 5 vị thầy đến cúng Vu lan cho ông ngoại của thầy Đồng Long vì tôi là người dân.

Tuy nhiên Đồng Long bây giờ đã tu bao nhiêu lâu rồi, chùa của sư phụ thì đập đổ, bây giờ nhà tôi cúng Vu Lan và cúng cho ông ngoại của thầy Đồng Long thì tại con lấy lý do gì cản?

Họ nói là ‘nhà tôi không ai công nhận là chùa’ họ lấy lý do đó để không cho cúng, người nói đó là Huỳnh Văn Nhựt, Phó Chủ tịch xã Trung Lập Hạ huyện Củ Chi, TPHCM”

Đài Á Châu Tự Do gọi điện thoại cho Phó Chủ tịch xã Trung Lập Hạ nhưng không có người bắt máy. Phó trưởng Công an xã thông báo là đang bận và đề nghị lên cơ quan giải quyết sau khi chúng tôi đặt câu hỏi có hay không việc ngăn chặn các thầy làm lễ.

Các đoạn video trực tiếp trên Facebook được ông Thích Đồng Long quay lại cho thấy ô tô của các nhà sư đến dự lễ khi gần đến chùa bị Cảnh sát giao thông và một số người mặc thường phục chặn lại, xét hỏi giấy tờ và về việc ai đã mời đến chùa, mời như thế nào.

Thầy Thích Đồng Long là đệ tử của Hòa thượng Thích Không Tánh thuộc Tăng đoàn Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống Nhất vốn không được chính quyền Việt Nam công nhận.

Khi chùa Liên Trì ở Thủ Thiêm bị giải tỏa, ông Thích Đồng Long đã xây dựng ngôi Tịnh thất nhỏ ở Củ Chi thành chùa Liên Trì 2.

Việc xây dựng đài Quan Âm ở sân chùa cũng bị ngăn cản, tịch thu giàn giáo và lập biên bản vi phạm hành chính vì được cho là “xây dựng không phép”.

Bản thân thầy Thích Đồng Long và mẹ của mình từng bị bắt vào ngày 10/6 khi tham gia biểu tình chống Luật Đặc khu và An ninh mạng tại TPHCM.

CẢNH BÁO TÌNH HÌNH BÁN ĐẤT + NƯỚC

.....**FB Hung Lee 26-08-2018**.....

1. Cảng Quy Nhơn:

Lại tiếp tục bán luôn cảng Quy Nhơn cho Tàu.

Cảng Quy Nhơn đã được bán cái rụp cho Tàu chỉ trong có 1-2 ngày, mà không ai hay biết, mọi thông tin đều bị giấu hết, nên đừng mơ tưởng là sẽ sáng tỏ. Vụ này cấp Bộ Chánh trị bán, thì làm sao cấp dưới, thanh tra biết được mà dám đụng vô. Vì vậy, mà có thể bán hết được cả cái cảng biển thiệt bự cho Tàu chỉ trong 1-2 ngày, nhanh còn hơn người dân mua cái nhà, miếng đất. Vì tôi có tin là làm thủ tục nhà đất phải mất cả tuần mới xong nếu có quen biết để lo lót, còn bán cái cảng chỉ trong 1-2 ngày thì nghĩa là cấp cao cố tình bán nước chứ còn gì nữa.

Bây giờ tiền trao cháo múc, cảng Quy Nhơn bị bán luôn cho Tàu rồi thì đừng hòng đòi lại. Tàu nắm được cảng Quy Nhơn thì lại nắm thêm một vị trí đắc địa, nhìn thẳng ra Biển Đông, cách đường hàng hải quốc tế chừng 100 hải lý. Nên Tàu có thể đổ quân từ đảo Hải Nam vô rất nhanh, và xây dựng thế gọng kềm để kiểm soát vùng biển và cả nước VN. Ngoài ra, còn dùng cảng này để đưa hàng Tàu qua VN, chở tài nguyên, khoáng sản của VN về Tàu, nên sẽ có lợi rất lớn về kinh tế và mở đường cho việc xây dựng Con đường Tơ lụa trên biển. Vì để xây được con đường này thì phải nắm hết các cảng biển, bờ biển VN trước tiên, rồi mới lần lần đi qua tới Ấn Độ Dương và vịnh Ba Tư, nên Tàu mới mua cảng Quy Nhơn này. Không chỉ cảng Quy Nhơn bị bán, mà cảng Hải Phòng cũng bị bán cho Tàu luôn rồi, để mà xây con đường tơ lụa trên biển, nên thực sự thì VN không còn sở hữu cảng nào nữa, mà toàn là của Tàu hết.

2. Vịnh Vũng Rô – Phú Yên

Lại tiếp tục bán nước cho Tàu ở tại Phú Yên.

Lần này thì bán luôn vịnh Vũng Rô ở Phú Yên cho Tàu, núp dưới chiêu bài là làm dự án lọc dầu và du lịch. Tập đoàn Gia Phú Singapore, là công ty trá hình của Tàu đăng ký bên Singapore, đã bỏ ra 500 triệu

USD để mua hết cả vùng vịnh Vũng Rô ở Phú Yên để xây dự án lọc dầu và resorts. Nghe tên là biết Tàu rồi, nên đây cũng là dự án trá hình của Tàu để mà thâm tóm đất đai VN thôi. 500 triệu USD đó là tiền mua cả khu đất mà thôi, chứ không phải tự dung mà Tàu từ tể, cho VN 500 triệu USD đâu. Coi như cả vịnh Vũng Rô đã lọt vô tay Tàu một cách hợp pháp, có giấy tờ đàng hoàng, quan trọng nhất là khỏi cần tốn 1 viên đạn.

Vũng Rô có lợi thế quan trọng nhất là vừa có cảng nước sâu, cho bất kỳ tàu lớn dân sự và quân sự vô được, và vừa có vị trí nhìn thẳng ra Biển Đông, cách đường hàng hải quốc tế chừng 100 hải lý mà thôi, rất gần với Trường Sa và Hoàng Sa. Nên Tàu nắm được vịnh Vũng Rô, thì vừa có thể đưa quân, đưa chiến hạm, tàu ngầm vô được, vừa có thể kiểm soát Biển Đông, vừa có thể tạo thế gọng kềm với Trường Sa và Hoàng Sa, để bóp chết cả vùng biển và nội địa VN. Ngoài ra, vùng này có bờ biển dài, cát trắng nên có thể xây resorts để làm du lịch. Và còn có thể mở nhà máy lọc dầu, chứa dầu từ mỏ Cá Voi Xanh. Nếu vịnh Vũng Rô đã bán cho Tàu, thì mỏ khí đốt Cá Voi Xanh và các mỏ dầu khí ngoài miền Trung cũng đã bán luôn cho Tàu, chứ Tàu đâu dại mà chỉ tiền xây nhà máy lọc dầu mà không mua mỏ dầu, không có dầu thô thì lấy gì lọc, rồi nhà máy xây xong để không đó hay sao. Các vùng đắc địa ven biển VN đã bị Tàu mua hết, đặc biệt ở miền Bắc và miền Trung, nên VN có thể bị Tàu nuốt luôn vào năm 2018 này, chứ khỏi cần chờ tới năm 2020.

3. Hòn La, Quảng Bình

Trở lại với vụ bán vịnh Hòn La cho Tàu.

Vịnh Hòn La nằm ngay Quảng Bình, đúng ngay cái yết hầu, ngay trung điểm của VN, kế bên Đèo Ngang. Nên Tàu nắm được vùng này là coi như cắt đôi được VN, và nắm được vị trí đắc địa nhìn ra Biển Đông, Hoàng Sa, đảo Hải Nam, vịnh Bắc Bộ. Từ đảo Hải Nam đưa

quân vô cũng gần, mà từ Hòn La đưa quân ra cũng gần luôn, nên rất tiện lợi để tạo gọng kềm quân sự bóp chết vịnh Bắc Bộ và cả vùng Biển Đông. Từ chỗ này mà lắp thêm dàn radar, hỏa tiễn, xây thêm phi trường, thì Tàu lại có thêm 1 căn cứ đắc địa để kiểm soát cả vùng biển Đông và cả miền trung VN.

Nhìn trên bản đồ thì cả vùng này có bờ biển rất dài, có vịnh, có cảng nước sâu và có miếng đất đâm thẳng ra biển. Nên ngoài việc xây cảng quân sự, thì có thể xây resorts, xây khu công nghiệp để làm kinh tế. Nên Tàu mới chọn ngay chỗ này để mua đứt, chứ đâu dại mà chui vô các vùng khi họ còn gáy để mua, xong rồi cho lấn biển để xây dựng ra thêm. Hiện tại thì Tàu đang cho đổ tới 2.5 triệu m3 cát đất xuống vịnh Hòn La để mà lấn biển, mở rộng khu vực này ra để làm khu tự trị, nên VN lại mất thêm 1 miếng đất ven biển.

Tôi biết là Tàu đã mua sạch hết những vị trí đắc địa dọc bờ biển VN từ Quảng Ninh tới Kiên Giang rồi, và đang ào ạt cho xây dựng công khai, khỏi cần giấu diếm, vì ngày sát nhập đã cận kề, phải lật bài thôi, hé mở từ từ cho dân quen dần, tới khi sát nhập thì khỏi loạn lên.

4. Đất vàng – Thành phố HCM

Lại tiếp tục bán nước cho Tàu.

Lần này bán thêm 8.000m2 đất quận 1 cho Tàu, để xây building cao 49 tầng. Chủ đầu tư là người Tàu chánh gốc chứ khỏi cần dùng người VN đứng tên dùm, làm bình phong như trước nữa, vì ngày sát nhập cận kề rồi, phải lật bài thôi, cho dân VN quen dần. Nói là dân Hong Kong để gạt dân thôi, vì Hong Kong, Macau, Đài Loan giờ toàn là Tàu đại lực, chứ dân chánh gốc thì người ta di cư qua Mỹ hết rồi. Từ năm 1996-1998 thì dân HK, Macau chánh gốc đã đi di tản hết rồi, người qua Anh, kẻ qua Mỹ nhiều lắm, nên giờ chỉ còn lại dân rác và Tàu đại lực thôi.

Tôi hỏi ra thì đây là chỗ Công Quỳnh, ngay trung tâm Quận 1, gần bệnh viện Từ Dũ, chứ không đâu xa, bà con đi qua là thấy liền, chứ không giấu diếm gì nữa. Bây giờ đã bán nước công khai, ngay trung tâm Sài Gòn, khỏi thêm che giấu gì nữa,

vì ngày sát nhập đã cận kề, phải làm từ từ cho dân quen dần, tới lúc sát nhập thì khỏi loạn. Mua được 8.000m2 đất trung tâm quận 1, và còn xây lên được building 49 tầng mà không ai dám làm gì, thì chỉ có Tàu mà thôi, chứ dân thường thì không bao giờ làm được. Tôi được biết là dân VN, kể cả Việt kiều xin giấy phép xây dựng cái nhà cấp 4 hoặc mở quán cóc ở quận 1, cũng vô cùng vất vả, bị hành lên hành xuống nhiều lần, đút lót nhiều cửa mới xong, nên chỉ có Tàu mới có thể ngang nhiên mua tới 8.000m2 đất để xây building thôi.

Sài Gòn, Đồng Nai, Bình Dương, Tây Ninh, Long An hiện nay đã lọt vô tay Tàu hết rồi, đã xây cả chục khu phố Tàu, nên miền Nam VN thực sự đã mất, chứ khỏi cần chờ tới 2020. Dân miền Nam chỉ chờ bị đánh tư sản, cướp nhà, diệt chủng mà thôi.

Link:

<https://www.facebook.com/sin.cara.56232938>

<https://nld.com.VN/.../thuong-vu-ba-n-cang-quy-nhon-bao-gio-mo...>

<https://kinhdoanh.VNexpress.net/.../tap-doan-singapore-muon-c...>

<http://cafef.VN/mot-dai-gia-dia-oc-tu-hong-kong-thau-tom-ho...>

<http://www.tintuchangngayonline.com/2018/08/canh-bao-tinh-hinh-ban-at-nuoc.html>

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-

Lu%E1%BA%ADn-

238293869580176/?ref=hl

KHÔNG THỂ GỌI CỘNG SẢN LÀ MAFIA ĐỎ

.....**Từ Thứ 18-08-2018**.....

Người ta thường dùng chữ MAFIA ĐỎ để nói về đảng Cộng sản. Bởi vì cả hai tổ chức đều xây dựng cơ nghiệp và củng cố quyền hành, bằng cách gây kinh hoàng, bằng chém giết, thủ tiêu, thanh trừng, ám sát và đủ mọi hành động phi pháp. Cả hai đều đặt quyền lợi của phe đảng lên trên hết, đứng đầu là những “parains” tàn nhẫn, coi mạng người như ngóe.

Cả hai đều dùng một phương pháp tuyển lựa tay chân : như bằng môi, nhất là những phần tử bất hảo trong xã hội, và khi đã nhúng chàm, sẽ phải trung thành đến chết. Yakuzas Nhật đa số xuất thân từ giới cùng đinh, vào Mafia là cơ hội thăng tiến duy nhất

Tâm điểm của tội ác

CS ma giáo hơn, nhiều khi dùng những chiêu bài đao to búa lớn để dụ cả những người có tâm huyết, nhưng phương pháp vẫn là một: vào dễ, ra khó. Với Mafia, lia bầy là mất mạng. Với CS, bỏ đảng hoặc mất mạng, hoặc thân bại danh liệt.

Không phải ai cũng trở thành đảng viên hay thành viên Mafia. Vào Đảng phải là bản cổ nông ba đời hay có lý lịch “tốt” (bản cổ nông mới có bạc triệu dollars trong ngân hàng). Nhập Mafia sicilienne phải là người Sicile gốc, có đạo, không phải là người đồng tính luyến ái, không phải là... Cộng sản.

Mafia và CS là những tổ chức hàng dọc, người dưới tuyệt đối tuân lệnh người trên, coi Đảng là ưu tiên số một, sẵn sàng chết cho Đảng, cho tổ chức. Hai tổ chức giống nhau tới độ ông Bộ trưởng Ngoại giao Séc đã không ngần ngại gọi VN là “tâm điểm của tội ác có tổ chức”.

Chưa bao giờ, trong lịch sử ngoại giao, người ta dùng chữ khinh miệt như vậy đối với một quốc gia khác. Dịch ra ngôn ngữ thường : đó không phải là một quốc gia ; đó là một tổ chức trộm cướp. Mafia Đỏ

Một xúc phạm

Sự thực, gọi CS là MAFIA ĐỎ là một sự xúc phạm đối với Mafia. Bởi vì Mafia, dù cũng là một tổ

chức của tội ác, có một cái mà CS không có. Đó là cái nguyên tắc danh dự, gọi là “code d’honneur”.

Những yakuzas khi gia nhập Mafia Nhật tuyên thệ trung thành tuyệt đối với cái “code d’honneur” đó, vì phạm là tự mình khai trừ khỏi tổ chức, nếu không bị khai trừ hay khai tử. Yakuzas không giết những người chẳng thuộc các băng đảng, không làm phiền các công dân tốt, không nghiện ngập và có thái độ xấu, làm mất danh dự của đồng đội

Cosa Nostra -Mafia Ý- có những nguyên tắc khắt khe gọi là “società onorata”. Một trong những nguyên tắc danh dự của các tổ chức Mafia, là không đụng tới đàn bà, trẻ con. Có thể tàn nhẫn, giết người, cướp của, nhưng không giờ tay đánh đàn bà, trẻ em.

“Società Onorata” cấm uống rượu, cấm lăng nhăng ngoại tình với vợ đồng đội, cấm khai thác mãi dâm, buôn bán ma túy, làm những chuyện vô luân... Chuyện ám sát cũng là quyết định từ trên, không có chuyện tự ý sinh sát rồi được đảng bao che. Những năm gần đây, “code d’honneur” không được tôn trọng như trước, các Mafia dính vào ma túy, mại dâm v.v... vì các Mafia mới quá đông, cạnh tranh lẫn nhau.

Mặc dầu vậy, chuyện bạo hành với phụ nữ, trẻ em, chuyện ý thể ức hiếp người nghèo khổ, có những hành vi khả ố nơi công chúng, vẫn là những cấm kỵ, tabou, không mafieux nào làm hay dám làm.

Cs không phải là tư bản đỏ.

Một cụm từ khác người ta hay dùng để chỉ CS ngày nay là “tư bản đỏ”. Đó cũng là một sự xúc phạm đối với tư bản. Bởi vì tư bản, với những khuyết điểm của nó, có những nguyên tắc minh bạch, đã đưa tới sự thịnh vượng ở các quốc gia theo kinh tế thị trường.

Cái “code d’honneur” của Mafia, CS không có. Họ không có cái danh dự của kẻ cướp biết tự trọng.

Một bọn côn đồ, được lệnh của chủ, sẵn sàng xúm vào đánh đập, hành hạ những người đàn bà chân

"Nhưng một khi buộc phải nội
địa hóa dữ liệu chặt chẽ, họ không

Ngu dân trí để giết dân sinh

Phạm Trần 04-07-2018

Luật An ninh mạng của Cộng sản Việt Nam, ban hành ngày 28-06-2018 và có hiệu lực từ ngày 01-01-2019, đã công khai tấn công và chà đạp lên tư tưởng “Khai dân trí - Chấn dân khí - Hậu dân sinh” của Chí sỹ, Nhà cách mạng Phan Châu Trinh (còn được gọi là Phan Chu Trinh).

Cụ Phan Châu Trinh sinh ngày 09-09-1872 tại làng Tây Lộc, huyện Tiên Phước, phủ Tam Kỳ (nay thuộc xã Tam Lộc, huyện Phú Ninh), tỉnh Quảng Nam, hiệu là Tây Hồ Hy Mã, tự là Tử Cán. Cụ qua đời vì bệnh nặng lúc 21g30 ngày 24-3-1926 tại khách sạn Chiêu Nam Lầu, Sài Gòn, hưởng dương 54 tuổi. Chủ nhân khách sạn là Cụ Nguyễn An Khương, thân sinh của nhà cách mạng Nguyễn An Ninh, một đồng chí của cụ Phan.

Hồi sinh thời, Cụ Phan từng khuyên dân ta: “Chỉ nên trông cậy ở chính mình, chớ vọng ngoại vì vọng ngoại ắt là chết. Hãy coi trọng nền hòa bình của đất nước nếu chúng ta không muốn mua lấy cái chết. Sự giải thoát của chúng ta nằm chủ yếu trong sự học hành, mở mang trí tuệ.

Xét lịch sử xưa, dân nào khôn ngoan, biết lo tự cường tự lập, mua lấy sự ích lợi chung của mình thì ngày càng bước tới con đường vui vẻ. Còn dân ngu dại, cứ ngồi yên mà nhờ trời, mong đợi trông cậy ở quan, giao phó tất cả quyền lợi của mình vào trong tay một người hay một chính phủ muốn làm sao thì làm mà mình không hành động, không kiểm xét thì dân ấy phải khổ khổ mọi đường”. (Tuổi Trẻ)

Trong giai đoạn có nhiều sỹ phu nước Việt hủ lậu bị thực dân Pháp nhấm độc vọng ngoại, Cụ Phan Châu Trinh khuyên răn cả nước: “Xin có lời chính cáo cùng người nước ta rằng: Không bạo động, bạo động ắt chết. Không trông người ngoài, trông người ngoài thì tất ngu! Đồng bào ta, người nước ta, ai mà ham mến tự do, tôi xin có một vật rất quý ban tặng cho đồng bào, là: Chi bằng học”. Cụ cũng nói: “Thử xem các nước dinh hoàn/Hai mươi thế kỷ ai còn như ta” (Tinh hồn quốc ca II, câu 263-264).

Rồi cụ lên tiếng kêu gọi đồng bào: “Hỡi những người liêm sỉ, công trung/ Thương nhau mà bảo nhau cùng/ Học khôn học khéo để phòng hậu lai”. (Theo Lê Thị Hương, Ban Xây dựng ND & HTTB - Bảo tàng Lịch sử quốc gia).

Chỉ lấy bấy nhiêu câu nói chí tình và tâm huyết với dân và nước của Nhà văn hóa, Nhà cách mạng Phan

Châu Trinh cũng đủ để đánh giá cái trí đoản, lòng tham và tâm rỗng của đảng Cộng sản khi họ quyết chí cho ra bằng được Luật An ninh mạng để ngu dân mà tiếp tục cai trị độc tài.

Miếng lưỡi đảng

Luật An ninh mạng (ANM) gồm 7 Chương, 43 Điều do Bộ Công an soạn thảo, được Bộ Chính trị 18 người, cầm đầu bởi ông Nguyễn Phú Trọng, Tổng Bí thư thảo luận chấp thuận trước khi gửi cho Quốc hội gọi là thảo luận cho ra về dân chủ để “dán tem” đồng ý ngày 12-06-2017.

Ông Trọng khen các Đại biểu của đảng: “Đây là một thành công lớn của Quốc hội và thể hiện sự sáng suốt của cơ quan này khi đã biểu quyết thông qua luật với một tỉ lệ rất cao.” (86,86%). Ông nói với cử tri Hà Nội ngày 17-06-2018: “Nhiều thế lực xấu cũng đã lợi dụng điều này để kích động biểu tình, âm mưu làm “cách mạng màu”... Có những thế lực kích động lên là chúng ta xâm phạm tự do, xâm phạm nhân quyền, xâm phạm tự do thông tin, cứ kích động lên.”

Tổng Bí thư đảng CSVN còn tự đặt điều vu cáo người dân chống Luật an ninh mạng rằng: “Thông qua đây nhiều thế lực xuyên tạc, tuyên truyền, kích động biểu tình gây rối trên đường phố hồng làm “cách mạng màu” để lật đổ chính quyền. Phải có luật để bảo vệ chế độ này chứ, đâu phải cứ để chúng muốn phá gì thì phá, muốn chửi ai thì chửi được, nên mạng rất là nguy hiểm ở chỗ đó. Chúng ta khai thác tối đa lợi thế của công nghệ hiện đại, Việt Nam có đến hàng triệu người mở máy di động ra là có mạng, nhưng mà cũng phải cảnh giác, để kẻ xấu lợi dụng là rất nguy hiểm”.

Nhưng chế độ đương thời mà ông Trọng muốn bảo vệ có phải “của dân, do dân và vì dân” không hay chỉ của một nhóm người và các nhóm lợi ích muốn sử dụng vũ lực và mọi thứ luật bịt miệng, đàn áp dân để được tham quyền cố vị lâu dài?

Đã có hàng chục ngàn người dân, bất chấp nguy hiểm đến tính mạng xuống đường biểu tình từ Nam ra Bắc trong hai ngày 10 và 11-06-2018 phản đối Luật An ninh mạng, vì Luật này nhằm tiêu diệt quyền tự do ngôn luận và tự do tư tưởng của dân quy định tại Điều 25 Hiến pháp bổ sung và sửa đổi năm 2013.

Điều 25 minh thị rằng: “Công dân có quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tiếp cận thông tin, hội họp, lập

hội, biểu tình. Việc thực hiện các quyền này do pháp luật quy định.” Nhưng nếu cái đuôi “Việc thực hiện các quyền này do pháp luật quy định” được coi là lý do để ban hành Luật An ninh mạng là đảng CSVN đã lạm quyền và chà đạp lên Hiến pháp, bộ Luật cao nhất của quốc gia.

Những điều ngăn cấm

Để hiểu rõ tại sao nhân dân, trí thức, các chuyên gia kinh tế, nhà khoa học và nhiều Tổ chức về Nhân quyền Quốc tế, kể cả Tổ chức Ân xá Quốc tế (Amnesty International) đã phản đối Luật An ninh mạng thì nên đọc một số điều ngăn cấm ngặt nghèo, rất mơ hồ nhưng lại mở đường cho nhà nước tùy tiện hại dân như sau:

Điều 8 quy định “các hành vi bị nghiêm cấm” mở đầu: “1. Sử dụng không gian mạng (KGM) để thực hiện hành vi sau đây: a) Hành vi quy định tại khoản 1 Điều 18 của Luật này”. Khoản 1 của Điều 18 viết gì? Đó là:

“1. Hành vi sử dụng KGM, công nghệ thông tin, phương tiện điện tử vi phạm pháp luật về an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội bao gồm: a) Đăng tải, phát tán thông tin trên KGM có nội dung quy định tại các khoản 1, 2, 3, 4 và 5 Điều 16 và hành vi quy định tại khoản 1 Đ. 17 của Luật này.”

Nội dung 5 khoản của Điều 16 quy định các loại hoạt động sẽ bị trừng phạt, đó là:

1. Thông tin trên KGM có nội dung tuyên truyền chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam bao gồm: a) Tuyên truyền xuyên tạc, phỉ báng chính quyền nhân dân; b) Chiến tranh tâm lý, kích động chiến tranh xâm lược, chia rẽ, gây thù hận giữa các dân tộc, tôn giáo và nhân dân các nước; c) Xúc phạm dân tộc, quốc kỳ, quốc huy, quốc ca, vĩ nhân, lãnh tụ, danh nhân, anh hùng dân tộc.

2. Thông tin trên KGM có nội dung kích động gây bạo loạn, phá rối an ninh, gây rối trật tự công cộng bao gồm: a) Kêu gọi, vận động, xúi giục, đe dọa, gây chia rẽ, tiến hành hoạt động vũ trang hoặc dùng bạo lực nhằm chống chính quyền nhân dân; b) Kêu gọi, vận động, xúi giục, đe dọa, lôi kéo tụ tập đông người gây rối, chống người thi hành công vụ, cản trở hoạt động của cơ quan, tổ chức gây mất ổn định về an ninh, trật tự.

3. Thông tin trên KGM có nội dung làm nhục, vu khống bao gồm: a) Xúc phạm nghiêm trọng danh dự, uy tín nhân phẩm của người khác; b) Thông tin bịa đặt, sai sự thật xâm phạm danh dự, uy tín, nhân phẩm hoặc gây thiệt hại đến quyền và lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân khác.

4. Thông tin trên KGM có nội dung xâm phạm trật tự quản lý kinh tế bao gồm: a) Thông tin bịa đặt, sai sự thật về sản phẩm, hàng hóa, tiền, trái phiếu, tín phiếu, công trái, séc và các loại giấy tờ có giá khác; b) Thông tin bịa đặt, sai sự thật trong lĩnh vực tài chính, ngân hàng, thương mại điện tử, thanh toán điện tử, kinh doanh tiền tệ, huy động vốn, kinh doanh đa cấp, chứng khoán.

5. Thông tin trên KGM có nội dung sai sự thật gây hoang mang trong nhân dân, gây thiệt hại cho các hoạt động kinh tế - xã hội, gây khó khăn cho hoạt động của cơ quan nhà nước hoặc người thi hành công vụ, xâm phạm quyền và lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân khác.

Nhưng thế nào gọi là “tuyên truyền chống Nhà nước”? Và trong khi chưa có Luật biểu tình thì những cuộc đình công tự phát, bất bạo động của công nhân và biểu tình hòa bình của dân có bị khép vào tội “tụ tập đông người gây rối” hay “tổ chức gây mất ổn định về an ninh, trật tự” hay không?

Ngoài ra, cơ quan nào có thẩm quyền để điều tra quyết định của nhà nước đúng hay sai khi cho rằng thông tin trên mạng “có nội dung sai sự thật gây hoang mang trong nhân dân”, hay sự quy kết không cần chứng minh có tội hay vô tội sẽ do Bộ Công an, Bộ Quốc phòng, Bộ Thông tin và Truyền thông và Ban Cơ yếu Chính phủ, Cơ quan trách nhiệm tin tức mật và mật mã của nhà nước, có toàn quyền xử lý tùy tiện theo Luật này phân công?

Thế nào là bí mật?

Về khoản 1 của Điều 17 cũng lơ-tơ-mơ khi Luật An ninh mạng quy định những vi phạm về điều được gọi là “bí mật” như: “Cố ý làm lộ thông tin thuộc bí mật nhà nước, bí mật công tác; bí mật kinh doanh, bí mật cá nhân, bí mật gia đình và đời sống riêng tư gây ảnh hưởng đến danh dự, uy tín, nhân phẩm, quyền và lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân.”

Hay: “Cố ý xóa, làm hư hỏng, thất lạc, thay đổi thông tin thuộc bí mật nhà nước, bí mật công tác; bí mật kinh doanh, bí mật cá nhân, bí mật gia đình và đời sống riêng tư được truyền đưa, lưu trữ trên KGM;

c) Cố ý thay đổi, hủy bỏ hoặc làm vô hiệu hóa các biện pháp kỹ thuật được xây dựng, áp dụng để bảo vệ thông tin thuộc bí mật nhà nước, bí mật công tác, bí mật kinh doanh, bí mật cá nhân, bí mật gia đình và đời sống riêng tư;

d) Đưa lên KGM những thông tin thuộc bí mật cá nhân, bí mật gia đình,

đời sống riêng tư trái quy định của pháp luật;

đ) Cố ý nghe, ghi âm trái phép các cuộc đàm thoại;

e) Hành vi khác cố ý xâm phạm bí mật nhà nước, bí mật công tác, bí mật kinh doanh, bí mật cá nhân, bí mật gia đình và đời sống riêng tư.”

Điều mà Luật gọi là “bí mật nhà nước” cũng rất tùy tiện và phổ biến ở Việt Nam bấy lâu nay. Bằng chứng như những bản Kê khai tài sản của cán bộ, nhất là loại viên chức có quyền và có chức cao đã từ lâu bị coi là “bí mật” để cất vào hộc tủ hay giao cho Thủ trưởng cơ quan giấu đi nhằm che giấu tội phạm cho nhau.

Nhân dân tuyệt đối không được soi mói. Rất nhiều hành động bê bối khác của cán bộ đảng viên cũng được xếp vào loại “bí mật”, sau khi có kết luận của Thanh tra, để che tai mắt dư luận, mỗi khi có ai hỏi tới.

Như vậy, nếu không có Luật minh thị thế nào là “bí mật” thì Luật an ninh mạng cũng chỉ là tờ giấy thông hành lót đường cho kẻ phạm tội thoát thân và cho phép nhà nước ám hại dân theo ý muốn.

Riêng khoản (đ) nghiêm cấm hành vi “Cố ý nghe, ghi âm trái phép các cuộc đàm thoại”, là hành động trái phép và bị trừng phạt bởi Bộ luật Hình sự nhưng từ lâu hành động nghe lén và ghi âm trái pháp luật vẫn được lực lượng Công an thực hành và bị người dân, nhất là những người bất đồng chính kiến với đảng tố cáo. Vậy khi Luật An ninh mạng có hiệu lực từ ngày 01-01-2019 thì những vi phạm Luật của Công an có bị truy tố và xử phạt không?

Thành tựu cách mạng của ai?

Ngoài những điều ngăn cấm khe khắt nêu ở khoản (a), Điều 8 còn cấm: b) Tổ chức, hoạt động, cấu kết, xúi giục, mua chuộc, lừa gạt, lôi kéo, đào tạo, huấn luyện người chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam; c) Xuyên tạc lịch sử, phủ nhận thành tựu cách mạng, phá hoại khối đại đoàn kết toàn dân tộc, xúc phạm tôn giáo, phân biệt đối xử về giới, phân biệt chủng tộc; d) Thông tin sai sự thật gây hoang mang trong nhân dân, gây thiệt hại cho các hoạt động kinh tế - xã hội, gây khó khăn cho hoạt động của cơ quan nhà nước hoặc người thi hành công vụ, xâm phạm quyền và lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân khác; đ) Hoạt động mại dâm, tệ nạn xã hội, mua bán người; đăng tải thông tin dâm ô, đồi trụy, tội ác; phá hoại thuần phong, mỹ tục của dân tộc, đạo đức xã hội, sức khỏe cộng đồng; e) Xúi giục, lôi kéo, kích động người khác phạm tội.

2. Thực hiện tấn công mạng, khủng bố mạng, gián điệp mạng, tội phạm mạng; gây sự cố, tấn công, xâm nhập, chiếm quyền điều khiển, làm sai lệch, gián đoạn, ngưng trệ, tê liệt hoặc phá hoại hệ thống thông tin quan trọng về an ninh quốc gia.

3. Sản xuất, đưa vào sử dụng công cụ, phương tiện, phần mềm hoặc có hành vi cản trở, gây rối loạn hoạt động của mạng máy tính, mạng viễn thông; phát tán chương trình tin học gây hại cho hoạt động của mạng máy tính, mạng viễn thông, phương tiện điện tử; xâm nhập trái phép vào mạng máy tính, mạng viễn thông hoặc phương tiện điện tử của người khác.

4. Chống lại hoặc cản trở hoạt động của lực lượng bảo vệ an ninh mạng; tấn công, vô hiệu hóa trái pháp luật làm mất tác dụng biện pháp bảo vệ an ninh mạng.

5. Lợi dụng hoặc lạm dụng hoạt động bảo vệ an ninh mạng để xâm phạm chủ quyền, lợi ích, an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội, quyền và lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân hoặc để trục lợi.

6. Hành vi khác vi phạm quy định của Luật này.

Nhưng điều được gọi là “thành tựu cách mạng” là của ai, cách mạng nào hay chỉ nhằm bảo vệ cả những điều sai trái, tự biên và tự diễn để tăng bốc ông HCM và đảng CSVN do ông thành lập ngày 03-02-1930?

Hơn nữa điều được gọi là “lợi ích, an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội, quyền và lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân” cũng không rõ ràng và rất dễ cho phép cơ quan an ninh lợi dụng để đàn áp dân.

Luật cũng mơ hồ khi quy kết người sử dụng Internet vào tội “phá hoại khối đại đoàn kết toàn dân tộc” trên mạng, nhưng thế nào là đoàn kết, hay chỉ biết cúi đầu tuân theo lệnh đảng và làm những việc đảng muốn và không được phép từ chối mới là đoàn kết?

Công an-quân đội chống mạng

Nên biết công tác được gọi là bảo vệ an ninh mạng của VN được giao cho hai Bộ đứng đầu lực lượng Võ trang gồm Bộ CA và Bộ Quốc phòng. Không rõ có bao nhiêu Công an đã được huấn luyện cho công tác này, nhưng Bộ Quốc phòng đã huấn luyện 10,000 Quân nhân, khoảng 2 Sư đoàn, được gọi là “hạt nhân đấu tranh trên KGM, vừa hồng vừa chuyên” để đưa vào “chiến trường đấu tranh chống những cá nhân và các thế lực chống đảng”, theo lời Thượng tướng Nguyễn Trọng Nghĩa, phó chủ nhiệm Tổng cục chính trị Quân đội.

Bộ Quốc phòng VN gọi số quân nhân đặc biệt này là "Lực lượng 47", làm theo Chỉ thị 47 của Tổng cục chính trị, cơ quan được coi ngang hàng Ban Tuyên giáo của đảng, có nhiệm vụ bảo vệ tư tưởng trong quân đội để giữ cho quân đội không tan.

Trường Ban Tuyên giáo của đảng Võ Văn Thưởng cũng từng báo động hiện đang có tình trạng: "Cán bộ, Đảng viên đi tìm nhiều thông tin xấu trên mạng..." Ông Thưởng nói: "Tôi cũng băn khoăn lo lắng là cán bộ, Đảng viên của mình đi tìm kiếm thông tin xấu nhiều quá, chính điều này làm cho phức tạp tình hình." (VNNET, ngày 25-12-2017)

Theo ông Thưởng, Việt Nam có: "60 triệu người sử dụng internet, 53 triệu người sử dụng Facebook, 23 triệu người sử dụng mạng xã hội Việt Nam, một người sử dụng 2-3 mạng, với lượng người này trừ lực lượng cán bộ, chỉ cần 10%-20% đối tượng sử dụng này là những người cùng chúng ta làm công tác tuyên giáo, thì kết quả thu được tốt hơn rất nhiều."

Đây là giấc mơ của ông Thưởng, nhưng đồng thời cũng cho thấy đảng rất lo sợ các thông tin trên mạng. Vì vậy, ngoài hai Bộ Công an và Quốc phòng đóng vai chính, hai Bộ Ngoại giao và Thông tin-Truyền thông còn được tiếp sức của Ban cơ yếu Chính phủ, chuyên về tin tối mật và mật mã, tiếp tay thi hành Luật An ninh mạng.

Ngoài ra Luật ANM cũng cho phép các Ủy ban nhân dân cấp tỉnh cũng có trách nhiệm bảo vệ an ninh mạng trong phạm vi quản lý của mình.

Can thiệp thô bạo

Ngoài những ngăn cấm khe khắt đối người sử dụng Internet, Luật ANM còn can thiệp thô bạo vào các hoạt động này qua các biện pháp ghi thêm trong Điều 16 gồm:

6. Chủ quản hệ thống thông tin có trách nhiệm triển khai biện pháp quản lý, kỹ thuật nhằm phòng ngừa, phát hiện, ngăn chặn, gỡ bỏ thông tin có nội dung quy định tại các khoản 1, 2, 3, 4 và 5 Điều này (Điều 16) trên hệ thống thông tin thuộc phạm vi quản lý khi có yêu cầu của lực lượng chuyên trách bảo vệ an ninh mạng.

7. Lực lượng chuyên trách bảo vệ an ninh mạng và cơ quan có thẩm quyền áp dụng biện pháp quy định tại các điểm h, i và l khoản 1 Điều 5 của Luật này để xử lý thông tin trên KGM có nội dung quy định tại các khoản 1, 2, 3, 4 và 5 Điều này (Điều 16).

8. Doanh nghiệp cung cấp dịch vụ trên mạng viễn thông, mạng internet, các dịch vụ gia tăng trên KGM và chủ quản hệ thống thông tin có trách nhiệm phối hợp chặt chẽ với cơ quan

chức năng xử lý thông tin trên KGM có nội dung quy định tại các khoản 1, 2, 3, 4 và 5 Điều này (Điều 16).

9. Tổ chức, cá nhân soạn thảo, đăng tải, phát tán thông tin trên KGM có nội dung quy định tại khoản 1, 2, 3, 4 và 5 Điều này (Điều 16) phải gỡ bỏ thông tin khi có yêu cầu của lực lượng chuyên trách bảo vệ an ninh mạng và chịu trách nhiệm theo quy định của pháp luật.

Vậy khoản 1 của Điều 5 Luật ANM đã cho phép lực lượng chuyên trách ANM và cơ quan có thẩm quyền can thiệp trắng trợn như thế nào? Họ được:

h) Ngăn chặn, yêu cầu tạm ngừng, ngừng cung cấp thông tin mạng; đình chỉ, tạm đình chỉ các hoạt động thiết lập, cung cấp và sử dụng mạng viễn thông, mạng internet, sản xuất và sử dụng thiết bị phát, thu phát sóng vô tuyến theo quy định của pháp luật;

i) Yêu cầu xóa bỏ, truy cập, xóa bỏ thông tin trái pháp luật hoặc thông tin sai sự thật trên KGM xâm phạm an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội;

k) Thu thập dữ liệu điện tử liên quan đến hoạt động xâm phạm an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội, quyền và lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân trên KGM;

l) Phong tỏa, hạn chế hoạt động của hệ thống thông tin; đình chỉ, tạm đình chỉ hoặc yêu cầu ngừng hoạt động của hệ thống thông tin, thu hồi tên miền theo quy định của pháp luật

m) Khởi tố, điều tra, truy tố, xét xử theo quy định của Bộ luật Tố tụng hình sự;

n) Các biện pháp khác theo quy định của pháp luật về an ninh quốc gia, pháp luật về xử lý vi phạm hành chính.

2. Chính phủ quy định trình tự, thủ tục áp dụng biện pháp bảo vệ an ninh mạng, trừ các biện pháp quy định tại điểm m và điểm n khoản 1 Điều này.

Riêng về Trách nhiệm của Bộ Thông tin và Truyền thông thì Luật ANM cho phép theo Điều 38:

1. Phối hợp với Bộ Công an, Bộ Quốc phòng trong bảo vệ an ninh mạng.

2. Phối hợp với các cơ quan liên quan tổ chức tuyên truyền, phản bác thông tin có nội dung chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam quy định tại khoản 1 Điều 16 của Luật ANM.

3. Yêu cầu doanh nghiệp cung cấp dịch vụ trên mạng viễn thông, mạng internet và các dịch vụ gia tăng trên KGM, chủ quản hệ thống thông tin loại bỏ thông tin có nội dung vi phạm pháp luật về an ninh mạng trên

dịch vụ, hệ thống thông tin do doanh nghiệp, cơ quan, tổ chức trực tiếp quản lý.

Những ràng buộc xúc phạm khác

Ngoài ra, để có thể kiểm soát toàn diện lưu thông trên Internet, Luật ANM mới còn cho phép các cơ quan kiểm soát an ninh mạng được thi hành những quy định ghi trong Điều 26 nói về "Bảo đảm an ninh thông tin trên KGM", gồm có:

1. Trang thông tin điện tử, cổng thông tin điện tử hoặc chuyên trang trên mạng xã hội của cơ quan, tổ chức, cá nhân không được cung cấp, đăng tải, truyền đưa thông tin có nội dung quy định tại các khoản 1, 2, 3, 4 và 5 Điều 16 của Luật này và các thông tin khác có nội dung xâm phạm an ninh quốc gia.

2. Doanh nghiệp trong và ngoài nước khi cung cấp dịch vụ trên mạng viễn thông, mạng internet và các dịch vụ gia tăng trên KGM tại Việt Nam có trách nhiệm sau đây:

a) Xác thực thông tin khi người dùng đăng ký tài khoản số; bảo mật thông tin, tài khoản của người dùng; cung cấp thông tin người dùng cho lực lượng chuyên trách bảo vệ an ninh mạng thuộc Bộ Công an khi có yêu cầu bằng văn bản để phục vụ điều tra, xử lý hành vi vi phạm pháp luật về an ninh mạng;

b) Ngăn chặn việc chia sẻ thông tin, xóa bỏ thông tin có nội dung quy định tại các khoản 1, 2, 3, 4 và 5 Điều 16 của Luật này trên dịch vụ hoặc hệ thống thông tin do cơ quan, tổ chức trực tiếp quản lý chậm nhất là 24 giờ kể từ thời điểm có yêu cầu của lực lượng chuyên trách bảo vệ an ninh mạng thuộc Bộ Công an hoặc cơ quan có thẩm quyền của Bộ Thông tin và Truyền thông và lưu nhật ký hệ thống để phục vụ điều tra, xử lý hành vi vi phạm pháp luật về an ninh mạng trong thời gian theo quy định của Chính phủ;

c) Không cung cấp hoặc ngừng cung cấp dịch vụ trên mạng viễn thông, mạng internet và các dịch vụ gia tăng cho tổ chức, cá nhân đăng tải trên KGM thông tin có nội dung quy định tại các khoản 1, 2, 3, 4 và 5 Điều 16 của Luật này khi có yêu cầu của lực lượng chuyên trách bảo vệ an ninh mạng thuộc Bộ Công an hoặc cơ quan có thẩm quyền của Bộ Thông tin và Truyền thông.

3. Doanh nghiệp trong và ngoài nước cung cấp dịch vụ trên mạng viễn thông, mạng internet và các dịch vụ gia tăng trên KGM tại Việt Nam có hoạt động thu thập, khai thác, phân tích, xử lý dữ liệu về thông tin cá

nhân, dữ liệu về mối quan hệ của người sử dụng dịch vụ, dữ liệu do người sử dụng dịch vụ tại Việt Nam tạo ra phải lưu trữ dữ liệu này tại Việt Nam trong thời gian theo quy định của Chính phủ.

Doanh nghiệp nước ngoài quy định tại khoản này phải đặt chi nhánh hoặc văn phòng đại diện tại Việt Nam.

4. Chính phủ quy định chi tiết khoản 3 Điều này.

Trừng phạt ra sao?

Như vậy thì những hoạt động trên Internet mà nhà nước cho là vi phạm Luật ANM sẽ bị Bộ Luật hình sự sửa đổi ngày 20-06-2017 đã ban hành và có hiệu lực từ ngày 01-01-2018 xử lý ra sao?

Sau đây là những điều quan trọng:

- Điều 109 (79 cũ): Tội hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân

Người nào hoạt động thành lập hoặc tham gia tổ chức nhằm lật đổ chính quyền nhân dân, thì bị phạt như sau: 1. Người tổ chức, người xúi giục, người hoạt động đặc lực hoặc gây hậu quả nghiêm trọng, thì bị phạt tù từ 12 năm đến 20 năm, tù chung thân hoặc tử hình; 2. Người đồng phạm khác, thì bị phạt tù từ 05 năm đến 12 năm; 3. Người chuẩn bị phạm tội này, thì bị phạt tù từ 01 năm đến 05 năm.

- Điều 115. Tội phá hoại việc thực hiện các chính sách kinh tế - xã hội

1. Người nào nhằm chống chính quyền nhân dân mà phá hoại việc thực hiện các chính sách kinh tế - xã hội, thì bị phạt tù từ 07 năm đến 15 năm. 2. Phạm tội trong trường hợp ít nghiêm trọng, thì bị phạt tù từ 03 năm đến 07 năm. 3. Người chuẩn bị phạm tội này, thì bị phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm.

- Điều 116. Tội phá hoại chính sách đoàn kết

1. Người nào thực hiện một trong những hành vi sau đây nhằm chống chính quyền nhân dân, thì bị phạt tù từ 07 năm đến 15 năm: a) Gây chia rẽ giữa các tầng lớp nhân dân, giữa nhân dân với chính quyền nhân dân, với lực lượng vũ trang nhân dân, với các tổ chức chính trị - xã hội; b) Gây hằn thù, kỳ thị, chia rẽ, ly khai dân tộc, xâm phạm quyền bình đẳng trong cộng đồng các dân tộc Việt Nam; c) Gây chia rẽ người theo tôn giáo với người không theo tôn giáo, giữa người theo các tôn giáo khác nhau, chia rẽ các tín đồ tôn giáo với chính quyền nhân dân, với các tổ chức chính trị - xã hội; d) Phá hoại việc thực hiện chính sách đoàn kết quốc tế. 2. Phạm tội trong trường hợp ít nghiêm trọng, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm. 3. Người chuẩn bị phạm

tội này, thì bị phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm.

- Điều 117 (Điều 88 cũ): Tội làm, tàng trữ, phát tán hoặc tuyên truyền thông tin, tài liệu, vật phẩm nhằm chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam

1. Người nào có một trong những hành vi sau đây nhằm chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, thì bị phạt tù từ 05 năm đến 12 năm: a) Làm, tàng trữ, phát tán hoặc tuyên truyền thông tin, tài liệu, vật phẩm có nội dung xuyên tạc, phỉ báng chính quyền nhân dân; b) Làm, tàng trữ, phát tán hoặc tuyên truyền thông tin, tài liệu, vật phẩm có nội dung bịa đặt, gây hoang mang trong nhân dân; c) Làm, tàng trữ, phát tán hoặc tuyên truyền thông tin, tài liệu, vật phẩm gây chiến tranh tâm lý.

2. Phạm tội trong trường hợp đặc biệt nghiêm trọng, thì bị phạt tù từ 10 năm đến 20 năm.

3. Người chuẩn bị phạm tội này, thì bị phạt tù từ 01 năm đến 05 năm.

- Điều 118. Tội phá rối an ninh

1. Người nào nhằm chống chính quyền nhân dân mà kích động, lôi kéo, tụ tập nhiều người phá rối an ninh, chống người thi hành công vụ, cản trở hoạt động của cơ quan, tổ chức, nếu không thuộc trường hợp quy định tại Điều 112 của Bộ luật này, thì bị phạt tù từ 05 năm đến 15 năm. 2. Người đồng phạm khác, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm. 3. Người chuẩn bị phạm tội này, thì bị phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm.

Thư tín-tự do ngôn luận-gây rối

Ngoài những Điều về chống nhà nước, gây rối và an ninh, nhiều ngăn cấm trong Luật ANM cũng bị Luật hình sự chi phối nghiêm trọng, như:

Điều 159. Tội xâm phạm bí mật hoặc an toàn thư tín, điện thoại, điện tín hoặc hình thức trao đổi thông tin riêng tư khác của người khác

1. Người nào thực hiện một trong các hành vi sau đây, đã bị xử lý kỷ luật hoặc xử phạt vi phạm hành chính về hành vi này mà còn vi phạm, thì bị phạt cảnh cáo, phạt tiền từ 20.000.000 đồng đến 50.000.000 đồng hoặc phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm:

a) Chiếm đoạt thư tín, điện báo, telex, fax hoặc văn bản khác của người khác được truyền đưa bằng mạng bưu chính, viễn thông dưới bất kỳ hình thức nào; b) Cố ý làm hư hỏng, thất lạc hoặc cố ý lấy các thông tin, nội dung của thư tín, điện báo, telex, fax hoặc văn bản khác của người khác được truyền đưa bằng mạng bưu chính, viễn thông; c) Nghe, ghi âm cuộc đàm thoại trái pháp

luật; d) Khám xét, thu giữ thư tín, điện tín trái pháp luật; đ) Hành vi khác xâm phạm bí mật hoặc an toàn thư tín, điện thoại, điện tín, telex, fax hoặc hình thức trao đổi thông tin riêng tư khác của người khác.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 01 năm đến 03 năm:

a) Có tổ chức; b) Lợi dụng chức vụ, quyền hạn; c) Phạm tội 02 lần trở lên; d) Tiết lộ các thông tin đã chiếm đoạt, làm ảnh hưởng đến danh dự, uy tín, nhân phẩm của người khác; đ) Làm nạn nhân tự sát.

3. Người phạm tội còn có thể bị phạt tiền từ 5.000.000 đồng đến 20.000.000 đồng, cấm đảm nhiệm chức vụ nhất định từ 01 năm đến 05 năm.

Điều 167. Tội xâm phạm quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tiếp cận thông tin, quyền biểu tình của công dân

1. Người nào dùng vũ lực, đe dọa dùng vũ lực hoặc thủ đoạn khác cản trở công dân thực hiện quyền biểu tình của công dân, đã bị xử lý kỷ luật hoặc xử phạt vi phạm hành chính về một trong các hành vi này mà còn vi phạm, thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến 02 năm hoặc phạt tù từ 03 tháng đến 02 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 01 năm đến 05 năm: a) Có tổ chức; b) Lợi dụng chức vụ, quyền hạn; c) Gây ảnh hưởng xấu đến an ninh, trật tự, an toàn xã hội.

3. Người phạm tội còn có thể bị cấm đảm nhiệm chức vụ từ 01 năm đến 05 năm.

Đáng quan ngại là trong các Điều Luật kể trên có điểm mới hại dân khác nghiệt là "Người chuẩn bị phạm tội này" cũng được áp dụng trước khi có hành động thực sự xảy ra. Đây là trường hợp nguy hiểm và hoàn toàn do nhà nước suy diễn để quyết định đơn phương, tùy tiện theo nhu cầu mà không cần phải có phép của Tòa án. Những hình phạt khác dành cho người sử dụng Internet cũng không cần có phép của Tòa án. Và đây chính là những vi phạm quyền con người của Luật ANM.

Trong lĩnh vực này, Bộ Luật hình sự mới còn có Điều 331 (258 cũ) trừng phạt người đòi thực hiện tự do ngôn luận và các quyền tự do khác mà Luật đã xiên xẹo gọi là "tội lợi dụng".

Nguyên văn Điều 331 như sau:

"Tội lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân

1. Người nào lợi dụng các quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tự do tín ngưỡng, tôn giáo, tự do hội họp, lập hội và các quyền tự do dân chủ khác xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân, thì bị phạt cảnh cáo, phạt cải tạo không giam giữ đến 03 năm hoặc phạt tù từ 06 tháng đến 03 năm.

2. Phạm tội gây ảnh hưởng xấu đến an ninh, trật tự, an toàn xã hội, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm.

Ngoài Điều 118 nêu trên nói về "Tội phá rối an ninh", Luật hình sự còn có Điều 318 quy định "Tội gây rối trật tự công cộng" đối với người truyền tải thông tin trên Internet, nếu nhà nước suy diễn hành động của họ phạm Luật ANM.

Các hình phạt sẽ như sau:

1. Người nào gây rối trật tự công cộng gây ảnh hưởng xấu đến an ninh, trật tự, an toàn xã hội hoặc đã bị xử phạt vi phạm hành chính về hành vi này hoặc đã bị kết án về tội này, chưa được xóa án tích mà còn vi phạm, thì bị phạt tiền từ 5.000.000 đồng đến 50.000.000 đồng, phạt cải tạo không giam giữ đến 02 năm hoặc phạt tù từ 03 tháng đến 02 năm.

2. Phạm tội thuộc một trong các trường hợp sau đây, thì bị phạt tù từ 02 năm đến 07 năm:

a) Có tổ chức; b) Dùng vũ khí, hung khí hoặc có hành vi phá phách; c) Gây cản trở giao thông nghiêm trọng hoặc gây đình trệ hoạt động công cộng; d) Xúi giục người khác gây rối; đ) Hành hung người can thiệp bảo vệ trật tự công cộng; e) Tái phạm nguy hiểm.

Từ lâu nhà nước vẫn quy kết phản dân chủ và bắt bớ hoặc bỏ tù những người dân xuống đường biểu tình hay đi khiếu kiện đòi công bằng trong việc đền bù khi nhà cửa và đất đai của họ bị giải tỏa, hay như chống Formosa Hà Tĩnh đã xả thải chất độc làm chết nhiều loại hải sản, tiêu diệt sinh thái biển và gây ô nhiễm nước biển cho 4 Tỉnh miền Trung gồm Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và TT-Huế.

Như vậy, nếu những thông tin loan truyền trên mạng được phát tán kêu gọi biểu tình bất bạo động để đòi quyền lợi bị tiếm đoạt hay làm ngơ bởi nhà nước hay các doanh nghiệp mà vẫn bị coi vi phạm Luật ANM thì tất nhiên cũng sẽ bị xử lý bởi 2 Điều 118 và 331 của Luật hình sự.

Đó là những hành động phản dân chủ, làm xáo trộn đời sống tinh thần và vật chất của dân. Những hình phạt của Luật hình sự dành cho người sử dụng dụng Internet để thể hiện quyền tự do ngôn luận và diễn đạt tư tưởng hoặc đối thoại bất bạo động với chính

quyền là biểu hiện của một chính quyền độc tài.

Những hình phạt này cũng tước đoạt những quyền của công dân trong Hiến pháp 2013 và phản ánh rõ tâm địa phản dân của một nhà nước chuyên chính lạc hậu. Biểu hiện này cũng chống loại tiến bộ của nhân loại và có chủ đích đặt quyền lợi riêng của đảng CSVN trên quyền lợi tối thượng của Tổ quốc.

Như vậy rõ ràng là khi nhân dân cần được khai sáng, con dân cần được tự do học hành tiến bộ của nhân loại để đưa đất nước ra khỏi vũng lầy lạc hậu và chậm tiến thì đảng CSVN lại tìm mọi cách kìm kẹp dân, nhốt dân vào bóng tối, bịt miệng dân để được thỏa mãn tham vọng chính trị cường quyền.

Do đó, tất cả những biện bạch của nhà nước chỉ là nguy biện khi nói rằng Luật ANM đem lại lợi ích cho mọi người và để chống lại hành động "tuyên truyền chống phá Nhà nước; xuyên tạc vấn đề dân chủ, nhân quyền, tự do báo chí, tự do tôn giáo ở Việt Nam; kêu gọi và kích động biểu tình gây rối loạn xã hội, cổ vũ thái độ cực đoan để phá hoại khối đoàn kết dân tộc, phá hoại quan hệ giữa VN với các nước trên thế giới." (báo Nhân Dân, ngày 19-06-2018).

Với thứ lập luận xảo ngôn như thế và với tuyên bố bảo thủ và giáo điều của ông Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng nói ngày 17-06-2018 rằng "Phải có luật để bảo vệ chế độ này chứ" thì rõ ràng ông ta và đảng CSVN đã công khai chà đạp lên Tư tưởng "Khai dân trí-Chấn dân khí-Hậu dân sinh" của Chí sỹ Phan Châu Trinh.

danlambaovn.blogspot.com

Bộ trưởng Tô Lâm đòi "phòng chống biểu tình" là đi ngược Luật Nhân quyền quốc tếQuyền Vi (LKTC) 17-08-2018.....

Vào chiều 13-8-2018 vừa qua, Bộ trưởng Bộ Công an Tô Lâm đã trả lời chất vấn của Ủy ban Thường vụ Quốc hội về vấn đề đề xảy ra bạo động trong các cuộc biểu tình đầu tháng 6-2018. Theo đó, ông Tô Lâm đã tuyên bố, trong thời gian sắp tới Bộ Công an sẽ thực hiện chủ trương chung của Bộ Chính trị và "triển khai hiệu quả các phương án phòng chống biểu tình, bạo loạn, khủng bố".

Tuy đặt biểu tình bên cạnh các hành vi "bạo loạn và khủng bố", nhưng có lẽ ông Tô Lâm hẳn phải

biết, việc một người đi biểu tình vốn dĩ không vi phạm bất cứ điều luật Hình sự nào của Việt Nam. Hơn nữa, đây còn là một quyền Hiến định tại Điều 25 Hiến pháp 2013.

Thế nhưng, bằng cách này hay cách khác, nhà nước hiện nay luôn tìm cách ngụ ý ngầm và đánh đồng việc thực thi quyền biểu tình với bạo động, hoặc là hành vi "diễn biến hòa bình" nhằm quy chụp những người tham gia đã vi phạm pháp luật.

Công an và chính quyền cũng thường xuyên gán ghép tội "gây rối trật tự công cộng" cho các hành vi biểu tình. Chúng ta thấy rất rõ điều này qua các bản án lên đến hai hoặc ba năm tù dành cho trên dưới 20 người tại ba tỉnh thành khác nhau ngay trong tháng Bảy vừa qua. Những người bị bắt và kết án trong các vụ việc nêu trên đều đã tham gia cuộc biểu tình toàn quốc ngày 10-6-2018 để phản đối dự thảo luật Đặc khu và luật An ninh mạng, và cũng đều bị kết tội "gây rối".

Phát biểu ngày hôm kia của Bộ trưởng Tô Lâm một lần nữa khẳng định quan điểm "nói không với biểu tình" của chính quyền Việt Nam.

Tuy nhiên, quan điểm nói trên hoàn toàn đi ngược lại với các chuẩn mực của Luật Nhân quyền quốc tế, vốn không cho phép bất kỳ một nhà nước nào được "phòng chống biểu tình".

Đúng là tại một số nơi trên thế

giới, khi các cuộc biểu tình nổ ra thì cũng rất đáng tiếc là có những lúc, nó đã đi kèm với bạo động. Tuy nhiên, vì biểu tình là một quyền con người, nên cho dù có xảy ra bạo động thì các chính phủ cũng không thể ra luật để cấm đoán hoặc ngăn cản người dân xuống đường biểu tình.

Việc đảm bảo an toàn trật tự xã hội là trách nhiệm của nhà nước, nhưng họ không thể vin vào đó như là một cái cớ để cấm người dân thực thi quyền của mình.

Để xảy ra bạo động là lỗi của

ai?

Trao đổi với Luật khoa Tạp chí, chuyên gia Luật nhân quyền quốc tế và cựu Báo cáo viên đặc biệt về quyền hội họp và biểu tình ôn hòa của Liên Hiệp Quốc, Maina Kiai, cho rằng, nếu có bạo động xảy ra trong các cuộc biểu tình, thì phần lớn trách nhiệm nằm ở phía nhân viên công quyền.

Theo ông Kiai, khi cảnh sát hay công an xuất hiện tại những cuộc biểu tình với các trang bị chống bạo động, áo giáp sẵn sàng với dùi cui lăm lăm trong tay, thì vô hình trung, chính họ đã trở thành lực lượng “kích động” đám đông quần chúng. Hoặc ngược lại, khi họ mặc thường phục và lẫn trốn trong các đoàn biểu tình, thì điều đó cũng cho thấy phía chính quyền đang chuẩn bị làm ra hành vi sai phạm. Ví dụ như gây cản trở cho người biểu tình và muốn che giấu thân phận thật sự của mình.

Ông Kiai muốn các chính phủ hiểu rõ, đó là người dân không ai tự nhiên lại chọn xuống đường biểu tình, và cũng không ai đi biểu tình “cho vui” cả. Mà đó là một phương án gần như là cuối cùng, khi mà mọi nỗ lực khác đã được sử dụng hết trong việc đối thoại với chính quyền nhưng vẫn không giải quyết được vấn đề.

Đặt trong bối cảnh của Việt Nam, chúng ta hãy thử nghĩ lại các cuộc biểu tình lớn trên các tỉnh thành cả nước trong những năm gần đây. Vì sao người dân chúng ta đi biểu tình? Có phải là vì đi “cho vui” hay không?

Hay đó là vì Trung Quốc gây hấn trên biển Đông và cắt cáp tàu Bình Minh, vì hải phận của chúng ta bị giàn khoan 981 xâm phạm, vì chính quyền Hà Nội muốn chặt hàng nghìn cây xanh, vì thảm họa môi trường Formosa tàn phá biển miền Trung? Và mới đây nhất, vì Quốc hội nhất quyết phải thông qua dự luật Đặc khu và luật An ninh mạng mà không lắng nghe ý kiến của người dân, thì họ mới chọn phương án xuống đường hay không?

Mỗi người chúng ta chắc đều có câu trả lời cho riêng mình.

Trong mọi trường hợp, ông Kiai tin rằng tinh thần của Luật Nhân quyền quốc tế là để bắt buộc các chính phủ cam kết: mỗi một điều luật quốc gia mà họ ban hành có liên quan đến quyền con người đều phải đảm bảo công dân sẽ được thực thi quyền đó mà không bị cản trở.

Điều này có nghĩa là, nếu chính quyền ra luật biểu tình thì đó phải đồng nghĩa với việc công dân sẽ được đảm bảo là họ có thể đi biểu tình tự do mà không bị đàn áp, bắt bớ. Chứ không phải là nhà nước ban hành luật để tạo thêm những rào cản cấm đoán, khiến cho người dân không thể biểu tình được nữa.

Luật quốc tế KHÔNG cho phép Nhà nước ngăn cản hay cấm đoán người dân biểu tình

Khi nói đến Luật quốc tế, ở đây chúng tôi muốn nói về các chuẩn mực của Luật Nhân quyền quốc tế bởi vì nó liên quan trực tiếp đến các quyền con người mà Hiến pháp 2013 đề cập đến. Cũng trong bản Hiến pháp này, Việt Nam còn cam kết sẽ “tuân thủ Hiến chương Liên Hiệp Quốc và điều ước quốc tế mà Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam là thành viên”.

Nhà nước Việt Nam thường hay diễn giải Luật Nhân quyền quốc tế theo hướng cho phép họ có thể tùy ý đặt ra “giới hạn” đối với các quyền con người khi có liên quan đến các vấn đề “an ninh quốc gia” hay “trật tự xã hội”. Rồi từ đó, họ biện giải cho những đạo luật vi phạm nghiêm trọng các chuẩn mực quốc tế tại Việt Nam.

Thực chất là luật Nhân quyền quốc tế chỉ cho phép các chính phủ giới hạn việc thực thi quyền con người trong một số trường hợp rất hiếm hoi. Tuy nhiên, các giới hạn đó phải đáp ứng được một chuẩn mực mà hầu hết các chính phủ đều khó có thể đạt được. Thứ nhất, việc giới hạn phải có căn cứ luật pháp. Và thứ hai, chính phủ có nghĩa vụ phải chứng minh việc giới hạn là cần thiết và tương xứng với mục đích mà chúng đề ra.

Do đó, các chuẩn mực của Luật Nhân quyền quốc tế –được ghi rõ trong Công ước Quốc tế về các

quyền dân sự và chính trị (mà Việt Nam đã tham gia ký kết từ 24-9-1982)– vốn là dùng để giám sát chính phủ các nước trong việc họ có tôn trọng và thực thi các quyền con người của người dân hay không.

Luật Nhân quyền là một “sản phẩm” pháp lý của thế kỷ 20, có thể nói bắt đầu từ khi bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền ra đời vào gần 70 năm trước. Vì vậy, Luật Nhân quyền hoàn toàn không giống với luật Hình sự ở điểm, nó không phải là căn cứ pháp luật để dùng vào việc cấm đoán hay cho phép một hành vi nào đó của người dân.

Ngược lại, Luật Nhân quyền luôn luôn khẳng định các quyền con người là do chúng ta vốn mặc nhiên đã có từ khi sinh ra, chứ không phải do bất kỳ một chính phủ nào ban phát cho. Quyền biểu tình nằm trong số các quyền này, và Hiến pháp Việt Nam 2013 cũng ghi nhận như vậy tại Điều 25.

Vì thế, Luật Nhân quyền trước hết là để đảm bảo mỗi người chúng ta đều có thể khẳng định và thực thi quyền con người của mình. Sau nữa, là “giới hạn quyền lực” của nhà nước trong việc ban hành các điều luật Hình sự của quốc gia, để chúng không vi phạm các chuẩn mực quốc tế về nhân quyền.

Vậy nên, dựa trên những tiêu chí nói trên về quyền con người, thì quan điểm cho rằng chính quyền có trách nhiệm phải “phòng chống biểu tình”, là hoàn toàn trái với tinh thần và chuẩn mực của luật quốc tế. Hơn nữa, lập luận này còn vi phạm cam kết tuân thủ các điều ước quốc tế mà Việt Nam là thành viên tại Điều 12 Hiến pháp 2013.

Quyền Tự do ngôn luận của công dân biểu lộ qua việc phát hành báo chí, xuống đường biểu tình. Vấn đề là tôn trọng sự thật và ứng xử ôn hòa. Không nhà cầm quyền nào được phép cấm cản hai việc đó !

SẴN SÀNG CHO NHỮNG CUỘC XUỐNG ĐƯỜNG

.....Fb Đỗ Nga 17-08-2018.....

Tất cả mọi trận hoả hoạn cháy rừng đều bắt đầu từ đóm lửa. Nếu lúc ngọn lửa mới xuất hiện thì chỉ cần ca nước là dập tắt. Ngọn lửa phát triển cũng như vòng đời của con hổ vậy, lúc non yếu, lúc lớn mạnh. Và có lúc, mọi sự cứu chữa đều bất lực. Ai đã từng xem bộ phim hoạt hình Vua Sư Tử (The Lion King) của hãng Walt Disney phát hành năm 1994 thì sẽ rõ. Bộ phim nói về cuộc đời của chú sư tử con Simba phải sống vất vả để lớn mạnh. Khi đã đủ lực, cậu quật lại thể lực xấu xa đã chiếm ngôi của cha cậu. Và cậu bé năm nào sống chui rúc để né nanh vuốt thì nay chính cậu đã chấm dứt thể lực chuyên gieo rắc tội ác đó.

Đối với dân tộc Việt Nam cũng vậy. Có lúc nhỏ bé, và có lúc lớn mạnh để đạp nhào tà quyền CS. Vì sao dân tộc mình là một dân tộc nhược tiểu? Nhược tiểu vì trong suy nghĩ của người dân là cách suy nghĩ của những kẻ nhược tiểu. Chui rúc sợ sệt, tránh né chính trị, tham ăn xem nhẹ tình người, lòng tự trọng thiếu, lòng tự tôn dân tộc kém, tri thức chính trị thiếu vắng thành ra dân tộc mù loà và hèn yếu. Khi mọi người dân đều suy nghĩ như một kẻ nhược tiểu thì dân tộc này là dân tộc nhược tiểu. Và tất nhiên, đất nước Việt Nam là một nước nhược tiểu.

Xuống đường hôm nay để cứu nguy cho dân tộc ngày mai.

Để dân tộc lớn mạnh, phải từ cái gốc là dân trí. Có tri thức mới biết làm người đúng nghĩa. Có tri thức mới phân minh phải trái trắng đen. Có tri thức để biết mình phải hành động gì để cho thế hệ con cháu được thừa hưởng chứ không phải chia vai ra gánh vác những hậu quả do cha ông chúng để lại. Khi mỗi một con người trong đất nước này thoát khỏi họa u mê CS thì dân tộc Việt Nam sẽ lớn dần để thoát kiếp nhược tiểu. Sợ CS cũng là cái tâm thế nhược tiểu. CS sợ ngoại bang cũng là cái tâm thế của kẻ nhược tiểu. Như ta biết, CS rất bảo thủ, nó luôn cố thủ trong vỏ ốc nhược tiểu. Nó không bao giờ thỏa hiệp với

phong trào dân chủ, thì kệ nó đi. Nó phải bị đập đổ vì nó đã chọn cách ỳ lì không chịu thích nghi. CS nó ôm những thứ rác rưởi của lịch sử, nhân dân muốn vứt rác thì phải vứt luôn nó. Vậy chúng ta phải làm gì? Phải thoát ra khỏi vỏ ốc nhược tiểu để dân tộc này lớn mạnh. Khi tâm thế nhược tiểu bị đẩy lùi thì sự đối đầu giữa dân và ĐCS ngày càng gay gắt là điều tất yếu.

Sức mạnh toàn dân sẽ lớn mạnh cùng suy nghĩ của người dân. Lúc sức mạnh ý chí toàn dân còn nhỏ bé, dân sợ CS. Lúc sức mạnh ý chí toàn dân lớn hơn, dân bớt sợ CS và bắt đầu tố cáo sự dối trá nó. Khi sức mạnh ý chí đến ngưỡng cân bằng, dân chẳng sợ CS nữa. Và thời điểm phá vỡ xiềng xích CS sẽ đến. Từ non trẻ đến trưởng thành, dân tộc này sẽ phải vất vả vì sự quấy phá và trả thù của Cộng sản. Dân tộc này tựa chú sư tử con Simba, sẽ lớn lên và chiến thắng thể lực gian ác. Đó là điều tất yếu.

Hãy cổ vũ, tiếp thêm sức mạnh tinh thần cho dân xuống đường. Xuống đường ôn hoà, xuống đường linh hoạt sao cho dễ giải tán chỗ này để tập hợp chỗ khác. Xuống đường để sẵn sàng hỗ trợ các điểm nóng, để chia lửa cho nơi khác. Xuống đường để xé nhỏ lực lượng công an. Xuống đường để áp đảo lực lượng công an để buộc chính quyền phải nghe dân. Xuống đường đông đảo để sẵn sàng ngăn cản bọn an ninh trà trộn. Vì khi quá đông sẽ pha loãng lực lượng công an chìm, nó sẽ không dám làm cản. Xuống đường để những bọn mặc thường phục nó tự thấy lực lượng nó mỏng không dám làm cản. Xuống đường hôm nay để cứu nguy cho dân tộc ngày mai.

Con bạn thì hưởng tài sản bạn để lại, nhưng cháu bạn cách rất xa bạn, và bạn chẳng thể bảo bọc những đứa cháu của bạn được nữa vì chúng cách bạn đến 3 thế hệ. Vậy bạn làm gì để chúng nó thừa hưởng? Nó chỉ có thể thừa hưởng môi trường chính trị mà hôm nay chính bạn đang góp phần tạo ra. Nếu thờ ơ ngại xuống

đường, thì kiếp nô lệ sẽ đón chờ bọn nó trong tương lai. Nếu hôm nay bạn xuống đường, thì mai sau con cháu bạn sẽ sống trong tự do, được hưởng giáo dục nhân bản và hưởng xã hội thịnh vượng.

Hãy thử một lần xuống đường quan sát, thử một lần hòa cùng đám đông để thấy không khí sôi sục của sức mạnh toàn dân. Hãy xuống đường để xem sự khốn nạn của chính quyền nó như thế nào. Hãy xuống đường bạn sẽ thấy việc dẹp lũ khốn nạn CS là vô cùng cần thiết. Hôm nay mỗi người biết tập thói quen xuống đường thì ngày mai dân tộc sẽ thoát kiếp tù túng, thoát nghèo đói, và đất nước thoát kiếp nhược tiểu.

Hãy sẵn sàng xuống đường!

CON ĐƯỜNG TOÀN DÂN ĐI ẤT PHẢI ĐẾN

Nguyễn Thạch 28-08-2018

Bài viết này được nêu ra sau khi 3 bài viết:

1- 2-9 Tổng biểu tình, cả nước xuống đường (1)

2- Những kịch bản mà ĐCS TQ, ĐCSVN sẽ phải gặp (2)

3- Tháng ngày quyết liệt đang cận kề (3)

3 bài trên gần đây của tác giả nhằm góp sức cùng các nhà đấu tranh với nhiều bài viết lẫn video clip mang nội dung giải thích cho toàn dân hiểu được hiện tình của đất nước dưới sự cai trị của một đảng phái chính trị tay sai của Trung Cộng, cùng sự hô hào và vận động đồng bào cả nước tham gia cuộc Tổng xuống đường biểu tình ngày 2 tháng 9 và tiếp tục cuộc đấu tranh một cách kiên trì bền bỉ cho đến ngày giải thể cái thứ đảng tội tở cho ngoại bang cùng nhà nước phi chính nghĩa của nó thành công.

Sự hô hào dựa trên thực tiễn của hiện tình đất nước cùng dân tộc đã bị bọn man rợ ĐCSVN tàn phá thô bạo, đạo đức bị hủy hoại không thương tiếc. Chẳng những thế, mà còn cả sự nguy ngập là đất nước của tổ tiên tiền nhân đã dày công qua nghìn năm xây dựng, nay bị lũ phản quốc lấy làm của riêng để đem dâng

bán cho kẻ thù phương Bắc. Kể cả bán đứng toàn dân tộc này một cách vô lương.

Khi đảng phản bội này đã gây ra nhiều tội ác, cũng như không thương tiếc núi sông và người dân thì chúng ta là khối dân tộc không có lý do nào để mà thương tiếc chúng, và cung cách đó được xem là lẽ đương nhiên như sự việc nhìn vào tấm gương, chúng nhe răng trợn mắt thì chúng sẽ nhận lại hình ảnh nhe răng trợn mắt chứ không thể là nụ cười nhân ái hoặc gương mặt hiền hòa thân thiện.

Sự nhẫn nhịn và chịu đựng trên 70 năm của dân chúng ở miền Bắc và 43 năm của đồng bào ta trên cả nước đã không còn có thể tiếp tục được lâu hơn nữa. Thái độ kiên tâm mong chờ sự hoàn lương nơi ĐCS chỉ là thái độ cải lương cũng như lãng phí thời gian oan uổng mà thôi, bởi sự nhẫn nhịn và chịu đựng ấy chẳng những không được ĐCSVN hoan hô và biết ơn mà ngược lại chúng càng ngày càng trở nên ngông nghênh và sát máu với nhiều hành động bán dân từng phần thịt trên thân thể của dải đất mẹ thân yêu, ra nhiều thứ luật để siết chặt đầu óc cùng tiếng nói của người dân mà chúng đang cai trị nhằm che giấu vô số hành tung bất chính đầy tội lỗi của một tập đoàn phản quốc.

Ngạn ngữ đã truyền: "Làm dữ lo xa". Quả vậy, ác đảng đã gây ra bao tội ác tày trời, cho nên chúng luôn nơm nớp lo sợ đến độ "phải giết làm hơn bỏ sót".

Phong trào đấu tranh kêu gọi toàn dân nổi dậy xuống đường tỏ thái độ phản kháng bằng mọi phương thức. Đấu tranh Bất Bạo Động đã khiến chúng ăn không trôi, ngủ không yên. Hơn thế nữa, Bạo Động càng làm cho chúng run sợ vì dọc theo trong số người của bọn họ, không ai biết lúc nào từ thần sẽ đến lấy đi mạng sống. Vì vậy, những biểu hiện hoảng hốt gần đây ngày càng tỏ ra khẩn trương hơn bằng cách hội họp liên tục, TV, báo đài tuyên truyền thường xuyên hơn với mục đích tiếp tục lừa mị và hy vọng dân chúng vẫn còn nghe theo. NHƯNG chúng sẽ không ngờ được rằng người dân qua chuỗi kinh

nghiệm đau thương... giờ đây họ luôn hiểu ngược lại những gì Cộng sản nói. Cho nên hệ thống báo đài, TV của chúng đã vô tình trở thành những công cụ quảng cáo đến người dân miễn phí và kết quả là dân chúng càng tham gia xuống đường phản kháng đông hơn.

Chỉ còn 5 ngày nữa là đến ngày hẹn, người dân lại lên các cơ quan của tà quyền mà hài tội, bà hòa sẽ thăm các cơ sở, đặc khu của Tàu cộng mà "hâm nóng tình hữu nghị". Nước đầy thuyền nổi và nước cũng nhấn thuyền chìm. Ý dân là ý Trời, đồng bào hãy nhận ra sức mạnh vô biên của mình, nếu tất cả cùng chung một ý chí, một tiếng nói rằng: ĐCSVN và guồng máy cầm quyền tay sai cho ngoại bang Tàu cộng phải giải thể nếu muốn bảo tồn mạng sống.

Hiện tại hôm nay toàn dân phải tỉnh ngộ toàn diện, phải dứt khoát không nhân nhượng.

2-9 và những ngày sau đó, toàn dân phải HÀNH ĐỘNG, HÀNH ĐỘNG và HÀNH ĐỘNG trước khi Việt tộc không còn cơ hội nữa. Và hành động tự quyết chính đáng của toàn dân Việt Nam, thế giới Dân Chủ và Nhân Bản sẽ KHÔNG làm ngơ.

Dù cho ngược Bắc xuôi Đông
Ngày 2 tháng 9 một lòng đứng lên

Núi sông tiếng gọi vang rền
Mùng 2 tháng 9 vùng lên một lòng.

Những gì cần thiết còn lại ắt có và đủ cho cuộc đấu tranh quyết liệt này như: Khẩu hiệu, biểu ngữ, cờ quạt, "đồ chơi", nội dung yêu sách... mong quý vị góp sức bổ sung.

Người dân nhất định thắng một nhóm nhỏ của tà quyền vì chúng ta có chính nghĩa. Nguyên Thượng Đế che chở, ban phước lành cho toàn dân Việt Nam. Chào quyết chiến và quyết thắng.

Nguyễn Thạch

danlambaovn.blogspot.com

Ghi chú:

- (1) 2-9 Tổng biểu tình, cả nước xuống đường - Dân Làm Báo
- (2) Những kịch bản mà ĐCSQT, ĐCSVN sẽ phải gặp - Dân Làm Báo
- (3) 301 Comments

XUỐNG ĐƯỜNG CỨU NƯỚC

Đỗ Hiếm 25-08-2018

Trước khi vào bài, chúng ta hãy đọc trích đoạn lời tâm huyết của một sinh viên 19 tuổi, nói lên quyết tâm xuống đường sắp tới đây trên diễn đàn của anh Tân Thái (*):

"Người giàu có cũng phải xuống đường, vì khi Trung Quốc vào thì cũng sẽ mất hết thời. Tôi xin tự giới thiệu tôi là con nhà giàu, thậm chí rất giàu, có tiền mà mất nước thì cũng sẽ mất tất cả. Tôi sẽ xuống đường, người giàu có, toàn dân tộc phải xuống đường."

Tôi là sinh viên, 19 tuổi, là một người trẻ như bao người khác, thay vì cầm sách, cầm bút hay chơi game những phút rảnh rỗi, nay thì tôi không cầm sách, cầm bút mà cầm loa, cầm đồ nghề để đi biểu tình. Cầm loa để tuyên truyền, cầm đồ nghề để chiến đấu. Thay vì vận dụng trí não cho việc học hành thì bây giờ tôi sẽ vận dụng trí não cho việc vận động đấu tranh dân chủ. Tại sao tôi phải làm vậy? Vì tôi không thể thờ ơ nhìn đất nước suy vong dưới bàn tay của Việt cộng và tình hình mất nước vào tay Trung cộng. Tôi khuyên đồng bào hãy cùng tôi xuống đường vào lần tới..."

Tôi quyết tử, tôi chỉ có 1 nguyện vọng: Nếu ngày biểu tình tới con có mất đi thì xin bác Tân Thái và mọi người cúi đầu tưởng niệm con 1 giây để ba mẹ con cảm thấy hãnh diện và linh hồn con được ấm áp trên thiên đàng cùng với Thiên Chúa. Nếu con hy sinh, xin bác hãy cầu nguyện cho con. Biết đâu 15 ngày nữa không biết con có còn được sống hay không? Nếu chết, con nguyện chết cho quê hương này..."

Con xin mượn diễn đàn của bác Tân Thái để gửi đến ba mẹ con, con không thể trở thành người con như ba mẹ hằng mong muốn, nhưng con không thể thờ ơ, con không thể làm ngơ trước hiện tình đất nước, con mong ba mẹ hãy hãnh diện vì có người con như con. Nếu có kiếp sau con xin được làm con của bố của mẹ, làm một người tốt biết yêu thương đồng bào, biết chảy nước mắt vì nhân dân. Xin mọi người đừng thờ ơ, đừng làm ngơ..."

Mong mọi người hãy đứng lên. Ngày biểu tình tới tôi sẽ làm tất cả những gì tôi có để tôi bảo vệ hết tất cả mọi người bằng những gì tôi có thể. Một vòng tay của tôi không thể bảo vệ hết tất cả mọi người nhưng triệu vòng tay của mọi người cùng bảo vệ cho nhau. Chúng ta có thể

bảo vệ đùm bọc cho nhau. Chúng ta có thể bảo vệ được những gì chúng ta muốn bảo vệ, chúng ta có thể thay đổi những gì chúng ta muốn thay đổi: Đó chính là một nền hòa bình dân chủ.

Tôi chỉ là một ánh đuốc đang cháy nhen nhúm nhỏ nhoi thôi nhưng khi toàn dân chúng ta cùng nhau đứng lên sẽ soi sáng thiêu rụi được màn đêm u tối và mê muội của đảng Cộng sản

Khi xưa Trần Quốc Toản bóp nát quả cam thì bây giờ tôi sẽ bóp nát tà quyền Cộng sản này" (Hết trích).

Vô cùng khâm phục một chàng trai nước Việt! Cám ơn hai bậc sinh thành đã sinh ra và dạy dỗ cho cháu sống có lý tưởng cao cả như thế.

Đã tâm bán nước và đường lối lãnh đạo hèn hạ của đảng cộng nô ngày nay dân Việt ai cũng thấy quá rõ, không cần phải phân tích dài dòng, mà đến lúc chúng ta phải hành động ngăn chặn và chấm dứt tội ác Cộng sản. Vâng, chính người dân mới thực sự là người chủ đất nước, dân ta đã nai lưng ra làm việc đóng thuế nuôi đảng cộng nô, cũng như các lực lượng công an và quân đội từ bao năm qua, để chúng ngang nhiên cướp của lẫn cướp đoạt mọi thứ quyền cơ bản của dân ta, mặc dù chính chúng đã quy định rành rẽ trong Hiến Pháp. Đơn cử:

- Điều 25: Công dân có quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tiếp cận thông tin, hội họp, lập hội, biểu tình

- Điều 28: Công dân có quyền tham gia quản lý nhà nước và xã hội, tham gia thảo luận và kiến nghị với cơ quan nhà nước về các vấn đề của cơ sở, địa phương và cả nước.

Không thể tiếp tục im lặng để bọn cộng phỉ lưu manh tự nhận là đầy tớ muốn đập đầu cắt cổ người chủ chân chính lúc nào cũng được. Hành động cấp thiết của dân ta hiện nay là cùng nắm tay xuống đường biểu tình, trước là đòi tự do dân chủ cho thể hệ chúng ta, và sau là bảo vệ chủ quyền độc lập cho các thể hệ sau này không bị Bắc thuộc lần nữa.

Thời điểm

Có kêu gọi là vào ngày 02/09, lại có hô hào là biểu tình vài hôm sau. Tính ra ngày nào xuất phát cũng được, nhưng nên làm đồng loạt cả nước để xé nhỏ lực lượng an ninh VC.

Thời gian hành động

Không phải biểu tình, bất tuân dân sự nội trong một ngày mà phải ít nhất kéo dài 3 đến 5 ngày đến khi cả guồng máy Cộng sản tê liệt, đầu hàng mới thôi. Thời gian càng dài, thể dân càng tăng. Không cần có lãnh tụ hay

bất kỳ đảng phái nào dẫn dắt, mà chỉ cần lòng yêu nước trong tim mỗi người con Việt thôi thúc chúng ta xuống đường biểu tình.

Chuẩn bị

Tuần lễ trước khi xuất phát người dân có thể thực hiện dần dần vài động thái bất tuân dân sự như: Rút hết tiền trong ngân hàng ra vì Hồ tệ đang mất giá hơn 5%; xin nghỉ phép 10 ngày hay cáo bệnh không đến trường hay sở làm; tuyệt đối không nhậu nhẹt (để dưỡng sức); không mua vé số (để tiếp máu cho tà quyền); tạm trì hoãn trả tiền mọi thu phí, tiền điện nước... vài tuần; không ăn chơi du lịch, mà dùng thời gian, tiền bạc để chuẩn bị gạo củi trong nhà cho những tuần biến động sắp tới.

Kẹt xe, rải truyền đơn kêu gọi biểu tình thì phải làm ngay từ bây giờ hoặc ghi lời kêu gọi lên tiền hồ cũng là một cách rất sáng tạo. Tóm lại: Dùng mọi khả năng tấn công trước để thăm dò phản ứng của côn an và tà quyền.

Địa điểm

Tại thành phố, tập trung vào những con đường huyết mạch để biểu tình. Đặc biệt Sài Gòn cần cô lập phi trường Tân Sơn Nhất sẽ gây được sự chú ý của du khách ngoại quốc ngay lập tức. Phong tỏa đài truyền thanh truyền hình của mỗi tỉnh thành, nếu có thể. Dùng xe gắn máy cũ làm vật cản để bọn côn an không thể áp sát hành hung đoàn người biểu tình. Gây cản trở hay chặn giữa quốc lộ dẫn vào thành phố để chặn đường bọn côn an không thể viện binh cho nhau. Nếu có thể, tập trung tại khu bãi đang xây dựng như tại Phan Rí vừa rồi, khi bị tấn công có thể dùng đá, gạch để tự vệ và đánh đuổi bọn chó săn cơ động. Nói chung là linh hoạt và sáng tạo.

Cảnh báo

Có nguồn tin rằng, tà quyền cs đang lo sợ trước sự vùng lên của toàn dân, nên đã xin viện binh hàng ngàn tên du côn du kê Tàu khựa sang tiếp ứng, nên chúng ta phải hết sức đề cao cảnh giác với âm mưu khiêu khích cũng như tàn ác dã man của bọn Tàu này. Khám phá ra một tên Tàu nào trấn áp người biểu tình thì phải tri hô lên để mọi người xung quanh cùng có biện pháp khống chế nó liền. Dân mình chỉ cần nghe: "ĐCS rước Tàu khựa vào đánh dân nè bà con ơi" là dòng máu anh hùng trong mỗi trái tim Việt sẽ trào sôi tức khắc.

Tự vệ và đùm bọc nhau

Không đi lẻ tẻ từng nhóm nhỏ, biểu ngữ dụng cụ phụ tùng cứ giấu trong xách tay, đến nơi đông đúc sẽ lấy ra cũng không muộn. Nhất thiết

phải đội nón bảo hiểm, mặc 2 áo gió (để giữ thân), mang theo dù (che mưa), dụng cụ sửa xe (như tuốc nơ vít, mỏ lết, búa nhỏ...), dụng cụ y tế (thuốc, bông băng cứu thương, giấy nhôm để chống loa tần số cao đàn áp, dầu tinh sả...), vài vật dụng cá nhân như nước, thức ăn khô cho đỡ đói lòng để giữ lửa cho cuộc chiến lâu dài. Đùm bọc, chia sẻ, thay phiên, chăm sóc nhau trong mọi tình huống, nhất là luôn quan tâm tới người già, phụ nữ và trẻ em.

Biểu ngữ

Viết bằng 2 thứ tiếng: Tiếng Việt và tiếng Anh để các nước ngoài biết người Việt chúng ta tranh đấu với đòi hỏi gì. Các bạn ở nước ngoài giới thiệu Anh xin hãy dịch dùm. Nội dung có thể là:

- Tự do, dân chủ cho Việt Nam
- VN phải có đa nguyên đa đảng
- Chống Luật Đặc khu và Luật An ninh mạng
- Giải tán Quốc hội CS bù nhìn
- Trả lại quyền tự quyết cho dân
- Thả ngay tất cả tù nhân lương tâm
- Thả ngay tất cả người biểu tình ngày 10/6
- Nếu đàn áp chúng tôi sẽ tự vệ
- Trả đất cho dân oan
- Quan chức tham nhũng phải vào tù

Lực lượng

Lực lượng càng đông, hiệu quả càng cao. Trong quá khứ, các cuộc biểu tình thành công là nhờ sức mạnh của cả trăm ngàn công nhân. Hơn 70 năm qua đảng Cộng sản Việt gian đã lợi dụng danh nghĩa là đảng của giai cấp công nông, nhưng các anh chị em công nhân hãy nhìn xem, không một tên ủy viên trung ương đảng nào xuất xứ là công nhân cả. Và đến khi Ba (Tàu) Đặc khu vào hoạt động thì các anh chị em công nhân sẽ bị tước đi công ăn việc làm ngay chính trên quê hương mình để trai đi làm cu ly, gái làm đĩ điểm xứ người! Cầu mong các anh chị em công nhân hãy chung sức làm tròn trách nhiệm của công dân Việt: Biểu tình dẹp bỏ đảng Cộng sản - đảng cướp mạo nhận đại diện công nhân để ăn trên ngồi trước, đè đầu người dân lao động. Mỗi nhà máy là một địa điểm biểu tình. Biểu tình kết hợp với đình công kéo dài cho đến khi nào những yêu sách của công nhân hay cả nước được thỏa mãn mới thôi.

Cách mạng tình thương

Kính xin các bậc hướng dẫn tâm linh tại hàng trăm giáo xứ, hàng trăm chùa chiền, thánh đài hãy tiên phong đi đầu, hô hào kêu gọi tất cả tín đồ của mình càng đông càng tốt xuống đường trong giờ phút lịch sử này. Khi tín đồ gọi các ngài bằng "Cha" hay

"Thầy" đều hàm ý một cách đầy tin tưởng vào sự hướng dẫn sáng suốt và lòng yêu thương tin đồ vô bờ của các vị. Chờ đến khi mất nước như Tây Tạng thì hàng trăm nhà sư tự thiêu có đuôi được giặc Tàu đô hộ? Làm theo lời dạy của Jesus, làm theo theo lòng từ bi của Phật tử và xuất phát từ tình thương đồng bào bị nạn khổ Cộng sản hơn 70 năm qua, mọi người dân sẽ ý thức trách nhiệm: Phải thực hành công lý, hành động bác ái, hành thiện, cứu trợ và có thể bị chịu nạn để cứu sống hàng thế hệ con em sau này. Khi quý vị sáng suốt dẫn đường, thì chỉ duy nhất tại Việt Nam thành công: Cuộc cách mạng tình thương thoát khỏi quỷ dữ Cộng sản. Mỗi chùa chiền, mỗi nhà thờ sẽ là một địa điểm xuất phát biểu tình trong cuộc cách mạng tình thương.

Dân Oan

Tập thể Dân Oan Bắc Trung Nam - hàng triệu người phải xem đây như là cơ hội cuối cùng để đòi lại quyền sở hữu đất đai ông cha mình đã để lại, nên phải hiệp thông nhau cùng biểu tình. Nếu không, trong tương lai khi TC tràn vào thì ngay cả chữ "dân oan" cũng không còn, mà cả nước sẽ toàn là công dân hạng hai, trước là dân Hán, rồi sau mới đến dân tộc thiểu số Kinh!

Muốn có sự hỗ trợ một cường quốc nào đó thì đầu tiên dân ta phải chứng minh được với thế giới lòng mong muốn thay đổi thể chế mãnh liệt từ phía toàn dân và quyết tâm chấp nhận hy sinh mất mát, thì thế giới mới đầy đủ danh chính ngôn thuận vào giúp ta giải trừ Cộng sản.

Truyền thông

Hãy trực tiếp (live) truyền đi mọi diễn biến của cuộc biểu tình, cũng như ghi lại hành động khủng bố, tàn ác của tà quyền cs Việt gian truyền ra khắp thế giới. Truyền thông càng nhanh, người Việt nước ngoài và các tổ chức đoàn thể nhân quyền sẽ càng có đầy đủ hình ảnh để đưa ra thế giới, ngăn cản kịp thời các hành động thảm sát dân lành của bọn VC. Gửi riêng cho các nhà báo lẻ đảng, đây là thời cơ cuối cùng để quý vị đứng thẳng làm người, trả lại danh dự cho những người dân đấu tranh, mà không phải suốt đời khom lưng làm kiếp chó báo nô cho đảng Cộng sản Việt gian. Tóm lại, với mỗi máy điện thoại đều có thể ghi lại giây phút viết trang sử mới của dân tộc Việt và truyền trực tiếp ra toàn thế giới đánh động lương tâm lòng người giúp cuộc biểu tình thành công.

Chiêu hồi

Các đảng viên từ cao đến thấp, tướng tá quân đội, công an thực sự phản tình, các nhân sĩ trí thức, các văn nghệ sĩ, các nhà báo chán ghét chế độ thì hãy tập trung biểu tình để xé/đốt thẻ đảng, buông súng và đứng hẳn về lẽ dân, chứ cái kiểu chủ trương "thư kiến nghị" hay "đối thoại, góp ý cho đảng sửa đổi" chỉ là tiếp tục bị CSVN bịp bợm như từ bao năm qua. Theo truyền thống nhân đạo của vua Trần, hỡi những ai/đảng viên đang làm việc trong hệ thống khủng bố và mafia của đảng CSVN phải dừng ngay tội ác và quay về với dân thì mọi lỗi lầm sẽ được bỏ qua. Hãy công bố các bí mật, mưu đồ đàn áp và giết hại dân lành của côn an và chóp bu cs (qua email hay mạng xã hội), để cứu sinh mạng của nhiều người dân đấu tranh, đây chính là hành vi đố kỵ công chuộc tội luôn được toàn dân ghi nhớ.

Nguyên tắc tối thượng của người biểu tình luôn là ôn hòa, bất bạo động, vì ta mà bạo động trước thì cs sẽ có cớ để nổ súng bắn vào người biểu tình. Vũ khí của chúng ta là đôi chân và tiếng hét vang những đòi hỏi chính đáng. Chắc chắn bọn an ninh mật vụ sẽ đối phó bằng bạo lực dúi cui, nắm đấm, cú đập vô cùng tàn bạo. Trong tình huống như thế và chắc chắn sẽ xảy ra như thế, thì chúng ta có quyền tự vệ khi thân thể bị xâm phạm vô lý đúng như Hiến pháp quy định (Điều 20 trong HP: *Mọi người có quyền bất khả xâm phạm về thân thể; không bị tra tấn, bạo lực, truy bức, nhục hình hay bất kỳ hình thức đối xử nào khác xâm phạm thân thể, sức khỏe, xúc phạm danh dự, nhân phẩm*).

Người dân biểu tình không nên mang cờ Phúc Kiến hay hình ảnh Hồ Giáp xuống đường, như vậy là vẫn còn chưa dứt khoát từ bỏ đảng Cộng sản hại dân bán nước. Chính kiến cần phải phân minh rạch ròi, chỉ có hai chọn lựa: Cộng sản hay Không Cộng sản. Không thể ngụy biện "cs xưa tốt nay xấu" để khư khư giữ đảng là một sự sai lầm lẫn quẩn và là đồng phạm của tội ác.

Con đường ta đi

Con đường tự do, dân chủ và pháp trị là con đường đúng đắn nhất mà hầu như cả thế giới đã đi qua và đang đà phát triển, chỉ trừ mấy nước cs và độc tài. Khi người dân có quyền bầu cử tự do, theo mô hình tam quyền phân lập, quốc hội lập hiến, rồi quốc hội lập pháp sẽ hình thành minh bạch. Hết nhiệm kỳ, dân lại lựa chọn những người tài đức khác ra thay thế... Nếu có người hỏi, khi cs sụp đổ

rồi thì ai sẽ đảm nhận chính phủ lâm thời? Tim đâu xa, hàng trăm tù nhân lương tâm, các ngài lãnh đạo tinh thần (bất kể tôn giáo nào), đã luôn lên tiếng chống đối tà quyền bao năm qua là xứng đáng nhất. Họ luôn dũng cảm và sẵn sàng hy sinh cả tính mạng cho non nước này. Một chính quyền non trẻ trong giai đoạn đầu có thể sẽ mắc phải ít nhiều sai lầm, nhưng chắc chắn sẽ tốt hơn cái thể chế độc tài độc trị cs khôn nạn tàn bạo vạn lần.

Đây không phải là lần đầu tiên con dân Việt biểu tình mà nhìn lại cả quá trình tranh đấu của toàn dân từ 2011 đến nay, chúng ta vô cùng tự hào nhận ra chúng ta ngày càng phát triển về dân trí cũng như số lượng đã tăng lên rất nhiều. Điềm lại 7 năm trở lại đây, Dân Oan coi như biểu tình liên tục bất cứ ở tỉnh thành nào, sau đó phải kể đến những cuộc biểu tình tầm vóc quốc gia như 2011, 2014 có khi lên tới 22 tỉnh thành: Chống đường lữ bộ của TC, chống giàn khoan HD 981 của TC; qua 2015 biểu tình bảo vệ cây xanh tại Hà Nội; rồi 2016 chống Formosa xả thải; 2018 chống luật An Ninh mạng, Dự Luật bán nước Đặc Khu và những cuộc biểu tình lớn nhỏ khác của các giáo xứ Hà Tĩnh đã diễn ra đều đặn... Nếu không có cuộc biểu tình rầm rộ ngày 10-06-18 vừa qua thì coi như Luật Đặc khu đã bị bọn Quốc hội bù nhìn bấm nút thông qua rước voi về dầy mã tử từ tám hoành rồi. Biểu tình chứng tỏ đã có tác dụng vô cùng hữu hiệu khi người dân không có một tác sát trong tay mà muốn đòi hỏi tà quyền phải thoái vị.

Giờ lịch sử sang trang đã điểm, xin kết luận bằng câu nói của sinh viên 19 tuổi ở trên vì sao ta phải xuống đường: "Không thể thờ ơ nhìn đất nước suy vong dưới bàn tay của Việt cộng và tình hình mất nước vào tay Trung cộng!"

(*) Xin hãy bỏ ra 5 phút để nghe một sinh viên 19 tuổi nói lên quyết tâm xuống đường:

<https://www.youtube.com/watch?v=jSHSs6OsrqA>

25-09-2018

Đỗ Hiếm

danlambaovn.blogspot.com

HÀ NỘI : KÝ HAY KHÔNG ?

.....*Nguyễn Đan Quế 29-08-2018*.....

Ngày 30-7-2018, Tổ chức Lao Động Quốc Tế (ILO) kêu gọi Hà Nội phê chuẩn những công ước còn lại của ILO. Đây là những công ước lao động cốt lõi để Hiệp định Tự do Mậu dịch Việt Nam–Liên minh Âu Châu (EVFTA) được Liên minh Âu Châu phê chuẩn.

Cho đến nay, Hà Nội mới phê chuẩn 5/8 công ước cơ bản của ILO. Còn thiếu 3 liên quan đến: *chống lao động cưỡng bức, quyền thương lượng tập thể và tự do liên kết*.

Hiệp định Tự do Mậu dịch Việt Nam–Liên minh Âu Châu (EVFTA) đề cao tự do mậu dịch và nhân quyền. Sở dĩ đã hơn 3 năm mà Hiệp định vẫn chưa được Liên minh Âu Châu phê chuẩn vì Hà Nội có những vi phạm nhân quyền trầm trọng.

EVFTA là một hiệp định “dựa trên luật lệ”, Bernd Lange, Chủ tịch Ủy ban Thương mại Quốc tế của Nghị viện Âu Châu nói với báo chí hôm 27-7-2018 ở Saigon. Nghị viện Âu Châu đòi hỏi những tiêu chuẩn rất nghiêm ngặt trong lĩnh vực lao động khi thương thuyết các hiệp định thương mại tự do, nhằm đảm bảo quyền lợi của người lao động phải được bảo vệ, một khi hiệp định được thi hành.

Ông Bernd Lange nói rõ rằng dù việc phê chuẩn 3 công ước còn lại của ILO không nhất thiết phải thực hiện ngay. Nhưng việc ký các công ước này của ILO cho thấy Việt Nam cam kết tôn trọng (Quốc hội biến thành luật) những quyền cơ bản của công nhân ghi trong hiệp định EVFTA. Sau đó, Liên minh Âu Châu mới vạch ra lộ trình đi đến phê chuẩn và thực thi nó.

Trong cuộc phỏng vấn với Vietnam News, Bernd Lange cho biết văn bản của hiệp định đã được dịch sang 24 thứ tiếng để chuyển cho 28 nước thành viên Liên minh Âu Châu. Đại diện Quốc hội Âu Châu nói ông trông đợi hai bên có thể chính thức ký và phê chuẩn hiệp định chậm nhất vào tháng 3-2019 trong nhiệm kỳ này của Quốc hội

Châu Âu, trước khi nhiệm kỳ mới bắt đầu vào tháng 5-2019.

Sau khi Mỹ rút khỏi Hiệp định Xuyên Thái Bình Dương (TPP), Việt Nam hy vọng EVFTA tạo ra cú hích quan trọng cho kinh tế Việt Nam, vì hầu như toàn bộ các loại thuế quan sẽ được xóa bỏ. Liên minh Âu Châu là thị trường xuất khẩu lớn nhất của Việt Nam, theo ước tính EVFTA sẽ tăng khoảng 35% về xuất khẩu, 15% về GDP và 13% về lương người lao động so với nếu không ký được EVFTA,

Sau hơn 3 thập niên mở cửa, kinh tế Việt Nam tăng trưởng khá, chủ yếu dựa trên đầu tư nước ngoài và vay nợ quốc tế; còn thương mại phụ thuộc nhiều vào xuất khẩu. Hậu quả là: ngân sách thu ít, phải trả tiền lời, tính năng động bấp bênh không bền vững. GDP 2018 khoảng trên dưới 6,5% với tham nhũng đầy rẫy, nội lực yếu không có sức đề kháng, xâm hại môi trường như vụ Formosa Hà Tĩnh (2016) gây ô nhiễm 4 tỉnh dọc miền Trung Việt Nam, cho đến nay vẫn chưa giải quyết xong...

Sau hơn một thập niên gia nhập Cơ quan Thương mại Thế giới (WTO), Việt Nam đang phải gánh chịu nhiều hậu quả nghiêm trọng: Thâm hụt mậu dịch lớn với Trung quốc; bị Mỹ tố cáo không tôn trọng luật chơi, ăn gian, dối trá, không sòng phẳng, thủ lợi và Mỹ đang cho điều chỉnh lại theo hướng bình đẳng – có đi có lại.

Bộ Chính trị đảng cộng sản Việt Nam nay chỉ còn biết trông chờ vào phao cứu sinh EVFTA. Khốn thay! lại đang gặp khó khăn với Liên minh Âu Châu do vụ bắt cóc Trịnh Xuân Thanh ở Berlin gây khủng hoảng ngoại giao với Đức và Slovakia.

Trong nước, công nhân các khu công nghiệp nhà nước hoặc vốn nước ngoài không vui vì lương chết đói, đi làm bị một ách hai ba trùng: chủ bóc lột với đồng lõa của chính quyền thông qua công đoàn nhà nước, đình công thì bị công an đàn

áp. Công nhân không có tiếng nói! Không biết trông cậy vào ai!

Thêm nữa, bóng ma thương chiến Mỹ–Trung, hai thị trường xuất khẩu (sang Mỹ) và nhập khẩu (từ Trung Quốc) lớn nhất của Việt Nam, có những tác động đến nền kinh tế Việt Nam, tiêu cực nhiều hơn tích cực, khó xử: từ phá giá đồng bạc đến ngăn chặn hàng Trung Quốc tràn ngập thị trường nội địa hay các xí nghiệp Trung quốc có thể di tản, sang VN lánh nạn...

* * *

Trên trường quốc tế, các siêu cường đang ‘sắp xếp’ lại chiến lược toàn cầu của mình, chủ yếu dựa trên **sức mạnh mới Kinh tế Kỹ thuật Số**, với nhiều ‘bước ngoặt’ phức tạp trong đó có mậu dịch thế giới, để đi vào **Thế Chiến Lược Toàn Cầu Mới: Hợp Tác Bắc–Nam**.

- Khối Bắc khoảng 20 nước, 1/3 dân số toàn cầu, nơi mà cách mạng Số đang diễn ra như vũ bão, với 5 trung tâm quyền lực hàng đầu là: Mỹ – Trung – Nhật – Đức – Nga.

- Khối Nam hơn 180 nước lớn nhỏ với 2/3 dân số thế giới, đang được thúc đẩy làm Cách mạng Kỹ nghệ hóa, do các nước Khối Bắc chuyển giao (thông qua vốn – kỹ thuật – quản lý), nhằm lấp bớt hố xa cách các nước giàu với các nước nghèo.

Giữa 5 trung tâm quyền lực Mỹ - Trung - Nhật - Đức - Nga đang hình thành THẾ LIÊN HOÀN VỪA HỢP TÁC VỪA CẠNH TRANH nhằm chi phối Khối Nam qua đầu tư và thương mại (như EVFTA).

* * *

Phao cứu sinh EVFTA lớn vờn trước mắt Bộ chính trị đảng cộng sản Việt Nam trong bối cảnh quốc nội và quốc tế như vậy. Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng và chính phủ Nguyễn Xuân Phúc phải quyết định: Không ký hay ký công ước quyền lao động:

>>> **Không ký** 3 công ước về *chống lao động cưỡng bức, quyền thương lượng tập thể và tự do liên kết của ILO*, thì không có EVFTA, kinh tế Việt Nam có nguy cơ phá sản. Không ký còn lộ mặt nạ đảng cộng sản Việt Nam hiện nguyên

hình phản động, vì những công ước của ILO rất tiên bộ, nhằm bảo vệ quyền lợi thiết thân của công nhân trên khắp thế giới chống bóc lột của giới chủ, lạm dụng của chính quyền các nước sở tại, và ủng hộ kết nối giữa các công đoàn (ngành nghề, địa phương).

>>> **Còn ký** sẽ được hưởng lợi lớn từ EVFTA. Khổ nỗi! Như vậy, **phải chấp nhận Công đoàn Độc lập**. Điều mà Hà Nội xưa nay không muốn!

Miếng ngon kẻ đến tận nơi

Vốn nhà cũng tiếc, của trời cũng ham

(Kiều)

Đây là cơ hội bằng vàng để công nhân Việt Nam vận động cho ra đời những công đoàn độc lập, nhằm bảo vệ quyền lợi của mình; đồng thời trở thành một trong những động lực chính để Dân Chủ Hóa Việt Nam, sát cánh cùng nông dân và giới trẻ Việt Nam.

Mỹ rút ra khỏi TPP và Liên minh Châu Âu phê chuẩn EVFTA là những thuận lợi lớn để Dân Chủ Hóa Việt Nam. Chúng tôi cảnh cáo chính phủ Shinzo Abe của Nhật (cầm trịch CP-TTP sau khi Mỹ rút khỏi TPP): Không nên vì tham vọng chiến lược của mình mà 'đi đêm' đánh đổi nhân quyền lấy lợi ích kinh tế, cấp các khoản vay dễ dãi (để lờ bồi thường chiến tranh), hay tham dự những dự án có tính trình diễn tuyên truyền ủng hộ Hà Nội... Chúng tôi kêu gọi Nhật hoàng và người dân Nhật ghi nhớ những gì Nhật đã gây ra tại Việt Nam hồi Thế chiến Thứ hai. Hãy là siêu cường có trách nhiệm với dân Việt! nhất là với lao động Việt!

Nguyễn Đan Quế

Cao Trào Nhân Bản

dự án vay vốn ODA vừa qua cũng rất kém hiệu quả, bị điều chỉnh tổng mức đầu tư so với phê duyệt ban đầu như: dự án xây dựng tuyến đường sắt đô thị Hà Nội tuyến 2 (Nam Thăng Long-Trần Hưng Đạo) tăng từ 19.555 tỉ đồng lên 51.750 tỉ đồng, sau khi thẩm định đề nghị điều chỉnh xuống 33.568 tỉ đồng; dự án xây dựng tuyến đường sắt đô thị TP.HCM tuyến 1 (Bến Thành-Suối Tiên) tăng từ hơn 17.387 tỉ đồng lên 47.325 tỉ đồng; dự án xây dựng tuyến tàu điện ngầm số 2 TP.HCM (Bến Thành-Tham Lương), dự kiến tăng từ 26.116 tỉ đồng lên 47.604 tỉ đồng; dự án đường sắt đô thị Cát Linh-Hà Đông (Hà Nội) đội vốn 8.769 tỉ đồng lên 47.325 tỉ đồng...

Nguyên nhân chủ yếu theo Bộ KH-ĐT, các dự án bị kéo dài thời gian giải phóng mặt bằng dẫn tới phát sinh thêm chi phí; năng lực của tư vấn kém, đưa ra các giải pháp thiết kế, tính toán chưa chính xác...

Tại dự án xây dựng tuyến đường sắt đô thị Hà Nội tuyến 2 (Nam Thăng Long-Trần Hưng Đạo) quá trình thẩm tra tổng mức đầu tư đã phát hiện nhiều sai sót trong quá trình tính toán chi phí đầu tư như áp dụng tỷ giá quy đổi, chi phí dự phòng không theo quy định, tính sai khối lượng một số hạng mục...; dự án xây dựng tuyến tàu điện ngầm số 2 TP.HCM (Bến Thành-Tham Lương), tư vấn đã bỏ sót khối lượng và hạng mục chi phí trong báo cáo khả thi dự án.

Trước đó, Kiểm toán Nhà nước cũng chỉ rõ nhiều dự án vay lại vốn vay nước ngoài của Chính phủ và vay nước ngoài được Chính phủ bảo lãnh sử dụng vốn không hiệu quả, phải khoan nợ, cơ cấu lại nợ, hoặc

8.180 tỉ đồng; 9 dự án được Chính phủ bảo lãnh phải ứng vốn từ quỹ tích lũy trả nợ với dư nợ 4.618 tỉ đồng (đã được khoan nợ): dự án Nhà máy xi măng Sông Thao; Nhà máy xi măng Hạ Long; Nhà máy giấy Phương Nam; Nhà máy xi măng Thái Nguyên; Nhà máy thủy điện Xekaman 3; Nhà máy xi măng Đồng Bành; Nhà máy mía đường Sông Con; Xi măng Tam Điệp và Giấy Việt Trì. Ngoài ra, khoản ứng vốn từ Quỹ tích lũy trả nợ của Tổng công ty Đầu tư Phát triển đường cao tốc VN (VEC) để thanh toán trái phiếu được Chính phủ bảo lãnh 2.477 tỉ đồng chưa được VEC ký nhận nợ với Bộ Tài chính.

Chuyên gia kinh tế Bùi Trinh đặt vấn đề về tình trạng sử dụng vốn không hiệu quả trong chi đầu tư phát triển, minh chứng qua những con số, những phụ lục về danh sách hàng dài các dự án đội vốn, thua lỗ nghìn tỉ được Quốc hội hàng năm công khai khi kèm theo các báo cáo nợ công.

"Ở đây chúng ta phải nói theo luật, rằng mặc dù nợ của doanh nghiệp nhà nước không tính vào nợ công nhưng qua đó để thấy rằng, tình trạng đầu tư không hiệu quả mới là điều đáng ngại hơn cả trong vấn đề nợ công chứ không phải vay được hay không. Năm 2011, doanh nghiệp nhà nước từ chỗ 1,8 đồng vốn thì tạo ra 1 đồng doanh thu thuần thì đến năm 2016, tỷ lệ này tăng lên 2,91 đồng vốn mới tạo được 1 đồng doanh thu thuần. Nếu so với doanh nghiệp có vốn đầu tư nước ngoài (FDI) chẳng hạn, thì khu vực này từ chỗ chỉ cần 1,17 đồng vốn (2011) để tạo ra 1 đồng doanh thu thuần thì đến năm 2016 họ chỉ còn cần 1,05 đồng vốn để tạo ra 1 đồng doanh thu thuần", ông Trinh dẫn số liệu so sánh.

C.H - T.P

Mỗi người Việt "gánh" 35 triệu đồng nợ công: Hàng loạt dự án đội vốn, kém hiệu quả**Báo Thanh Niên 17-08-2018**.....

Bên cạnh dự án thua lỗ, một loạt dự án vay vốn ODA vừa qua cũng rất kém hiệu quả, bị điều chỉnh tổng mức đầu tư so với phê duyệt ban đầu.

Bên cạnh dự án thua lỗ, một loạt

ứng vốn từ Quỹ tích lũy trả nợ để trả nợ nước ngoài. Cụ thể, có 60 dự án vay lại chuyển nợ quá hạn (gốc, lãi, phí) 10.556 tỉ đồng, chiếm 3,3% tổng dư nợ cho vay lại.

Điện hình, dự án Vinashin chiếm

Anh Phúc xài bảnh hơn anh Trump !

Tư Nghèo (DLB) 18-08-2018

Anh Trump tỉ phú đại tư bản nhưng xài không bảnh bằng anh Phúc dzô sản! Không tin bà con cứ dựa vào ngân sách của chính phủ anh Trump và chú phình anh Phúc là... ta đã tỏ tường rồi...

Trong năm 2018, vốn liếng mần ăn của anh Trump cho Toà Bạch Ốc và chính phủ của anh là **35,2 triệu đô**. Ít hơn năm 2017 là 35,7 triệu đô. (1)

Trong năm nay, chú phình Ng. Xuân Phúc dốt hết tiền thuế của dân là 1.262.810 triệu hồ tệ. Chuyển sang tiền để quốc theo hối đoái bi giờ là khoảng **54,2 triệu đô**. Giờ mới biết chú phình Phúc xài bảnh hơn chính phủ Trump hờ bà con.

Liếc sang cái cột ngân sách của bộ máy "cô hồn các đảng" ở trong "Nghị quyết về Phân bổ Ngân sách Trung ương năm 2018"(2) thì thấy:

Mấy chú "các đảng" (văn phòng TƯ đặng) không dính líu gì tới chính quyền, chính quyền gì cả nhưng dốt hết 2.275.980 triệu hồ tệ. Tính ra khoảng **97,2 triệu đô**.

Bà con thấy có ngứa nách hôn!!! Cái đám "cô hồn" Phúc Niềng xài đã hơn cha nội Trump, nhưng lũ "các đảng" thì xài còn nhiều hơn đám "cô hồn"!

Sang tới cái "thanh lâu" hội cuộc hội cò gì đó của mợ Kim Ngân thì chi phí một năm cho đám cu-hội gặt gù này là 1497360 triệu hồ tệ. Tương đương với **64,2 triệu** tiền bác Oa Sinh Tôn!

Tụi Mèo nó lạc hậu, không có chủ tị nước. Nước ta vẫn minh vừa có tướng thú vừa có luôn chủ nước. Chủ nước đang bị Lú cho tị nhưng cũng mệnh mông tiền dân hết 226.130 triệu hồ tệ, xem xem **9,7 triệu đô**.

Gom 4 thùng cám heo của những tên cô hồn các đảng này lại: $54,2 + 97,2 + 64,2 + 9,7 = 225,3$ triệu đô.

Đó là chưa tính đám ôn hoàng hột dzit lộn ở dưới. Liệt ra cho bà con ngứa thêm nè:

Các bộ, cơ quan ngang bộ, cơ quan thuộc chú phình, cơ quan khác ở Trung ương: 475.361.135 triệu hồ

tệ = 20,427,338,506 USD, tức khoảng **20,4 tỉ đô**.

Nhìn vào con số **20,4 tỉ đô** này bà con ta mới thấy cái thùng cám heo của các bộ nó bự cỡ nào. Mới hiểu tại sao Tổng bí Lú nhà nó phải làm người đốt lò dzĩ đại để búng lũ bầy đàn Đinh La Thăng, Trịnh Xuân Thanh... và tìm cách thay thế đám cô hồn các đảng thuộc Nguyễn Tấn Dũng bằng cô hồn các đảng thuộc Nguyễn Phú Trọng.

Còn đám côn an lá chắn của đảng thì tụi nó cần chừng này tiền dân để hành dân: 78.112.013 triệu hồ tệ. Chỉ **3.35 tỉ đô** thôi. Hồng nhiều! Vì hồng nhiều, ăn hồng đủ, nuốt chưa ngon nên các tướng-côn-an mới chơi thêm sòng bạc cho nhà băng rừng rinh và các tá-côn-đồ mới làm anh hùng núp cho nhà cửa thêm sang.

Riêng về đám cô hồn bút nô, loa nô bao gồm thông tấn xã dziệt Nam, đài tàng hình dziệt Nam, đài tiếng láo dziệt Nam - 3 tên cộng lại thành nổi cám heo trị giá 1.740.180 triệu hồ tệ = **74,7 triệu đô**.

Sau cùng - và dĩ nhiên còn nhiều thùng cám heo cho các đám cô hồn khác như Mệt trận tổ cu, hội phụ nữ của béc Hù, đoàn cháu ngoan của cha già dâm tặc... - nhưng đây là chi phí cho cô hồn thứ thiệt: Hồ Chính Mi. Chi phí để cho đám cô hồn các đảng canh giữ tên ma chề quỷ hờn này là 207.302 triệu hồ tệ. Tính ra là **8,9 triệu đô** cho cái xác của tên ba Tàu Hồ Tập Chương.

Đó! Sơ sơ để bà con ta có "khái niệm" về nổi cám heo vĩ đại được rúc rĩa từ mồ hôi, xương máu, nước mắt của bà con ta. Và đó chỉ là mới nói đến cô hồn các đảng trung ương thôi nghe. Chưa tính đến đám lẩn tẩn tỉnh huyện xã thôn xóm làng... Cộng lại hết bà con mới thấy tại sao tụi nó tự xưng là "Cộng sản" và hiểu ra cái "quy trình" ra đi tìm đường cứu đói của cha con nhà họ sản: Cộng sản = Vô sản => Tư bản.

Chú thích:

(1) [https://www.forbes.com/sites/adamandrzejewski/2018/06/29/trumps-lean-white-house-2018-payroll-on-](https://www.forbes.com/sites/adamandrzejewski/2018/06/29/trumps-lean-white-house-2018-payroll-on-track-to-save-taxpayers-22-million/#3e9ce4854e4f)

[track-to-save-taxpayers-22-million/#3e9ce4854e4f](https://www.forbes.com/sites/adamandrzejewski/2018/06/29/trumps-lean-white-house-2018-payroll-on-track-to-save-taxpayers-22-million/#3e9ce4854e4f)

(2) <https://thuvienphapluat.vn/van-ban/Tai-chinh-nha-nuoc/Nghi-quyet-50-2017-QH14-phan-bo-ngan-sach-h-trung-uong-369393.aspx>

danlambaovn.blogspot.com

NỢ CÔNG KHỦNG KHIẾP VÌ BỘ MÁY KHÔNG LỖ

Con số VN vay ODA của nước ngoài từ năm 1993 đến năm 2014 đã lên tới 80 tỷ USD. Sau khi trừ đi 10 - 12% vốn vay không hoàn lại trong số đó, mỗi năm ngân sách VN phải có trách nhiệm trả nợ quốc tế hàng chục tỷ USD. Mà muốn trả được số nợ này, VN lại phải tìm cách "vay đảo nợ" của các tổ chức tín dụng quốc tế. Trước đây, những tổ chức này vẫn cho VN vay vốn "đầu tư phát triển" và vay đảo nợ khá dễ dàng. Nhưng đến năm 2015, WB bất ngờ thông báo hai "tin buồn" cho VN: VN đã "tốt nghiệp IDA" mà sẽ không được xếp vào loại quốc gia "xóa đói giảm nghèo"; và từ tháng 7/2017 sẽ không được vay với lãi suất ưu đãi 0,7 - 0,8%/năm cùng thời gian ân hạn đến 30 - 40 năm như trước đây, mà mức lãi suất vay sẽ được nâng lên gấp ba và thời gian ân hạn giảm xuống một nửa.

Trong khi đó, ngân sách VN vẫn buộc phải làm cái chuyện vừa lo trả nợ vừa phải tiếp tục vay mượn vượt hơn đến 30% số trả nợ hàng năm để phục vụ các khoản chi tiêu thường xuyên khổng lồ của bộ máy gần 4 triệu công chức viên chức và lực lượng vũ trang với 30% 'không làm gì cả nhưng vẫn lãnh lương'. Trong đó tỷ lệ chi cho lực lượng công an ở VN lên đến 12% chi ngân sách - một mức chi cực kỳ lớn cho đội ngũ công an chuyên nghề đàn áp dân chúng và nhân quyền, chưa kể gần 5 tỷ USD chi cho bộ máy quốc phòng hàng năm nhưng không hề bảo vệ ngư dân trước tài Trung Quốc, trong lúc lại lập kỷ lục thế giới về các vụ máy bay quân sự đất tiền rụng như sung.

Hình ảnh hiện thời thật không khác mấy mớ treo miệng mèo. Tuy được quảng cáo vẫn còn đến 22 tỷ USD nguồn ODA chưa giải ngân, nhưng VN không những phải trả lãi suất cao từ năm 2017, mà còn phải móc tiền ngân sách để trả một phần lãi do chậm giải ngân dự án ODA.

Nếu chính thể VN không cấp thiết cải cách thể chế và cải thiện nhân quyền một cách thực tâm, chi tiết và bằng hành động chứ không phải lời trót trả miệng lưỡi như trước đây, e rằng sang năm 2019 giá trị ODA mà các tổ chức quốc tế ký kết với VN sẽ chỉ là con zero to tướng.

Trích: Phạm Chí Dũng, VN đã cạn nguồn vay ODA từ năm 2014!

HAI NĂM ĐÀN ÁP khốc liệt Phong trào Dân sự tại Việt Nam

Kính Hòa RFA 21-08-2018

Sau Đại hội lần thứ 12 của đảng Cộng sản Việt Nam vào đầu năm 2016, người ta nhận thấy việc đàn áp giới bất đồng chính kiến trong nước và giới hoạt động dân sự tại Việt Nam ngày càng dữ dội.

Theo quan sát của nhà báo Phạm Chí Dũng, Chủ tịch Hội Nhà báo Độc lập, hiện sống ở Sài Gòn thì năm 2017 có đến 30 người bị bắt, sang đầu năm 2018 thì sự đàn áp nhẹ hơn đôi chút, nhưng sau cuộc biểu tình chống dự luật đặc khu ngày 10/6 lại có sự đàn áp rất mạnh mẽ. Gần nhất là việc công an tại Thành phố Hồ Chí Minh bắt bớ và đánh đập những người tham dự đêm ca nhạc của ca sĩ Nguyễn Tín tại thành phố này vào ngày 15/8. Một trong những người tham gia là nhà hoạt động xã hội Phạm Đoan Trang bị đánh bị thương nặng phải nằm bệnh viện.

Ông Phạm Chí Dũng giải thích sự đàn áp leo thang dữ dội đó:

“Cá nhân Đoan Trang và những người đi dự cà phê bị đàn áp như vậy, nó vừa cho thấy sự đàn áp dã man của giai đoạn cuối toàn trị như thế nào. Nó cũng cho thấy là công an được lệnh trên không dám bắt Đoan Trang, để đảm bảo cho Việt Nam hanh thông vận hạn cho việc đi vào Hiệp định Tự do Thương mại với Châu Âu, họ trả thù, trả đũa bằng cách nặng tay đánh đập, đánh cho bở ghét.”

Việc gia tăng đàn áp không những thể hiện ở mức độ tàn khốc của việc đánh đập, số lượng người bị bắt, mà còn thể hiện ở những bản án nặng nề. Nhà báo Võ Văn Tạo sống ở Nha Trang cho biết:

“Cùng một hành vi, nhưng trước đây người ta chỉ truy tố tội lợi dụng dân chủ gì đấy... với điều 258 luật hình sự có khung án tối đa 7 năm. Nhưng cũng hành vi đó, trong một hai năm trở lại đây người ta lại đưa ra những điều rất khốc liệt như điều 79 hoặc 88 với khung án rất nặng nề, tội tuyên truyền lật đổ nhà nước, tội bạo động... khung án nặng hơn

rất nhiều so với trước kia.”

Theo Tiến sĩ Nguyễn Quang A từ Hà Nội, có ba nguyên nhân dẫn đến sự đàn áp dữ dội giới bất đồng chính kiến, giới hoạt động dân sự. Một là sự lớn mạnh của những phong trào dân sự trong nước; tiếp đến do sau Đại hội đảng Cộng sản Việt Nam lần thứ 12 vào đầu năm 2016 có một giới lãnh đạo cứng rắn lên cầm quyền, và thứ ba là sự nổi lên của những phong trào dân túy trên thế giới cũng có ảnh hưởng đến thái độ của nhà cầm quyền VN.

Trong 3 nguyên nhân này, theo Tiến sĩ Nguyễn Quang A, nguyên nhân đầu tiên là quan trọng nhất:

“Nguyên nhân chính là phong trào trong nước lên rất là mạnh. Họ rất là sợ, mà khi họ sợ thì họ chỉ có hai cách, một là tuyên truyền nói xấu, thứ hai là đàn áp. Đó là hai cách cổ điển của tất cả các chế độ Cộng sản, mà không chỉ Cộng sản mà là tất cả các chế độ độc tài.”

Việc đàn áp mạnh tay của nhà cầm quyền có làm ảnh hưởng đến phong trào dân sự trong nước hay không?

Nhà báo Phạm Chí Dũng cho rằng sự hoạt động của những tổ chức dân sự thật sự bị giảm đến 30%.

Tuy vậy ngay những người hoạt động xã hội dân sự cũng ngạc nhiên trước sự kiện 10/6 khi có những cuộc biểu tình lớn trên cả nước qui tụ hàng ngàn người chống dự luật đặc khu.

Theo hai nhà báo Phạm Chí Dũng và Võ Văn Tạo thì cuộc biểu tình không hẳn là kết quả của phong trào dân sự, mà nó là sự lo lắng truyền thông của người dân Việt Nam trước mối đe dọa từ Trung Quốc, vì người ta lo rằng những với điều khoản cho thuê đất tại các đặc khu, người Trung Quốc sẽ dễ dàng không chế nước Việt Nam.

Tuy nhiên theo ông Võ Văn Tạo, chính những người hoạt động dân sự đã phân tích dự luật này trên mạng xã hội, từ đó gây ảnh hưởng

lớn đến dân chúng, tạo nên những cuộc biểu tình được cho là đông người nhất kể từ sau năm 1975.

Theo nhà hoạt động xã hội Nguyễn Anh Tuấn từ Đà Nẵng, hoạt động xã hội dân sự tới đây sẽ vẫn duy trì theo công thức tương tác qua lại với nhau giữa mạng xã hội và cuộc sống ngoài đời:

“Rất nhiều vụ việc bắt đầu trên mạng, chẳng hạn như Formosa, bảo vệ Sơn Trà... chọn không gian mạng xã hội là không gian chính, sau đó lan sang đời thực. Những hoạt động đời thực khi được mô tả qua mạng xã hội lại gây thêm sự chú ý. Mà khi gây sự chú ý thì lại khuyến khích người ta có thêm hành động trên đời thực. Cứ tương tác qua lại với nhau như vậy.”

Theo quan sát của Tiến sĩ Nguyễn Quang A, trong cuộc biểu tình ngày 10/6 có rất nhiều người chưa hề tham gia hoạt động dân sự bao giờ, mặc dù có những cuộc đàn áp và bắt bớ, những người này sẽ là những thành viên mới làm cho phong trào dân sự mạnh hơn lên.

Theo ông Võ Văn Tạo thì những cuộc biểu tình đông người vào ngày 10-6 đã làm cho nhiều người không còn sợ hãi nữa:

“Số lượng như thế, đưa lên truyền thông như thế, mặc dù báo nhà nước tránh né hoặc xuyên tạc nó đi, như là do thể lực nước ngoài kích động, hay phản động gì đấy, ... Mọi người thấy rằng là nếu như có những cuộc xuống đường chính đáng với số người dân tham gia thật đông, thì lực lượng đàn áp bị vô hiệu hóa.”

Ông Phạm Chí Dũng cho biết những cuộc biểu tình ngày 10/6, mặc dù bắt đầu bằng việc phản đối dự Luật Đặc khu, thậm chí có lời đồn rằng có một số người nào đó trong hệ thống nhà nước hiện hành không đồng tình với nhóm người đang cầm quyền hiện nay cũng tham gia kích hoạt cuộc biểu tình, nhưng ông Phạm Chí Dũng thấy rằng những người biểu tình đã vượt ra ngoài tầm kiểm soát của chính quyền, hô cả những khẩu hiệu khác, trong đó có cả đã đảo Đảng Cộng sản đang cầm quyền.

<https://tieulun.hopto.org>

ĐÀN ÁP KINH HOÀNG TRONG ĐÊM NHẠC CỦA NGUYỄN TÍN

.....CTV Danlambao 16-08-2018.....

Đêm nhạc với chủ đề "Sài Gòn kỷ niệm" của ca sĩ trẻ Nguyễn Tín vào đêm 15 tháng 08 đã bị nhà cầm quyền Hồ Chí Minh đàn áp dã man với hàng chục người tham dự bị hành hung gây thương tích nặng nề; nhiều máy móc, thiết bị bị cướp phá.

Theo thông báo, chương trình bắt đầu lúc 20h 30, dự kiến với khoảng 10 ca khúc nhạc bolero, nhạc lính của Nguyễn Tín, người được đông đảo cộng đồng mạng biết đến với những bài hát livestream trên mạng xã hội.

Tuy nhiên, khi chương trình vừa diễn ra được hơn 30 phút, hàng chục nhân viên mật vụ, công an mang thường phục lẫn sắc phục ập vào bên trong phòng trà nhỏ Casanova (61C Tú Xương, quận 3). Bên ngoài, hàng chục cảnh sát cơ động, công an phản ứng nhanh 113, dân phòng, dân quân, cảnh sát giao thông cùng với xe chuyên dụng vây kín đoạn đường.

Với lý do kiểm tra giấy phép tổ chức biểu diễn, đám mật vụ, công an giờ thối côn đồ, hung hãn khi liên tục đập phá máy móc, nạt nộ, hành hung những người tham dự.

Có mặt cùng với khoảng 50 người tham dự khác, blogger Phạm Đoan Trang với 1 chân thương tật bị những tên mật vụ cao, to hùng hổ lao vào nắm tóc, đâm đá túi bụi. Khi cô Trang ngã xuống đất, chúng thay nhau dùng giày để cứa chuyên dụng để đập, sút thẳng vào đầu cô. Chúng lôi Đoan Trang xềnh xệch ra bên ngoài, quăng lên xe và đưa về đồn công an phường 7, quận 3. Tại đây, sau khi tự ý lục lọi, tịch thu toàn bộ điện thoại, tư trang, công an ép cô lên xe ô tô và chở đi. Khi đến đoạn đường vắng, chúng xô blogger Đoan Trang xuống xe, rồi sử dụng mũ bảo hiểm, đánh liên tiếp vào đầu cô. Chúng chỉ bỏ đi khi thấy cô Trang bị chảy nhiều máu ở đầu và ngất xỉu.

Trong khi đó, ca sĩ Nguyễn Tín bị đẩy từ trên xe ô tô xuống nước tại một nơi vắng vẻ thuộc địa phận xã Tân An Hội (huyện Củ Chi), cách xa nơi phòng trà anh hát hơn 60km. Rạng sáng ngày 16, qua cuộc gọi ngắn với CTV Danlambao, Tín kể lại sự việc:

"Khoảng hơn 23h, sau khi bắt hết mọi người ra khỏi phòng trà thì công an, an ninh, dân phòng bắt đầu lao không chế và hành hung tôi cùng anh Nguyễn Đại. Họ nói chúng tôi tổ chức đêm nhạc này và họ thay nhau đánh"

"Họ đánh liên tục. Bị đánh nhiều vào phần đầu nên tôi nhiều lần bị ngất đi. Khi tôi tỉnh lại thì họ còng tay

tôi phía sau, trùm đầu tôi lại và đưa tôi lên một chiếc xe ô tô."

"Xe vừa chạy thì họ lại tiếp tục vừa đánh, vừa đe dọa sẽ giết, vứt xác tôi. Xe chạy rất lâu thì dừng lại, họ mở trời và đẩy tôi từ trên xe xuống một nơi có nước. Lúc họ đẩy tôi thì còn anh Đại trên xe".

"Tôi mở bịt mắt ra và không biết mình ở đâu. Tôi lặn mò trong đêm với 2 chân trần. Tôi hỏi người dân về địa điểm rồi xin dùng nhờ điện thoại. Đến khoảng hơn 2h30 phút thì tôi được bạn bè đến chở về".

Cũng như blogger Phạm Đoan Trang, Tín cũng bị cướp toàn bộ giấy tờ cá nhân, tư trang, tiền bạc.

Theo tìm hiểu, nhiều người có mặt tại đêm nhạc này cũng bị hành hung như bà Bùi Diễm Hằng, bà Dương Thị Tân, em Huỳnh Thành Phát... Mọi thiết bị điện tử như máy quay phim, máy chụp hình, điện thoại của những người đến tham dự hay nhân viên phòng trà đều bị công an tịch thu không biên bản.

NGHIỆP VỤ" CỦA AN NINH VIỆT NAM: LƯU MANH, LỬA ĐẢO

FB Phạm Đoan Trang 23-08-2018

Dù sao, vẫn cần phải tiếp tục vạch ra các thủ đoạn hành xử của lực lượng bảo vệ chế độ, để người lương thiện ý thức được mà xử lý và tự bảo vệ nếu có thể.

Khuya 15-8, vào cuối buổi thăm vấn vô tích sự, tôi đang gục mặt trên bàn thì nghe tiếng công an gọi: "Dậy, dậy". Họ dẫn vào một phụ nữ trẻ, mặt bịt khẩu trang, và bảo:

- Chị Trang, trông chị không được khỏe. Đây là bác sĩ. Bác sĩ sẽ kiểm tra sức khỏe cho chị rồi chị về. Chứ không, nhỡ trên đường về chị lăn ra chết rồi lại đổ tại công an.

Người phụ nữ đó nói, giọng nhẹ nhàng: "Chị. Em là bác sĩ nha chị". Tôi cũng chỉ gật đầu. Cô gái bịt mặt đó bắt đầu "kiểm tra sức khỏe" tôi ngay. Nhưng chỉ sau vài phút, tôi đã thấy cách khám bệnh không phải của bác sĩ, mà là của CA lần sờ, khám xét đối tượng xem trong người còn giữ cái gì không. Trước đó, bên an ninh rất cay cú vì không sao tìm ra chiếc điện thoại di động "thần thánh" của tôi dù đã lục tung cả ba-lô đến mấy lần.

"Bác sĩ" cũng chẳng buồn hỏi tôi thấy đau ở đâu và như thế nào. Biết vậy nên tôi nói luôn: "Không sao đâu.

Xây xước phần mềm thôi".

Cô "bác sĩ" như vồ lấy câu ấy: "Không sao đâu. Xây xước phần mềm thôi". Rồi cô ta quay sang đám an ninh thường phục, bảo "để làm biên bản xác nhận". Sau đó cô ta ra ngoài luôn, tôi chẳng biết có cái biên bản nào không, cũng chẳng quan tâm vì đằng nào tôi cũng không ký, lâu nay vẫn là họ tự làm tự ký với nhau.

Chỉ có điều lúc ấy, tôi không hiểu bên an ninh phải bày ra trò giả mạo bác sĩ kiểm tra sức khỏe làm gì. Khoảng 45 phút sau đó, tôi mới hiểu: Sau khi đám an ninh thả tôi giữa đường, ở một chỗ tối và vắng người trên đường bờ kè Hoàng Sa, đến phiên đội côn đồ vào cuộc. Có nghĩa là anh em an ninh đã chuẩn bị phương án đầu vào đấy. Nếu giả sử tôi có mất mạng, cũng là do bị côn đồ đánh ngoài đường, chứ lúc tôi rời đồn công an, vẫn là trong trạng thái khỏe mạnh bình thường mà.

Đêm hôm sau, tại phòng cấp cứu. An ninh lớn vồn khắp phòng. Đầu giường, cuối giường tôi nằm, hay cách đó vài mét, luôn có 5-6 thanh niên nghe ngóng, gườm gườm nhìn hoặc chĩa điện thoại ghi hình vào tôi. Đương nhiên tôi khó chịu, song cũng mặc kệ - tôi quen với việc như vậy từ nhiều năm nay rồi. Thêm nữa, nếu muốn phản ứng thì tôi còn có thể làm gì khi đó, với ông truyền dịch vẫn cầm ở tay, chân đứng không vững?

Vấn đề là những anh em, bạn bè vào thăm tôi luôn bị lực lượng an ninh vòng ngoài gây sự đánh đuổi.

Anh P. vừa vào chỗ tôi được một lúc thì nghe tiếng gọi: "Ai là người nhà của Phạm Đoan Trang?".

Vì lúc đó không có ai bên cạnh tôi ngoài anh P., tưởng bác sĩ gọi nên anh đứng dậy nói to: "Tôi đây". Ngay lập tức anh bị an ninh điểm mặt. Một tốp xông tới chỗ anh. Anh vội vã ra ngoài hành lang. Đám an ninh thường phục áp sát, vây lấy anh, miệng chửi: "Đù má, đến bệnh viện mà chúng mày cũng gây rối được nữa". (!!!)

Ở đây ta thấy liên hai "nghệp vụ" lưu manh của lực lượng bảo vệ đảng: 1. Giả làm bác sĩ để gọi người nhà bệnh nhân, từ đó phát hiện ra con mồi. 2. Vu khống, vu vạ, như thường lệ. Chưa ai làm gì, chúng đã chụp vào đầu người ta cái nhãn "gây rối" để lấy cớ tấn công, hành hung.

Anh P. lùi dần, lùi dần đến sát tường. Một thằng tung chân đá. Vốn có chút võ nghệ và phản xạ nhanh nên anh nhảy tránh được, nó bị hụt, chới vơi. Anh P. nhào ra ngoài và bỏ chạy - anh thừa biết không thể chọi lại với 5-6 thằng thanh niên cao to

Năm 2017, dư luận phần nộ bởi các bản án tới 9 và 10 năm đối với hai người phụ nữ đang nuôi con nhỏ là Nguyễn Ngọc Như Quỳnh và Trần Thị Nga; 12, 13 năm đối với Trần Anh Kim và Lê Thanh Tùng. Tới năm 2018, trong vụ đại án Hội Anh em DC, dư luận tiếp tục phần nộ với các mức án quá nặng 11, 12, 13 và 15 năm.

Thế rồi đến vụ án Lê Đình Lượng, kỷ lục về mức độ tàn bạo đã nâng lên bước nhảy vọt: 20 năm tù giam. Cũng như các vụ án tù nhân lương tâm khác, Lê Đình Lượng bị quy chụp hết sức tùy tiện, bừa bãi với các tội rất vớ vẩn như có tình cảm với Việt Tân, ca ngợi Việt Tân, sử dụng mạng xã hội facebook để tuyên truyền. Trong khi đó, so với rất nhiều trang fb khác, trang Lỗ Ngọc lại là trang ít người biết tới và nói năng khá chừng mực. Có khi vài ngày, anh mới viết một cái status vài dòng, hoặc chia sẻ một bài viết với mấy lời bình kèm theo.

Lỗi làm việc tùy tiện của Hội đồng xét xử là kết luận hành vi hoạt động lật đổ của Lê Đình Lượng chỉ dựa vào lời khai của hai nhân chứng. Đến khi hai nhân chứng phản cung tại tòa, tố cáo bị tra tấn, ép cung nên phải khai theo ý công an thì lập tức họ lỗi hai nhân chứng đi và không bao giờ dám đưa trở lại với lý do không ai tin là người đau răng, người đau bụng.

Về nguyên tắc xét xử, không được chỉ dựa vào lời khai để kết tội bị cáo, kể cả lời khai của chính bị cáo. Lịch sử xét xử từng ghi nhận Nguyễn Thanh Chấn buộc phải nhận tội giết người để lãnh án chung thân vì không chịu được tra tấn, sau 10 năm ở tù mới được minh oan. Đó chỉ là 1 ví dụ.

Còn ở phiên tòa Lê Đình Lượng, nhân chứng đã tố cáo bị tra tấn, ép cung và rút lời khai nhưng tòa vẫn kết tội cho bằng được mà chẳng có bằng chứng gì. Hơn thế, có lẽ do tức tối vì bị hai nhân chứng tố cáo và phản cung mà chủ tọa phiên tòa Trần Ngọc Sơn lạnh lùng tuyên 20 năm tù, mặc dù trước đó, bên công tố đề nghị 17 năm. Được biết trong suốt quá trình điều tra, Lê Đình Lượng giữ quyền im lặng. Ngay cả khi ra tòa, Lê Đình Lượng vẫn giữ thái độ im lặng và... cười, nghĩa là không có lời khai nào từ bị cáo, còn nhân chứng thì đã phản cung, tức là kết án một người không có bằng chứng gì.

Trần Ngọc Sơn cũng từng xét xử vụ 14 thanh niên Công giáo với mức án cao nhất tới 13 năm.

Những chỉ dấu trong thời gian gần đây cho thấy chế độ đang ở giai đoạn suy tàn. Nhà nước vốn không phải là nhà nước pháp quyền mà ngày càng thiên về bạo lực. Lẽ ra, xã hội rồi ren,

quan chức hủ bại, lòng dân không yên thì họ phải tìm cách chấn chỉnh lại hệ thống chính trị, sửa sang pháp luật, lấy đạo trị quốc để gây dựng lòng tin của nhân dân thì nhà cầm quyền lại làm ngược lại là tăng cường đàn áp. Việc tăng cường đàn áp là không có điểm dừng. Rồi đây, có thể người hoạt động không chỉ bị thương tích mà còn bị tước đi tính mạng, không chỉ là án 20 năm mà có thể có án tử hình dành cho những người tranh đấu.

Mục đích đàn áp của nhà cầm quyền là làm cho dân sợ, không dám phản kháng, điều này ai cũng hiểu. Nhưng mục đích ấy có đạt được không và đạt được ở mức độ nào? Chỉ biết rằng, khi nhà cầm quyền gia tăng đàn áp, số người phản kháng lại càng đông lên. Hàng vạn người biểu tình ở Sài Gòn, Nha Trang, Biên Hòa, Bình Thuận và ở nhiều tỉnh thành khác trong tháng 6 vừa qua từ đâu ra, có phải sinh ra từ nỗi sợ hãi? Sự sợ hãi không nảy ra hàng vạn người xuống đường như vậy. Nguyễn Tín, Đoàn Trang, Nguyễn Đại vừa bị đánh đến bầm dập vẫn cười ngạo nghễ. Nguyễn Tín vẫn đàn hát cho Đoàn Trang nghe, hình ảnh tuyệt đẹp này cũng là câu trả lời. Rồi nụ cười Lê Đình Lượng khi bị kết án 20 năm tù là hình ảnh nhà cầm quyền không bao giờ muốn nhìn thấy.

Lịch sử loài người cho thấy không một chế độ nào có thể tồn tại lâu dài bằng bạo lực.

Nhân ngày Việt Minh "cuộc cướp chính quyền" tại Hà Nội (19-08-1945).

"CÁC ÁN TÙ CÀNG NẶNG thì người dân xem đó là sự giễu cợt của chế độ —Hòa Ái (RFA) 17-08-2018—

Bản án 20 năm tù giam và 5 năm quản chế đối với nhà hoạt động dân chủ và môi trường Lê Đình Lượng khiến công luận sững sốt. Hòa Ái ghi nhận ý kiến của giới đấu tranh dân chủ tại Việt Nam xoay quanh bản án được cho là nặng nhất đối với cáo buộc tội "lật đổ chính quyền nhân dân" trong 3 thập niên qua.

Bản án "độc ác và tàn bạo"

Mạng xã hội tại Việt Nam, vào ngày 16-8-2018, tràn ngập các dòng trạng thái đầy phần nộ, phản đối bản án 20 năm tù giam và 5 năm quản chế đối với cựu chiến binh Lê Đình Lượng mà Tòa án tỉnh Nghệ An vừa tuyên trong cùng ngày.

Anh Chu Mạnh Sơn, một cư dân

mạng, ở Nghệ An, vào tối ngày 16 tháng 8, nói với Đài Á Châu Tự Do: "Người dân ở khu vực nhà chú Lượng cũng như những người có theo dõi phiên tòa thì họ cho rằng đây là một phiên tòa rất bất công và đó là một bản án quá tàn khốc đối với chú Lượng, và người ta thật sự sốc khi thấy một bản án 20 năm dành cho chú Lượng như vậy."

Không chỉ người dân ở địa phương của ông Lê Đình Lượng mà cộng đồng cư dân mạng chỉ trích mạnh mẽ bản án mà theo họ là bất công và phi lý khi mà những việc làm của ông xuất phát từ tấm lòng của một người lính yêu nước và cống hiến không mệt mỏi cho xã hội qua việc đấu tranh chống nạn lạm quyền của cán bộ không cấp giấy khai sinh cho những hộ sinh con thứ ba và chống lại nạn lạm thu học phí để học sinh tiểu học được đến trường đầy đủ, hay đồng hành cùng các nạn nhân khiếu kiện đòi bồi thường thỏa đáng trong thảm họa môi trường biển Formosa, xảy ra tại khu vực 4 tỉnh Bắc Trung Bộ hồi tháng 4 năm 2016.

Cựu tù nhân lương tâm-Luật sư Lê Quốc Quân, cũng là cháu của ông Lê Đình Lượng nói với RFA: Chính quyền Nghệ An thay vì phải khen tặng những việc làm đóng góp cho xã hội của ông Lê Đình Lượng,

trái lại đã tuyên một bản án phi lý vì hai nhân chứng tại tòa đã phản cung, tố cáo bị đánh đập và ép cung để đưa ra lời khai cáo buộc ông Lượng hoạt động lật đổ chính quyền.

Truyền thông tỉnh Nghệ An loan tin ông Lê Đình Lượng là thành viên của đảng Việt Tân, một đảng khủng bố và tòa án tỉnh Nghệ An tuyên bản án lên đến 20 năm tù giam với tội danh "hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân", bắt chấp lời kêu gọi của các tổ chức nhân quyền thế giới là ông Lê Đình Lượng vô tội và Chính phủ Hà Nội phải trả tự do ngay lập tức cho ông.

Luật sư Lê Công Định lên tiếng với RFA rằng bộ máy tuyên truyền

của Việt Nam áp đặt khái niệm Việt Tân là một tổ chức khủng bố, cho nên bất kỳ ai liên quan đến Việt Tân thì mặc nhiên bị cho là ‘hoạt động nhằm lật đổ chính quyền’. Luật sư Lê Công Định nhấn mạnh: Tòa án Nghệ An đã vi phạm pháp luật một cách nghiêm trọng, do thiếu cơ sở pháp lý khi tuyên bản án tù 20 năm đối với ông Lê Đình Lượng mà ông đã giữ quyền im lặng của mình trong suốt thời gian điều tra cũng như tòa án hoàn toàn không trưng ra được các chứng cứ nào cho thấy ông Lượng được kết nạp vào Việt Tân và hoạt động như thế nào.

Luật sư Lê Công Định nhận định: mục đích duy nhất của vụ án ông Lê Đình Lượng là Chính quyền tỉnh Nghệ An muốn gửi một thông điệp răn đe đối với những người đấu tranh dân chủ, đặc biệt ở Nghệ An, là nơi mà chính quyền cáo buộc mạng lưới của Việt Tân hoạt động rộng rãi, rằng không tham gia vào Đảng Việt Tân.

Tiếp tục mạnh tay đàn áp

Luật sư Nguyễn Văn Đài, một cựu tù nhân lương tâm, bị kết án 15 năm tù giam và 5 quản chế hồi đầu tháng 4 vừa qua, cùng tội danh với ông Lê Đình Lượng, vừa bị Chính phủ Hà Nội trục xuất sang Đức vào đầu tháng 6, cho RFA biết: qua sự theo dõi của ông thì bản án 20 năm tù giam đối với các tội về hoạt động chính trị là cao nhất trong vòng 30 năm qua. Luật sư Nguyễn Văn Đài cho rằng bản án mà Tòa án Nghệ An tuyên cho nhà hoạt động dân chủ Lê Đình Lượng là một bản án hết sức độc ác và tàn bạo.

Trả lời câu hỏi của RFA rằng vì sao ông Lê Đình Lượng bị tuyên án với mức phạt cao nhất trong vòng 3 thập niên qua như vậy, Luật sư Nguyễn Văn Đài giải thích:

“Sau đợt đàn áp khốc liệt các blogger và các thành viên của Hội Anh Em Dân Chủ vừa qua thì phong trào đấu tranh cho tự do dân chủ ở trong nước vẫn từng bước phát triển rất mạnh, đặc biệt có thể thấy qua các cuộc biểu tình phản đối chính quyền hôm 10 tháng 6. Chính quyền Việt Nam rất lo sợ khi hoạt động chống đối không hề thuyên giảm, mặc dù họ đã nặng tay

tuyên các bản án nặng nề đối với blogger và thành viên của Hội Anh Em Dân Chủ. Họ muốn dùng vụ án của ông Lê Đình Lượng để một lần nữa răn đe và khủng bố tinh thần đối với các nhà hoạt động khác.”

Bên cạnh đó, Luật sư Lê Công Định chia sẻ trên trang Facebook cá nhân rằng mức án 20 năm tù giam cho thấy nhà cầm quyền Việt Nam đang hoảng loạn trước cơn sóng ngầm của toàn dân. Luật sư Lê Công Định lý giải về chia sẻ của ông: “Rõ ràng những bản án này không đe dọa được ai hết. Bởi vì đến một giai đoạn mà nhà cầm quyền không thể nào cai trị như trước đây được nữa và người dân đã bớt sợ hãi, cho nên những bản án càng nặng thì đối với dân chúng coi như là một sự giễu cợt của chế độ. Và chính những người dân, mà chúng ta có thể đọc được các ý kiến của họ qua mạng thì ai cũng thấy mức án 10 năm thôi, chứ đừng nói chi đến mức án 20 năm của anh Lê Đình Lượng, là buồn cười rồi vì người ta nghĩ chế độ này liệu có tồn tại cho đến 5, 10 năm hay không mà tuyên các bản án lâu đến 10 hay 20 năm. Chính điều đó cho thấy người dân ngày càng ý thức được quyền của mình và họ tin rằng một khi họ sử dụng các quyền của mình thì chế độ này không thể tồn tại được, dù cho 2, 3 năm chứ đừng nói đến 5 hay 10 năm.”

Một ngày trước khi phiên tòa sơ thẩm xét xử nhà hoạt động dân chủ Lê Đình Lượng diễn ra, ca sĩ Nguyễn Tín và một số thỉnh giả là những người trong giới đấu tranh dân chủ tại Việt Nam bị công an, an ninh hành hung tại chương trình nhạc với chủ đề “Sài Gòn Kỷ Niệm”, do ca sĩ Nguyễn Tín biểu diễn vào tối 15 tháng 8. Trước đó, vào sáng ngày 9 tháng 8, Nhà hoạt động vì nữ quyền Huỳnh Thục Vy cũng bị công an tạm giữ để điều tra.

Qua trao đổi với chúng tôi, Luật sư Nguyễn Văn Đài khẳng định: Chính quyền Hà Nội tiếp tục đàn áp giới đấu tranh dân chủ tại Việt Nam càng mạnh tay, tuy rằng ít nhiều tác động đến tâm lý của những nhà hoạt động ở trong nước, nhưng ông tin rằng với những điều mà Chính

quyền Cộng sản Việt Nam đang thể hiện với người dân; đó là một chế độ tham nhũng, không còn năng lực để có thể bảo vệ người dân trong vấn đề sức khỏe, môi trường cũng như vấn đề chủ quyền quốc gia thì sự đấu tranh của người dân sẽ càng ngày càng mạnh mẽ hơn. Luật sư Nguyễn Văn Đài quả quyết: “Cho dù nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam có tuyên bản án nào đi chăng nữa thì cũng không thể ngăn cản được cuộc đấu tranh hay tiến trình đấu tranh cho dân chủ tại VN.”

Chúng tôi xin được kết thúc bài ghi nhận này qua chia sẻ của cư dân mạng Nguyễn Xoan, con dâu của nhà hoạt động dân chủ Lê Đình Lượng rằng: “Bố chồng của tôi là người dễ mũi lòng trước tiếng khóc của hai đứa cháu nội. Nhưng ông lại hiên ngang, ngẩng mặt tự hào về những ‘Tội’ mà mình đã gây ra. 20 năm tù phải chăng là quãng đời còn lại của ông? Ông đã vui vẻ cười mãn nguyện dùng thời gian còn lại của cuộc đời để làm nền móng cho Việt Nam. Vậy thì tại sao chúng ta không xây dựng hòa bình trên nền móng ấy?”

TÙ NHÂN LƯƠNG TÂM NGUYỄN VĂN HÓA BỊ ĐÁNH SAU PHIÊN TÒA XỬ ÔNG LÊ ĐÌNH LƯỢNG

Trích: RFA 2018-08-30

Tù nhân lương tâm, nhà báo tự do Nguyễn Văn Hóa, đã bị đánh ngay sau phiên tòa xử nhà hoạt động vì môi trường Lê Đình Lượng ở Nghệ An hôm 16/8 vừa qua. Một người thân của Hóa cho Đài Á Châu Tự Do biết tin này hôm 30/8. Vì lý do an toàn, người này không muốn nêu tên: “Sau phiên tòa xử ông Lượng ở Nghệ An xong thì thấy sức khỏe của em không được như những lần vào thăm trước. Em ốm và gầy hơn. Hóa cũng nói là sau lời khai của ông Lượng ở Nghệ An thì có một người đánh vào đầu em”. Người thân của Hóa cho biết gia đình Hóa đã vào thăm anh tại trại An Diêm ở Quảng Nam vào ngày 28/8 vừa qua và được Hóa cho biết như vậy.

Tại phiên tòa xét xử ông Lê Đình Lượng, hai TNLT Nguyễn Văn Hóa và Nguyễn Viết Dũng đã được đưa ra tòa làm chứng để chống lại ông Lượng. Theo luật sư Hà Huy Sơn, tại phiên tòa, cả Hóa và Dũng đều đã rút lại lời khai của mình trước đó và nói rằng họ đã bị nhục hình để có lời khai chống lại ông Lượng.

Lời hứa ma mị của Nguyễn Thiện Nhân và nỗi đau Thủ Thiêm

.....Nguyễn Văn Dũng 27-08-2018.....

Ở bài trước chúng ta đã quay ngược thời gian để nhớ lại những lời nói ngọt ngào và việc làm lũng lợ của Nguyễn Thiện Nhân, ở bài này tôi sẽ đề cập đến những lời hứa ma mị và hành động bạc bẽo của diễn viên mới Nguyễn Thiện Nhân tại Khu đô thị mới Thủ Thiêm và những dự án khác!

Như chúng ta biết, báo chí "lề đảng" đồng loạt đăng tải thông tin ông Bí thư Thành ủy TP.HCM Nguyễn Thiện Nhân có cuộc tiếp xúc cử tri Quận 2 ngày 20/6 và chuyển vi hành trưa 16/7 đến thăm một số hộ dân bị ảnh hưởng bởi dự án Khu đô thị mới Thủ Thiêm. Sau khi tung ra những lời có cánh và hứa hẹn "sẽ cùng người dân giải quyết đến cùng sự việc", ông Nhân đã khuyên người dân vào ở khu tái định cư (với chất lượng tồi tệ) tiếp tục điệp khúc "chờ giải quyết" và khẳng định "không gạt bà con"! Thậm chí còn đề nghị: "Bà con ráng chờ đến ngày 15/7" - Thanh tra Chính phủ có kết luận về các vấn đề liên quan Khu đô thị Thủ Thiêm.

Vọng từ hệ thống truyền thanh, phát ra bên ngoài hội trường Nhà văn hóa Thiếu nhi quận 2, những lời có cánh của Bí thư Nhân đầy nghĩa tình "làm sao không đau được". Nhiều người dân đã khóc! Mà theo như báo chí nhà nước cho rằng, họ khóc vì ông đã "thấu cảm" trước hoàn cảnh của dân Thủ Thiêm, họ khóc vì tin vào lời hứa "Thành ủy không gạt bà con đâu". Dân khóc vì lần cuối họ tin vị Bí thư Thành ủy sẽ có giải pháp "hợp tình hợp lý" giúp bà con. Thực tế ông Nhân đã làm gì để vơi đi nỗi đau ấy của người dân?

Trưa 16/7, hình ảnh trên truyền thông ông Nhân được một đội liên ngành mặc thường phục, đi cùng nhóm phóng viên ảnh đông đảo theo sát từng bước chân khi đến chung cư tái định cư 17,3ha, phường Bình Khánh và khu tạm cư An Phú của phần lớn người dân Thủ Thiêm khiếu kiện từ hơn chục năm qua. Rất đông người dân mang theo giấy tờ, hồ sơ trên tay hy vọng được trình bày. Họ gào thét, chỉ tên những lãnh đạo Quận 2 và các sở ngành đã tháo dỡ, cưỡng chế nhà họ trái pháp luật. Trên mạng xã hội lan truyền nhiều clip cảnh giằng co, gào khóc khi cảnh vệ của ông Nhân ngăn cản và đẩy một số dân oan ra xa. Nhiều người lao theo ông Bí thư, gọi với: "Bác Nhân ơi, người dân Thủ Thiêm đã khổ suốt

mười mấy năm rồi, hãy cứu chúng tôi", "Bác Nhân ơi giữ gìn sức khỏe đừng giải quyết cho bà con, bác Nhân ơi..."

Hàng loạt tờ báo "lề phải" dẫn lời một số người dân Thủ Thiêm "bày tỏ lòng biết ơn" bác Nhân rất nhiều. Rằng chuyến thăm của ông nhằm "nắm tình hình" cuộc sống của người dân và truyền thông điệp về việc thành phố "rất quan tâm, lắng nghe", "sẽ giải quyết kiến nghị". Nhưng thực chất chuyến vi hành này chỉ là hành động nhằm "kéo dài thời gian" trong lúc các vụ khiếu kiện tại Thủ Thiêm vẫn chưa xử lý dứt điểm, đặc biệt là đã qua hạn chót 15/7. Thêm một lần nữa bị thất hứa về việc công bố kết luận chính thức về thanh tra dự án khu đô thị mới Thủ Thiêm theo chỉ đạo của Thủ Tướng. Đúng hơn là nó đã trì hoãn đến hàng chục năm trời từ lúc người dân Thủ Thiêm rên siết trong thảm cảnh bị cướp đất, đến nay vẫn biệt tăm bản kết luận thanh tra được công bố. Hiện giờ người dân Thủ Thiêm vẫn chỉ biết trông chờ vào lời hứa miệng "không gạt bà con" của ông Nhân hồi tháng trước. Sao mà người dân đáng thương đến thế?

Hai hình ảnh đối nghịch của ông Nguyễn Thiện Nhân, giữa những lời hứa ma mị có cánh và thực tế chưa có bất cứ hành động nào giúp đỡ dân oan khi đi 'thực tế' ở Thủ Thiêm. Nếu trong lần tiếp xúc ngày 20/6, ông Nhân tay bắt mặt mừng tung ra những lời có cánh, nghĩa tình và được các tờ báo nhà nước ví như vị 'cứu tinh' đối với những người dân đã mỗi mòn nước mắt, thì lần thăm Thủ Thiêm ngày 16/7, ông Nhân lại phải dạo bước trong vòng bảo vệ của hàng chục công an để né tránh làn sóng dân oan xô tới đòi hỏi ông Nhân phải thực hiện những hứa hẹn.

Nguyễn Thiện Nhân "thiết tha" đề nghị họ rời khu tạm cư vào ở khu tái định cư, không phải trả tiền nhà, chỉ trả tiền dịch vụ điện, nước, trong thời gian chờ giải quyết. Ô hay, thích đưa dân đi đâu là đi sao? Chẳng có cái gì rõ ràng và đảm bảo cả về quyền lợi và pháp lý! Đúng là giải quyết trò trẻ con!

Lời hứa có giá trị nhất của ông Nguyễn Thiện Nhân có lẽ là câu "những hộ ngoài ranh quy hoạch sẽ không phải di dời nữa" nhen nhóm lại hy vọng của người dân được lấy lại

phần nào công lý tưởng đã chìm hẳn vào đồng bùn đen Thủ Thiêm. Nhưng chẳng bao lâu sau, người dân lại ngó người ra trước mê hồn trận làm thế nào để xác định 'ngoài ranh quy hoạch', trong khi toàn thể bộ máy chính quyền đang cố tình lấp liếm vụ 'tám bản đồ gốc biến mất' đã bị một bàn tay đen đúa nào đó cho biến mất suốt nhiều năm qua.

Nếu thực hiện đúng như hứa hẹn của Nguyễn Thiện Nhân, sẽ có hy vọng cho hàng ngàn hộ dân Thủ Thiêm lấy lại công bằng, được định cư trên mảnh đất sinh nhai của họ, và cũng có hy vọng làm rõ về những cái chết oan khuất của người dân khi bị chính quyền cưỡng chế đẩy đuổi, dồn vào đường cùng. Nhưng cho đến giờ này và sẽ rất lâu nữa, không chỉ Bản đồ gốc quy hoạch khu đô thị mới Thủ Thiêm không thấy tăm hơi, mà cả kết luận thanh tra khu đô thị mới Thủ Thiêm của Thanh tra chính phủ cũng chẳng thấy đâu. Bi kịch 'dân ăn quả lừa' và 'Thủ Thiêm chìm xuống' rất có thể lại một lần nữa tái hiện như rất nhiều lần cái bi kịch đó đã hành hạ người dân Thủ Thiêm trong suốt hai chục năm qua.

Trước kỳ họp quốc hội tháng 5-6 năm 2018, với áp lực quá lớn của dư luận xã hội đã buộc đảng bộ và chính quyền TP. HCM không thể nhắm mắt làm ngơ. Thế nhưng, bản báo cáo của chính quyền TP. HCM với Chính phủ về Thủ Thiêm đã hoàn toàn 'xù' trách nhiệm, còn thông một câu 'UBND TP đang xem xét, trao đổi với Thanh tra Chính phủ để thống nhất hướng xử lý báo cáo Thủ tướng Chính phủ' trong khi vụ Thủ Thiêm có quá nhiều dấu hiệu của hành vi 'cố ý làm trái' và tham nhũng. Đây có phải là câu trả lời vì sao đến giờ này, ông Nguyễn Thiện Nhân không thực hiện lời hứa và Thanh tra Chính phủ chưa thể công bố chính thức ngoài tài liệu bị rò rỉ có cố ý lên mạng xã hội?

Trong suốt kỳ họp quốc hội tháng 5-6 năm 2018 ông Nguyễn Thiện Nhân, Chủ tịch HĐND Nguyễn Thị Quyết Tâm và đoàn đại biểu quốc hội Tp. HCM đã tuyệt đối 'cắm khẩu' về vụ Thủ Thiêm, đối nghịch với những kiến nghị khẩn thiết của dân oan Thủ Thiêm và cử tri Sài Gòn thông qua đoàn đại biểu Quốc hội TPHCM. Vai trò của Quốc hội và Hội đồng nhân dân TP.HCM giám sát thực hiện dự án Khu đô thị mới Thủ Thiêm như thế nào để bảo vệ quyền, lợi ích hợp pháp của người dân?

Nhìn người dân Thủ Thiêm gào khóc xé ruột, chạy theo ông Nhân để bày tỏ mong muốn và hy vọng, tôi

thấy xót xa! Đã có ý kiến cho rằng tại sao người dân nhận thức còn kém như thế! Tại sao họ lại tin và trông chờ vào một ông bù nhìn, không đủ bản lĩnh để lo cho quyền lợi của mình? Người dân không biết "hỏi tội" những kẻ đại diện tư cách công dân của mình khi bỏ tiền đóng thuế nuôi đám 'đại biểu Quốc hội' bù nhìn, đám Hội đồng nhân dân vô tích sự tại địa phương. Ông Nguyễn Thiện Nhân là một quan chức của đảng tại địa phương, không có tư cách pháp lý giải quyết các vấn đề đất đai hay quyền lợi của người dân nơi đây, không có tư cách làm thay bộ máy chính quyền mà người ta bảo là "do dân bầu ra" kia. Chừng nào người dân còn chưa nắm chắc luật về tổ chức nhà nước và thực thi luật thì còn tồn tại nhiều nhóm lợi ích bất chấp pháp luật để cướp đất của dân.

Tại sao có đầy đủ các cơ quan chức năng, cơ quan giám sát của Hội đồng nhân dân TP.HCM, nhưng vẫn xảy ra những chuyện khó hiểu ở Thủ Thiêm như vậy? Chỉ có thể trả lời là có những 'bàn tay lông lá' nào thò vào vấn đề ở Thủ Thiêm mà ông Nguyễn Thiện Nhân thừa biết khi nói ra những lời hứa ma mị ấy! Người dân không còn tin tưởng chính quyền Quận 2. Quốc hội cần đứng ra giám sát chứ không phải Đoàn Đại biểu Quốc hội TP.HCM nữa vì ở đây tồn tại những vấn đề cực kỳ nghiêm trọng.

Bản chất của việc thu hồi đất là để bán cho nhà đầu tư xây dựng nhà. Không còn khu trung tâm, quảng trường, nhà hát, khu vui chơi giải trí như quy hoạch ban đầu, bây giờ thành những khu phân lô bán nền. Những đồng tiền đã làm biến dạng đô thị mới Thủ Thiêm.

Việc phát triển Thủ Thiêm hiện đại là cần thiết. Nhưng những gì người dân được nhận là quá cay đắng và tàn nhẫn. Đất đai, nhà cửa được cha ông họ gây dựng kiên cường từ hàng trăm năm trước mới có ngày hôm nay. Vậy mà, các Tập đoàn được chống lưng thực hiện dự án đã chiếm hết nhà cửa ruộng vườn. Các hộ dân ở đây thực sự rơi vào cảnh cùng quẫn, bán loạn. Trái với nỗi khổ ị ạch trong các khu định cư và tạm cư của người dân, thì các dự án bất động sản thương mại xây dựng nhanh như ăn cướp! Đáng sợ nhất là người dân đã sống và làm chủ nhiều đời trên bán đảo Thủ Thiêm này bỗng chốc bị đẩy ra trở thành những người khách nghèo của bán đảo, bị chèn ép đủ điều.

Với người dân Thủ Thiêm, họ vất vả, khổ sở quá lâu, bởi rỗng rã bao

năm ôm đồm đi khiếu nại, nhiều người đã quá già yếu, chỉ mong ngày cuối đời được sống an nhiên bên mảnh vườn của mình. Họ mong đợi buổi tiếp xúc với Bí thư Nguyễn Thiện Nhân như dịp để mở lòng, bày tỏ hết những ẩn ức lâu nay. Ấy thế mà những hy vọng ấy, niềm tin ấy của người dân nơi đây đều bị rơi tóm vào vô vọng! Lọt thỏm giữa nhịp sống ồn ào sôi động.

Các tập đoàn kinh tế lớn đi đến đâu cũng được ưu đãi và xây dựng nhanh như xếp đồ nhựa, nhưng dân ở đó đều phải rên xiết, kêu than thiệt hại mất đất, mất nhà và bị đuổi dòn như những người dân hạng ba dưới đáy của xã hội. Lãnh đạo địa phương gần như chỉ đứng hết về phía các doanh nghiệp. Ngay cả chuyện 30ha đất nông nghiệp mà ông Tấn Thành Cang cho chủ trương để Công ty Tân Thuận bán cho Công ty Quốc Cường không biết đến khi nào mới xử lý kỷ luật? Ông Nhân giao cho Ủy ban Kiểm tra Thành ủy kiểm tra dấu hiệu vi phạm của Công ty Tân Thuận như thế nào?

Chuyện ông Nguyễn Thiện Nhân nói rằng "Tôi nói giọng Bắc nhưng là người miền Nam, tôi sẽ không gặt bà con đâu" có phải là phân biệt vùng miền? điều này khiến tôi lại nhớ ông Nguyễn Đức Chung người Bắc, giọng Bắc qua vụ Đồng Tâm nuốt lời hứa như thế nào. Bởi vậy, chữ Tín của quan chức rất xa xỉ, bất kể người Nam hay người Bắc, người trước hay người sau. Thời nào cũng thế!

Không chỉ là một con ma nhà họ hứa, Nguyễn Thiện Nhân còn ngầm kết giao với bố già mafia Đinh Trường Chinh! Cái tên mà khi nghe đến giới giang hồ đều biết. Đại gia nghìn tỷ này có quá khứ giang hồ khiêu khích, đã từng ồn ào trong vụ đánh đập và ép vợ cũ sử dụng ma túy là Hoa hậu Diễm Hương! Và gần đây nhất là vụ tranh chấp nội bộ ồn ào liên quan dự án bất động sản The Mark có vị trí đắc địa tại Quận 7 do VK Housing (liên doanh giữa HDTC nắm 20% vốn với Daewoo Star Birdge của Hàn Quốc) làm chủ đầu tư. Sau khi HDTC cổ phần hóa, 70% vốn nhà nước từ Tổng Công ty Địa ốc Sài Gòn được chuyển bán cho Tập đoàn Việt Hàn của Đinh Trường Chinh. Từ đó có những động thái hình sự hóa tranh chấp thương mại, khi ông Đinh Trường Chinh tung chiêu triệt hạ đối thủ khi tố cáo đối tác liên doanh VK Housing "giả mạo hồ sơ, tài liệu" tới Cơ quan CSĐT. Đồng thời đề nghị Sở Kế hoạch và Đầu tư thu hồi giấy đăng ký doanh nghiệp và giấy chứng nhận đầu tư dự án khiến

VK Housing phải kêu cứu đến Thủ tướng. Sau khi các cơ quan xem xét, giám định tài liệu thì kết quả lại không có dấu hiệu giả mạo.

Chưa đạt được mục đích, Đinh Trường Chinh đã đi đêm với Bí thư Thành ủy Nguyễn Thiện Nhân, dùng bàn tay của người đứng đầu thành phố tiếp tục bóp chết nhà đầu tư Hàn Quốc nhằm thâu tóm dự án. Sau 2 năm kể từ khi thâu tóm HDTC, doanh nghiệp của vị đại gia xấu tính này chẳng triển khai bất kỳ dự án nào mà chỉ lo thừa kiện những doanh nghiệp đã từng hợp tác với HDTC trong quá khứ. Đinh Trường Chinh đang dần lộ rõ bản chất "vong ơn bội nghĩa" của mình với những đối tác. Đứng sau các phi vụ đó chính là chị gái của Đinh Trường Chinh, bà Đinh Ngọc Thu Hương, Chánh án tòa án cao cấp TP.HCM, là cầu nối cho Chinh và các quan chức từ trung ương đến địa phương và là người cầm chìa khóa mỗi khi Đinh Trường Chinh đứng ra thừa kiện các đối tác làm ăn của mình, hối lộ những quan chức bưng bít cho các dự án của Chinh.

Năm 2016 thị trường bất động sản bắt đầu nóng lên vì rộ tin Đinh Trường Chinh bị bắt do cấu kết với ông Trần Anh Tuấn (Chủ tịch Ngân hàng Hàng Hải - Maritimes Bank, là chồng của bà Nguyễn Thị Nguyệt Hường bị bãi nhiệm tư cách đại biểu Quốc hội vì vi phạm đến quốc tịch và kê khai tài sản) để rút ruột hơn 30.000 tỷ của ngân hàng này. Trước đó, Đinh Trường Chinh đã đột ngột sa thải một số nhân viên vì họ hiểu rõ chuyện làm ăn phi pháp và con người tàn bạo của Đinh Trường Chinh. Hàng loạt dự án như Goldmark City (136 Hồ Tùng Mậu, Hà Nội), khu phức hợp Skymark tại Bà Rịa Vũng Tàu, khu đô thị Du lịch Sinh Thái và Thể thao Tam Nông hoàn toàn rơi vào cảnh bế tắc và đình trệ.

Phải chăng ông Nguyễn Thiện Nhân đã có một âm mưu thông đồng tập thể giữa nhiều quan chức - những kẻ cướp lô 150-160 ha đất ngoài quy hoạch và các đại gia nghìn tỷ trong nhiều dự án trên toàn thành phố, nên ông mới nuốt lời hứa ma mị như thế? Và hàng chục ngàn người dân lại tiếp tục rên xiết vì bị 'ăn quả lừa', còn ông và các nhóm lợi ích lại tiếp tục các dự án chia phần?

Nguyễn Văn Dũng
danlambaovn.blogspot.com

